

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivety Havlíkové a přísedících Ondřeje Huska a Tat'any Kudlové Richtrové v hlavním líčení konaném dne 20. října 2020 v Praze

t a k t o :

I.

Obžalovaní:

1/ **Jana F.**,

narozena xxx v Brandýse nad Labem-Stará Boleslav, trvale bytem xxx,

2/ **Ing. Michal H.**

narozen xxx v Brně, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx, datová schránka: xxx

jsou vinni, že

po předchozí vzájemné domluvě s úmyslem zkrátit daň z přidané hodnoty (*dále jen DPH*) ke škodě českého státu, obžalovaná **Jana F.**, jednatelka společnosti Escodido s.r.o., IČ 014 87 141, se sídlem Plzeňská 155/113, 150 00 Praha 5, poté, co na pozici kupující nakoupila od prodávající společnosti CORTINA PROJECTS LIMITED, č. spol. 07510504, se sídlem 7th Floor, 52/54 Gracechurch Street, London, England, EC3V 0EH, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, motorovou naftu na základě 8 níže uvedených faktur:

Faktura číslo	Množství nafty v litrech	Cena nafty v EUR	Cena nafty v Kč
20130825	1.239.335	784.796,50	20.306.609,44
20130844	1.239.017	789.328,17	20.226.534,36
20130936	1.314.902	873.397,36	22.555.486,82
20131012	1.235.523	807.117,75	20.625.894,10
20131022	1.212.909	792.005,32	20.219.895,82
20131032	1.224.935	805.051,78	20.778.386,44
20131033	1.226.559	806.119,11	20.805.934,23
20131041	1.219.637	796.386,37	20.502.967,10
celkem	9.912.817	6.454.202,36	166.021.708,30

na celkovou částku 6.454.202,36 EUR (*přepočet dle kurzu ČNB je 166.021.708,30 Kč bez DPH*), přičemž tato byla převezena nákladními železničními vozy od výrobce rafinérie SLOVNAFT, a.s. přímo do daňového skladu v České republice, umístěného na adrese Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV - společnosti KOPOS-OIL s.r.o., kdy společnost CORTINA PROJECTS LIMITED motorovou naftu sama nakoupila od výrobce – rafinérie SLOVNAFT a.s. se sídlem Slovenská republika, Bratislava, Vlčie hrdlo 1, a to v období od 12.8. do 25.10.2013, v celkovém množství 9.912.817 litrů na základě níže uvedených 8-mi faktur:

Faktura číslo	Datum vystavení	Množství nafty v litrech	Hodnota zboží v EUR	Hodnota EUR/litr (Kč/litr)	Částka v Kč /dle kurzu ČNB/
113051394	12.08.2013	1.239.335	757.146,94	0,6109 (15,81)	19.594.962,81
113054390	23.08.2013	1.239.017	789.452,08	0,6372 (16,35)	20.261.287,63
113063465	27.09.2013	1.314.902	809.401,08	0,6156 (15,81)	20.793.513,75
113065179	03.10.2013	1.235.523	768.495,30	0,6220 (15,89)	19.638.897,39
113067066	10.10.2013	1.212.909	732.791,10	0,6042 (15,42)	18.708.156,78
113068873	17.10.2013	1.224.935	745.250,46	0,6084 (15,63)	19.152.936,82
113069368	20.10.2013	1.226.559	760.012,74	0,6196 (15,97)	19.593.128,44
113071205	25.10.2013	1.219.637	750.454,87	0,6153 (15,86)	19.320.460,63
celkem		9.912.817	6.113.004,57		157.063.344,25

za celkovou částku 6.113.004,57 EUR, což představuje *(dle kurzu ČNB v den vystavení faktury)* částku 157.063.344,25 Kč bez DPH, na základě Dodavatelské smlouvy číslo 55210136352 ze dne 01.08.2013, přičemž do mezinárodního výměnného systému VIES (*VAT Information Exchange System*), který je centrální databází informací v oblasti DPH mezi členskými státy EU, byl prodej motorové nafty zaevidován jako třístranný obchod mezi společnostmi CORTINA PROJECTS LIMITED, Escodido s.r.o. a KOPOS-OIL, s.r.o.,

obžalovaná F. na pozici prodávající společnosti uzavřela dne 1.8.2013 dle instrukcí obžalovaného **Ing. Michala H.** předjednanou Rámcovou obchodní smlouvu o dodávkách pohonných hmot číslo 2013A s Ing. Josefem Vavrouchem, jednatelem společnosti KOPOS-OIL s.r.o., IČ 251 47 714, se sídlem Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV, která byla na pozici společnosti kupující, a vyhotovila následujících 8 faktur:

Faktura číslo	Datum vystavení uvedené na faktuře	Množství nafty v litrech	Kč/litr	Daňový základ v Kč
2013001	19.08.2013	1.239.335	15,55	19.271.659,-
2013002	30.08.2013	1.239.017	16,48	20.419.000,16
2013018	30.09.2013	1.314.902	15,77	20.736.004,54
2013019	07.10.2013	1.235.523	15,65	19.335.934,95
2013020	15.10.2013	1.212.909	15,67	19.006.284,03
2013021	18.10.2013	1.224.935	15,675	19.194.731,45
2013022	21.10.2013	1.226.559	15,64	19.183.382,76
2013023	29.10.2013	1.219.637	15,58	19.001.944,46
celkem		9.912.817		156.148.941,35

na předem dohodnutou kupní cenu v celkové výši 156.148.941,35 Kč bez DPH, přičemž tato cena byla pod hranicí prodejní ceny zprostředkovatele - společnosti CORTINA PROJECTS LIMITED, čímž vznikla spol. Escodido s.r.o. ztráta ve výši 9.872.766,95 Kč bez DPH ($166.630.352,29 - 156.148.941,35 = 10.481.410,94$), s místem určení do daňového skladu spol. KOPOS-OIL, s.r.o., Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV, evidenční číslo CZ0402082S001,

přičemž z dovezeného objemu pohonných hmot z jiného členského státu EU do ČR a prodaného v tuzemsku vznikla společnosti Escodido s.r.o. daňová povinnost zaplatit DPH vůči správci daně za zdaňovací období: srpen 2013 ve výši 8.356.821,11 Kč, září 2013 ve výši 4.359.342,86 Kč, a říjen 2013 ve výši 20.211.399,51 Kč, tj. celkem za uvedená období ve výši 32.927.563,48 Kč, kterou však společnost nesplnila, neboť prodejem motorové nafty utrpěla ztrátu ve výši 10.481.410,94 Kč bez DPH, a dále aby spol. Escodido s.r.o. nemusela vůči státu odvést DPH za zboží pořízené z jiného členského státu EU za uvedená zdaňovací období, obž. Jana F. jako jednatelka společnosti Escodido s.r.o. v době výkonu své funkce a z titulu této funkce, na základě instrukcí a v součinnosti s obž. Ing. Michalem H., který ji uvedl do systému TRADEBANK, v němž byly sdruženy společnosti údajně obchodující v tomto systému, a který spočíval ve vzájemném, zpravidla opakovaném, nákupu a prodeji zboží různého druhu, kdy firmy

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

v rámci systému tradebank údajně prováděly zdanitelná plnění, ke kterým však fakticky nedošlo, neboť se jednalo o fiktivní obchody či obchody s fiktivním zbožím, za které si firmy sdružené v systému tradebank vzájemně vystavovaly faktury na údajně přijatá a uskutečněná zdanitelná plnění, ač k nim ve skutečnosti nedošlo; tímto způsobem obžalovaná F. společně s obž. Ing. H., jež rovněž vystupoval v systému tradebank v zájmu společnosti Escodido, úmyslně minimalizovali daňovou povinnost spol. Escodido s.r.o., když obžalovaná F. následně zkreslila účetnictví fakturami spojenými s údajným nákupem a prodejem různého typu zboží od různých společností v rámci systému tradebank, mj. společností Anica, s.r.o., Wood B.S.T. spol. s.r.o., Tivoli Group s.r.o., Hotel Moto GP s.r.o., Safety Czech s.r.o., V-REMIX spol. s r.o., a dalších společností zapojených do tzv. systému tradebank, ač zdanitelná plnění na fakturách deklarovaná nebyla realizována, a tato údajná plnění správce daně v průběhu daňové kontroly neuznal a doměřil daňovému subjektu daňovou povinnost a dále, aby se společnost vyhnula placení dluhu vůči správci daně, provedla jednatelka společnosti účelovou změnu subjektu ve statutárním orgánu spol. Escodido s.r.o.,

a tímto jednáním oba obžalovaní společně **zkrátili daň** ve velkém rozsahu a způsobili na DPH ekonomickou újmu českému státu, zastoupenému Finančním úřadem pro hl. m. Prahu se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, a to v **celkové výši 32.927.563 Kč**,

t e d y : obžalovaní společným jednáním zkrátili daň a čin spáchali ve velkém rozsahu, tohoto činu se dopustili společným jednáním dvou osob,

čímž spáchali

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaná Jana F.:

Podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá **peněžitý trest v počtu 150 celých denních sazeb** ve výši 1.000 Kč denní sazby, **celkem tedy ve výši 150.000 Kč**. Dle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v **měsíčních splátkách**, a to ve výši 10.000 Kč měsíčně vždy do každého 20. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž rozsudek nabyde právní moci. Zároveň se

určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaná nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích a družstvech na dobu 5 (pěti) let.**

obžalovaný Ing. Michal H.:

Podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest v počtu 165 celých denních sazeb** ve výši 1.600 Kč denní sazby, **celkem tedy ve výši 264.000 Kč.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený Finanční úřad pro hl. m. Prahu se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

obžalovaní:

3/ **Ing. Josef Vavrouch**, narozen xxx v Opočnici, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

4/ **RNDr. Milan O.**, narozen xxx v Osuské, státní příslušník Slovenské republiky, trvale bytem xxx, adresa pro doručování právní zástupce JUDr. Oldřich Beneš, AK Mojmírovců 41, 709 00 Ostrava- Mariánské Hory,

se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťují obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1KZV 54/2018, pro skutek, že:

v přesně nezjištěnou dobu, před datem 1.8.2013, na přesně nezjištěném místě, po předchozí vzájemné domluvě, s úmyslem zkrátit daň z přidané hodnoty (*dále jen DPH*) ke škodě českého státu, měli zorganizovat řetězec právnických subjektů, který v období od 12.8. do 29.10. 2013 využili k fakturaci dodávek motorové nafty (*dále jen zboží*) v celkovém množství 9.912.817 litrů, aby tak zastřeli faktický stav věci, neboť ve skutečnosti bylo zboží dopravováno nákladními

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

železničními vozy z rafinérie SLOVNAFT, a.s. se sídlem ve Slovenské republice přímo do cílové stanice - daňového skladu společnosti KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v České republice, avšak faktury na toto zboží byly vystaveny v rozporu se skutečným stavem, když na nich byla uvedena cesta zboží od dodavatele, jímž byla společnost SLOVNAFT, a.s. se sídlem ve Slovenské republice přes společnost CORTINA PROJECTS LIMITED se sídlem ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska a dále přes společnost Escodido s.r.o. se sídlem v České republice, která vystavila faktury na odběratele - společnost KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v České republice, to vše se záměrem, že společnost Escodido s.r.o., *(která ve vytvořeném řetězci právnických subjektů zaujímala 2. článek řetězce)* se stane nekontaktní, nesplní svoji daňovou povinnost vůči správci daně, když DPH nezaplatí a navíc sníží pořizovací cenu zboží pro odběratele - společnost KOPOS-OIL, s.r.o. *(která ve vytvořeném řetězci právnických subjektů zaujímala poslední, 3. článek řetězce)* - který tím získal finanční prospěch, konkurenční výhodu a mohl tak svým odběratelům prodávat zboží za výhodnější cenu, když konkrétně došlo k tomu, že:

obžalovaný **RNDr. Milan O.**, zmocněnec zastupující společnost CORTINA PROJECTS LIMITED, č. spol. 07510504, se sídlem 7th Floor, 52/54 Gracechurch Street, London, England, EC3V 0EH, Spojené království Velké Británie a Severního Irska *(společnost je 1. článkem ve vytvořeném řetězci)*, na pozici kupujícího, který byl oprávněn jednat o podmínkách odběru pohonných hmot, logistice dodávek a platebních podmínkách, opatřil na Slovensku v období od 12.8. do 25.10.2013, motorovou naftu v celkovém množství 9.912.817 litrů, a to na základě níže uvedených 8-mi faktur:

Faktura číslo	Datum vystavení	Množství nafty v litrech	Hodnota zboží v EUR	Hodnota EUR/litr (Kč/litr)	Částka v Kč /dle kurzu ČNB/
113051394	12.08.2013	1.239.335	757.146,94	0,6109 (15,81)	19.594.962,81
113054390	23.08.2013	1.239.017	789.452,08	0,6372 (16,35)	20.261.287,63
113063465	27.09.2013	1.314.902	809.401,08	0,6156 (15,81)	20.793.513,75
113065179	03.10.2013	1.235.523	768.495,30	0,6220 (15,89)	19.638.897,39
113067066	10.10.2013	1.212.909	732.791,10	0,6042 (15,42)	18.708.156,78
113068873	17.10.2013	1.224.935	745.250,46	0,6084 (15,63)	19.152.936,82
113069368	20.10.2013	1.226.559	760.012,74	0,6196 (15,97)	19.593.128,44
113071205	25.10.2013	1.219.637	750.454,87	0,6153 (15,86)	19.320.460,63
celkem		9.912.817	6.113.004,57		157.063.344,25

za celkovou částku 6.113.004,57 EUR, což představuje *(dle kurzu ČNB v den vystavení faktury)* částku 157.063.344,25 Kč bez DPH, od prodávajícího - rafinérie SLOVNAFT, a.s. se sídlem Vlčie hrdlo 1, 824 12 Bratislava, Slovenská republika, na základě Dodavatelské smlouvy číslo

55210136352 ze dne 01.08.2013, tuto motorovou naftu ve stejném množství dále prodal společnosti Escodido s.r.o., přičemž vyhotovil 8 níže uvedených faktur:

Faktura číslo	Množství nafty v litrech	Cena nafty v EUR	Cena nafty v Kč
20130825	1.239.335	784.796,50	20.306.609,44
20130844	1.239.017	789.328,17	20.226.534,36
20130936	1.314.902	873.397,36	22.555.486,82
20131012	1.235.523	807.117,75	20.625.894,10
20131022	1.212.909	792.005,32	20.219.895,82
20131032	1.224.935	805.051,78	20.778.386,44
20131033	1.226.559	806.119,11	20.805.934,23
20131041	1.219.637	796.386,37	20.502.967,10
celkem	9.912.817	6.454.202,36	166.021.708,30

na celkovou částku 6.454.202,36 EUR (*přepočet dle kurzu ČNB je 166.021.708,30 Kč bez DPH*), avšak motorovou naftu nechal převézt nákladními železničními vozy z rafinérie SLOVNAFT, a.s. přímo do daňového skladu v České republice, umístěného na adrese Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV - společnosti KOPOS-OIL s.r.o., přičemž do mezinárodního výměnného systému VIES (*VAT Information Exchange System*), který je centrální databází informací v oblasti DPH mezi členskými státy EU, zaevidoval prodej motorové nafty jako třístranný obchod mezi společnostmi CORTINA PROJECTS LIMITED, Escodido s.r.o. a KOPOS-OIL, s.r.o., ale ve skutečnosti se jednalo o obchod mezi rafinérií SLOVNAFT, a.s., zprostředkovatelem CORTINA PROJECTS LIMITED a příjemcem KOPOS-OIL, s.r.o., kde cílovou stanicí dodání zboží (*motorová nafta, MN*) byla od začátku vždy společnost KOPOS-OIL, s.r.o., která před dodáním zboží hradila zprostředkovatelské firmě na bankovní účet číslo SK8352000000000014257077 zálohy v celkové výši 5.002.500,- EUR (*přepočet dle kurzu ČNB činí 129.122.640,- Kč*) na nákup motorové nafty v rafinérii SLOVNAFT, a.s., přičemž obžalovaná Jana F., jednatelka společnosti Escodido s.r.o., IČ 014 87 141, se sídlem Plzeňská 155/113, 150 00 Praha 5 (*společnost je 2. článkem ve vytvořeném řetězci*), na pozici prodávající společnosti, prováděla úkony, které měly znepřehlednit nezákonné podnikání s motorovou naftou a uzavřela dne 1.8.2013, dle instrukcí tichého společníka obžalovaného Ing. Michala H., předjednanou Rámcovou obchodní smlouvu o dodávkách pohonných hmot číslo 2013A s obžalovaným **Ing. Josefem Vavrouchem**, jednatelem společnosti KOPOS-OIL s.r.o., IČ 251 47 714, se sídlem Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV, která byla na pozici společnosti kupující, a pro kterého vyhotovila následujících 8 faktur:

Faktura číslo	Datum vystavení uvedené na faktuře	Množství nafty v litrech	Kč/litr	Daňový základ v Kč
2013001	19.08.2013	1.239.335	15,55	19.271.659,-
2013002	30.08.2013	1.239.017	16,48	20.419.000,16
2013018	30.09.2013	1.314.902	15,77	20.736.004,54

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

2013019	07.10.2013	1.235.523	15,65	19.335.934,95
2013020	15.10.2013	1.212.909	15,67	19.006.284,03
2013021	18.10.2013	1.224.935	15,675	19.194.731,45
2013022	21.10.2013	1.226.559	15,64	19.183.382,76
2013023	29.10.2013	1.219.637	15,58	19.001.944,46
celkem		9.912.817		156.148.941,35

na předem dohodnutou kupní cenou v celkové výši 156.148.941,35 Kč bez DPH, přičemž tato cena byla pod hranicí prodejní ceny zprostředkovatele - společnosti CORTINA PROJECTS LIMITED, čímž byla vygenerována ztráta ve výši 9.872.766,95 Kč bez DPH (166.630.352,29 – 156.148.941,35 = 10.481.410,94), s místem určení do daňového skladu spol. KOPOS-OIL, s.r.o., Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV, evidenční číslo CZ0402082S001, a obžalovaný **Ing. Josef Vavrouch**, jednatel společnosti KOPOS-OIL s.r.o., IČ 251 47 714, se sídlem Havlíčkova 432, 280 94 Kolín IV (*společnost je 3. článkem ve vytvořeném řetězci*), měl snížit cenu motorové nafty, a před dodáním 9.912.817 litrů motorové nafty, uskutečnil v období od 8.8. do 22.10.2013 peněžitá plnění, a to z účtu společnosti KOPOS-OIL, s.r.o., číslo 2571628001/5500 za prodávající společnost Escodido s.r.o., na účet zprostředkovatele CORTINA PROJECTS LIMITED číslo SK8352000000000014257077 ve výši 5.002.500,- EUR (*přepočet dle kurzu ČNB 129.122.640,- Kč*) a na účet rafinérie SLOVNAFT, a.s. číslo SK8275001712800902102073 ve výši 1.650.000,- EUR (*přepočet dle kurzu ČNB 42.532.875,- Kč*), bez kterých nebylo možné realizovat obchod a jehož motivací pro vstup do řetězového obchodu s podvodem na DPH, byl finanční prospěch ve výši 4.378.600,- Kč, oproti přímému nákupu motorové nafty přímo z rafinérie, čímž společnost získala konkurenční výhodu, díky které mohla prodávat zboží odběratelům za výhodnější cenu, z dovezeného objemu pohonných hmot z jiného členského státu EU do ČR a prodaného v tuzemsku, vznikla společnosti Escodido s.r.o. daňová povinnost zaplatit DPH vůči správci daně za zdaňovací období: srpen 2013 ve výši 8.356.821,11 Kč, září 2013 ve výši 4.359.342,86 Kč, a říjen 2013 ve výši 20.211.399,51 Kč, tj. celkem za uvedená období ve výši 32.927.563,48 Kč, kterou společnost nesplnila, neboť prodejem motorové nafty vygenerovala ztrátu 10.481.410,94 Kč bez DPH a od spol. KOPOS-OIL, s.r.o. nedostala fakturovanou částku za zboží ve výši 156.148.940,90 Kč bez DPH,

tímto jednáním, na něž mělo navazovat jednání obžalované jednatelky společnosti Escodido s.r.o. Jany F. spočívající v úmyslném minimalizování vlastní daňové povinnosti zkreslením účetnictví fakturami spojenými s nákupem a prodejem různého typu zboží od různých společností, u kterých bylo zjevné, že zdanitelná plnění na nich deklarovaná nemohla být realizována, čímž měli oba obžalovaní společně s obž. Janou F. a obž. Ing. Michalem H. zkrátit daň ve velkém rozsahu a způsobit na DPH ekonomickou újmu českému státu, zastoupenému Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, v celkové výši 32.927.563,48 Kč,

čímž měli spáchat trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ust. § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, formou spolupachatelství dle ust. § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní.

Odůvodnění:

1. Na obžalované Janu F., Ing. Michala H., Ing. Josefa Vavroucha a RNDr. Milana O. byla dne 17. 9. 2019 podána ke zdejšímu soudu obžaloba Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1KZV 54/2018, pro jednání podrobně ve znělce obžaloby popsané, právně kvalifikované jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 (*zřejmě písm. a*) tr. zákoníku, spáchaného formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení pak soud zjistil skutkový stav tak, jak je tento popsán ve výroku o vině.

2. **Obžalovaná Jana F.** vypověděla, že v době, kdy začala fungovat spol. Escodido, měla velké existenční problémy, sháněla zaměstnání, známým jí byl doporučen kontakt na Ing. H. s tím, že potřebuje spolehlivou osobu, která by pro něj dělala obchodní činnost ve společnosti. Obž. Ing. H. působil seriózně, vysvětlil jí, že se jedná o obchodní činnost při dovozu PHM a obchodování s dalším zbožím. Řekl jí dále, že jí poradí a pomůže, ale sám má plno obchodních aktivit, takže by se tomu nemohl naplno věnovat. Prostřednictvím p. B. na ni byla převedena společnost Escodido, převod zaplatil pan B., neví proč, ale vše vyřizoval Ing. H.. Neví, kolik p. B. zaplatil, určité to nebyla částka 200 tis. Pokud je ve smlouvě o převodu obchodního podílu uvedeno, že zaplatila převodci částku 215 tis. Kč, tak ona sama v souvislosti s Escodidem nic ze svých financí nehradila. K žádnému finančnímu vyrovnání mezi ní a p. B. nedošlo, žádnou smlouvu nesepsali. Ing. H. jí dával instrukce, co je třeba zařídit ohledně DPH, dojít na celníky kvůli dovozu PHM, apod. Na doporučení také změnila sídlo firmy. Ing. H. se nechtěl jít do sídla podívat, nechtěl mít ani přístup k účtům s tím, že se nechce angažovat, že jí bude radit. Její známý právník jí poradil sepsat smlouvu o tichém společenství, což učinila, ona i obž. H. ji podepsali, ale nikde ji neuvedli v listinách, na tom se dohodli, protože obž. H. nechtěl nikde figurovat. Když byly provedeny formality, Ing. H. ve spolupráci s Ing. P. představil obžalovanou v Kolíně Ing. Vavrouchovi, majiteli KOPOSU, pro něhož měly být PHM dováženy. Na místě se uzavřela rámcová smlouva o spolupráci, ta už byla předpřipravena, jen se doplnily údaje o firmě Escodido a její národnosti. Jednání trvalo asi hodinu, ona neměla žádné právní zastoupení, podepisovala za společnost Escodido. Smlouvu si přečetla, byly tam nějaké rámcové dodávky a rámcové finance. Žádná jednání mezi Escodidem a KOPOSEM uzavření smlouvy nepředcházela, obžalovaná jednáním za Escodido ani nikoho nepověřovala. Projednávala se tam také nějaká pohledávka spol. ENERGOTRADE, kterou spol. Escodido měla od KOPOSU převzít, a vzájemně fungovat v těch finančních tocích mezi oběma firmami. Dále jí Ing. H. představil své známé s tím, že oni pro něj už dělali obchodní logistickou činnost ohledně PHM, jednalo se o paní Mgr. Z. a pana H.. Mgr. Z. se zcela určitě znala s Ing. Vavrouchem. Doporučili obžalované, že to půjde přes Ing. O. jako zástupce spol. SLOVNAFT. Obž. netušila, že Ing. O. není zástupcem SLOVNAFTU.

3. K dodávkám PHM začalo docházet někdy v srpnu či září 2013, RNDr. O. poslal nabídku, Ing. Vavrouch akceptoval cenu, p. Z. domluvila logistiku, vystavila se zálohová faktura, kterou platila firma KOPOS, protože spol. Escodido neměla finance. Vzor faktur jí dal pan H., přítel paní Z., s tím, že to dělal i pro ENERGOTRADE. Obžalované bylo řečeno, že při větším objemu obchodů by se mělo ušetřit na kauci, která byla určena pro společnost dovážející PHM. Někdy v září jí obž. Ing. H. dohodil kontakt na společnost sídlící v Brně s názvem TRADEBANK, která shromažďovala firmy obchodující mezi sebou, s tím, že se jedná o rozšíření portfolia, aby se vydělalo na kauci. Uvedla dále, že všechny lidi provozně spojené s Escodidem jí doporučil Ing. H., a to včetně účetní p. P., která vedla účetní evidenci, a které obžalovaná předávala všechny

faktury, a to buď osobně v Berouně, nebo e-mailem – takto jí předávala veškeré účetní doklady, které do Escodida přišly. Daňová příznání připravovala Ing. P..

4. Od podzimu neměla obžalovaná dobrý pocit z fungování Escodida, chtěla se ze společnosti vyvázat, jediná forma byla převést firmu na jiného jednatele. To se povedlo někdy na jaře r. 2014 (*obž. uvedla r. 2013, avšak z kontextu je zjevné, že měla na mysli r. 2014*). Ing. H. nikdy nechtěl chodit do sídla firmy, všechny schůzky probíhaly na veřejných místech, v různých kavárnách, hernách apod., což zdůvodňoval tím, že nemá čas chodit jinam. Obž. H. chtěl z obchodování nějaké peníze, to jí přišlo logické, protože ona sama vůbec netušila, co a jak má dělat, tedy by žádný obchod bez obžalovaného neproběhl. Něco se mu dávalo v hotovosti, kdy uváděl, že potřebuje vypomoci jinému podnikání, a peníze se pak třeba vrátí do Escodida. Obžalovanému předala cca 800 tis. Kč, je možné, že to bylo 1,385 mil., jak uvedeno v dokladech. Hotovost vybírala i předávala ona, byly na to výdajové pokladní doklady, některé obžalovaný podepsal, ona neví, zda všechny.

5. K obchodování v Brně – kontakty s nimi probíhaly jednak přes Ing. H., ale především přes Ing. P., který se s těmi brněnskými zástupci určitě znal. Obžalovaná podepsala smlouvu, byla v Brně, viděla zboží. Nedokáže určit rozsah, ale byly to rozsáhlé skladovací areály, kde zboží bylo hodně. Seznámila se s jednatelem společnosti Ing. Vargou. Obžalovaná dále vypověděla, že má střední ekonomické vzdělání, absolvovala v r. 1986, pojímům jako odvod daní, faktury a jejich evidence, dodací listy, apod., rozumí, pojmu vedení skladových zásob ne úplně. Uvedla dále, že název společnosti SEGBO jí něco říká, není si vědoma toho, že by tuto společnost pověřila jednáním se spol. KOPOS Oil. Kromě obžalované nikdo jiný neměl oprávnění jednat za společnost Escodido. Po dobu působení obžalované měla Escodido na dohodu o provedení práce paní K.. Platby za provedenou práci probíhaly měsíčně na účet, příkazy dávala asi účetní.

6. Obžalovaná neměla absolutně vůbec žádné zkušenosti s dovozem PHM, Ing. H. a Ing. P. říkali, že se nemusí o nic starat, že mají předchozí zkušenosti, a že spolupracovali s těmi lidmi, co jí byli představeni. PHM se měly odebírat ze zahraničí, prvním dodavatelem byl SLOVNAFT, obžalovaná předpokládá, že s ním uzavřela Escodido smlouvu, to už si ale nepamatuje. Ona sama se SLOVNAFTEM nejednala, byl jí doporučen Ing. O. s tím, že SLOVNAFT zastupuje. Doporučil jí ho Ing. H.. Není si jistá, zda se s Ing. O. setkala osobně, ale hovořili spolu telefonicky a vyměnili si e-maily. Neví, zda se jí Ing. O. jako dodavatel nějak prokázal, ona sama si to nijak neověřovala. Myslí, že tam byla nějaká smlouva o spolupráci, už si to ale nepamatuje. Neví, zda faktury za dodání PHM chodily od CORTINY, nebo od SLOVNAFTU, asi od CORTINY. Nepamatuje si, zda KOPOS platil Escodidu, nebo přímo SLOVNAFTU, neví, proč KOPOS nehradil za PHM přímo Escodidu. Nikdy nevyužila možnost odstoupit od smlouvy, postupovala tak, jak jí řekl Ing. H.. V té době se zřejmě domnívala, že Escodido je nutná jako zprostředkovatel, protože se dodavatel s odběratelem nezná. Ani ona neznala dodavatele ani odběratele, ale ti lidé, kteří to dělali, znali obě strany.

7. Společnost DARGOS patřila paní Z., zprostředkovávala logistiku, obž. myslí, že měli uzavřenou smlouvu o spolupráci. DARGOS byla placena podle jednotlivých dodávek, částkou 100 tis. Kč za dodávku, na to byli zvyklí z předchozích obchodů. Spol. X.O.Multimedia patřila Ing. P., pro Escodido dělala poradenskou činnost, doporučovala, jakým způsobem spolupracovat. Doporučovala v průběhu celé obchodní činnosti spol. Escodido, žádný výstup z doporučování není, šlo o ústní rady. Ing. P. radil, jak v obchodních případech postupovat, něco v tom smyslu, jak se počítá cena pohonných hmot, asi se snažil shánět i jiné odběratele, doporučil obchodní činnost rozšířit o prodej zboží s těmi brněnskými společnostmi, za to dostával přes X.O.Multimedia nějaké platby. Ing. P. byl s brněnskými společnostmi v kontaktu, jezdil tam, viděl zboží, komunikoval s nimi. Zda měla Escodido s X.O. Multimedia uzavřenou nějakou smlouvu,

si obž. nevzpomíná, asi ano. Pokud je ve (dvou) fakturách společnosti X.O.Multimedia vystavených v srpnu 2013 na částky 135 481 Kč a 135 459 Kč uveden jako předmět plnění „*sjednání harmonogramu dodávek na měsíc srpen 2013 od výrobce SLOVNAFT pro odběratele KOPOS Oil*“, tak v tom případě pan Ing. P. asi taky znal dr. O. a domlouvali spolu nebo ve spolupráci s paní Z., jestli je nějaké zboží nebo PHM vůbec k prodeji a jestli Ing. Vavrouch by měl zájem o to odpovídající zboží. To stejné v podstatě dělala i spol. DARGOS, s tím, že p. Z. pak údaje konkretizovala. Ohledně spol. Desideria Invest SE si myslí, že to byla jedna z dalších firem Ing. H., byla tam nějaká spolupráce, neví přesně, nevzpomíná si, zda to byl dodavatel či odběratel, smlouvu uzavřenou asi neměli, neví, čeho se spolupráce týkala, ví, že se jí fakturovaly nějaké peníze, neví, která společnost které. Pokud spol. Desideria vystavila Escodidu v srpnu 2013 fakturu „*za sjednanou odměnu za přípravu, zpracování a korektury dodavatelsko odběratelských smluv na dodávky motorové nafty pro odběratele KOPOS Oil, od dodavatele CORTINA Projekt včetně zprostředkovatelské provize*“, nevzpomíná si, že by pro Escodido něco takového dělali. Za Desiderii vystupoval Ing. H..

8. Vypověděla dále, že smlouvu o tichém společenství uzavřeli s Ing. H. někdy na začátku, po převodu společnosti Escodido na obžalovanou, tedy v létě 2013, smlouva nebyla založena do OR, obžalovaný nechtěl nikde figurovat, což vysvětloval svými dalšími aktivitami. Daně si představovala, že budou odváděny, jak to vyjde, nějaké peníze na účtu spol. Escodido byly, daně odvedeny byly. Neví, zda na účet Escodida přišly peníze spojené s provizí, až do prosince nebyly z FÚ k odvádění daní žádné připomínky.

9. K obchodování v systému TRADEBANK obžalovaná uvedla, že TRADEBANK slučovala nějaké penzum firem, které obchodovaly se zbožím v rámci kreditu mezi sebou. Kredity znamenají, že např. Escodido měla u spol. TRADEBANK nějaký účet, na který se jí podle toho, jak mezi sebou firmy prodaly a nakoupily zboží, účtovaly nějaké kredity. Neví, zda se kredity rovnaly penězům. Se spol. TRADEBANK se určitě podepisovala nějaká smlouva. TRADEBANK nabízela firmám, které měla ve svém portfoliu, zboží vzájemně, a když si to odsouhlasily, tak si zboží mezi sebou prodaly nebo vyměnily. Pokud se v rámci TRADEBANK některé zboží otáčelo opakovaně, třeba 5 – 6krát, předpokládá, že bylo třeba to zboží rozšířit do světa. Když Escodido nakoupila zboží, v rámci TRADEBANK ho nabízela jiné společnosti, z toho vznikala určitý zisk pro ty společnosti, které si to mezi sebou prodávaly. Zisk zůstal v rámci kreditového systému v TRADEBANKU a vyrovnávalo by se to zřejmě, až když by to společnost chtěla vyrovnat finančně. Kredit poskytl TRADEBANK, existovaly na to výpisy, které byly v účetnictví, kredity se měnily podle zboží. O výši kreditu obžalovaná s TRADEBANK nejednala, to bylo nějakým způsobem v té smlouvě. Zboží zakoupené v rámci TRADEBANK bylo uskladněno v brněnských halách, existovaly na to smlouvy o skladování, které byly v účetnictví. Přebírání zboží organizoval většinou pan Ing. P.. Ona sama zboží viděla, když uzavírali s TRADEBANK smlouvu, každé jednotlivé zboží pak neviděla, ale u jednotlivých dodávek byl většinou Ing. P., který zboží přebíral. Byly tam hračky, tašky na počítače, spol. Escodido poskytla nějakou sanitu, která v těch skladech byla také, byly tam nějaké větší věci jako hutní dráty, už si přesně nevzpomíná. Obžalovaná neměla nikdy žádného odběratele na nějaké konkrétní zboží mimo TRADEBANK, vše tedy probíhalo v rámci kreditů a zboží v TRADEBANK. Nikdy si nic fakticky neodvezla, jen tam dali nějaký porcelán a sanitu, to měl Ing. P. odněkud ze severních Čech. Obžalovaná zboží viděla, ale nepřebírala, to dělal Ing. P.. Myslí si, že za zboží uhradila nějakou částku. Ví, že tam byly nějaké automaty na kapsle, ty potom v rámci TRADEBANK prodala, nevzpomíná si, že by nakoupila 12. 8. 2013 145 ks automatů, pak 145 kusů prodala 28.8.2013 společnosti Avanto, a poté prodala zase těch 145 kusů dne 29.9.2013 TRADEBANKu. Pokud nakoupila iPody za cca 4 mil. Kč, a neprodala je, tak zboží, které bylo neprodané, bylo v účetnictví spol. Escodido, a bylo uskladněno v brněnských skladech.

Myslí si, že se s novou jednatelkou Mgr. B. byly na zboží podívat, jaké zboží nové jednatele konkrétně předala, to si nepamatuje.

10. Mgr. B. byla známá jejího známého dr. B., měla zájem pokračovat v činnosti spol. Escodido, proto provedly převod, myslí, že v AK dr. Matějkové. Mgr. B. dostala všechny peníze na účtech spol. Escodido. Nepamatuje si, jak došlo k vyrovnání za převod obchodního podílu, asi po převedení. Pokud je ve smlouvě o převodu obchodního podílu uvedeno, že obžalovaná obdržela před podpisem smlouvy částku 180 tis. Kč, tak myslí, že se domluvily s Mgr. B., že ta peníze obžalované dá, až to bude převedeno. Mgr. B. jí určitě dala peníze až po převodu, dohodly se na tom ústně, přestože obž. podepsala převzetí. Mgr. B. předtím několikrát viděla ve společnosti dr. B., její rodinu neznala, nebyly v přátelském vztahu. Mgr. B. předala veškerou dokumentaci, smlouvy, účetnictví od Ing. P., převedla na ni kancelář v Praze 5, Mgr. B. viděla soupis zboží a obž. myslí, že byly i v Brně. Obžalovaná neměla klíče od skladů, ale byl tam s nimi Ing. Varga – jednatel spol. TRADEBANK. Obžalovaná dále uvedla, že ona sama měla ve společnosti po dobu své činnosti měsíční plat ve výši 20 tis. Kč čistého, při převodu podílu na Mgr. B. tam zbylo v rámci vyrovnání asi 50 tis., to byla částka, na které se asi domluvily, že zůstane obžalované, kromě těch 180 tis. Obě částky měly obž. přijít na účet, což doloží.

11. Pokud jde o pohledávku vůči spol. ENERGOTRADE, při uzavírání rámcové smlouvy se pánové domluvili, že Escodido pohledávku za spol. ENERGOTRADE převezme, tím se Escodido dostala do insolvenčního řízení, kde vůči ENERGOTRADE svou pohledávku uplatňovala, obžalovaná ale myslí, že to bylo zamítnuto. Výhoda pro Escodido měla být ta, že pohledávka bude společností ENERGOTRADE uspokojena, a tak budou peníze na kauci. Obžalovaná si před nákupem pohledávky nezjišťovala finanční ani ekonomickou situaci společnosti ENERGOTRADE. Rudolfa V. znala přes dr. B., myslela si, že když do společnosti Escodido vstoupí další společník, je složitější se společností udělat něco nekalého, protože by bylo potřeba obou společníků. Rudolf V. nebyl ve společnosti nijak činný. Obž. nedokázala vysvětlit, jak by mohlo bez jejího vědomí dojít k manipulaci se společností, v níž byla jediným jednatelem i společníkem. Obžalovaná sama do Escodido docházela tak jednou za dva dny na dopoledne, podle potřeby. Před rokem 2013 žádného ze spoluobžalovaných neznala. Žádná vlastní rozhodnutí za společnost Escodido nečinila.

12. **Obžalovaný Ing. Michal H.** k věci vypověděl, že obž. O. viděl pouze jednou, a to v r. 2010 při řešení odstávky a modernizace etanolové jednotky ve SLOVNAFTU. Od té doby jej neviděl, nijak s ním nekomunikoval prostřednictvím elektronických prostředků, nepotkali se, rozhodně pak u něj neobjednával žádné zboží jménem spol. Escodido. Obž. Vavroucha zná přibližně od roku 2010, v té době pracoval v zastoupení společnosti Belněftěchim, hledali odběratele zboží běloruských výrobků, a jedním z oslovených byl právě obž. Vavrouch, spolupráce ohledně výrobků z PVC však navázána nebyla. Tehdy se obž. H. dozvěděl, že má obž. Vavrouch v Kolíně zřízení i celní a daňový sklad a zabývá se velkoobchodem s motorovou naftou, nabídl mu možnost zkušební dodávky motorové nafty z Běloruska, následně zrealizovali několik dodávek mj. do KOPOS Oil. V r. 2012 obžalovaného oslovil pan Z. s projektem vybudovat počítačovou hernu, což učinili. V této herně jej pan Š., kterého obž. znal 10 let, seznámil s panem M. s tím, že p. M. má partnerku – paní F. – která nemá práci, a že by se chtěli pustit do nějakého podnikání. V prostorách herny se sešli s panem Š., M., s paní F. a s paní Z., obž. jim vyprávěl o realizaci dodávek minerálních olejů, M. se Š. se chtěli pustit do obchodování s komoditami. Poté se sešli znovu, bavili se už konkrétněji, obžalovaný H. vyspecifikoval, co by k podnikání (M. s F.) potřebovali. Tedy zejména, že je dobré mít společnost s ručením omezeným, či akciovou, na tuto je třeba vyřídít registraci u celního úřadu, licenci obchodníka s minerálními oleji, registraci k DPH, apod. Dohodli se, že paní F. a pan M. si tyto záležitosti vyřídí a pak se ozvou, v mezidobí obžalovaný H. zpracuje svá doporučení písemně. Poradil jim

také možnost koupit si ready-made firmu s tím, že jim poradí a pomůže kolega B.. O tom, jaká jednání mezi nimi proběhla, neví. Toto byla veškerá účast obžalovaného.

13. Po nějaké době jej opět kontaktoval pan Š. s tím, že má obž. F. vše připravené a vyřízené, a že se chce sejít, což učinili, obžalovaný jí předal zpracovaný projekt, vycházející z jeho zkušeností, dále nějaké vzorové smlouvy, kontakty, doporučení. Dohodli se na odměně, kterou obžalovaný požadoval – jednalo se o cca 1,2 miliónu korun. Obžalovaný se nechtěl dál podílet na fungování té firmy. Odměna se skládala ze tří částí, část byla fakturační odměna pro firmu SEGBO, která poskytla součinnost ve formě vstupní databáze původních odběratelů, těch běloruských dodávek, to bylo cca 150 nebo 200 tisíc korun. Druhá část, cca 400 tisíc Kč, byla od firmy Desideria, která se dříve také se podílela na obchodování a měla kompletní dokumentaci z obchodu s běloruskou stranou a dokumentaci mezi spol. Desideria a CORTINA. Obžalovaný chtěl jednorázovou odměnu 500 tisíc Kč, zbytek na daně, tedy částku celkem cca 1,2 mil. Kč. Jelikož obž. F. peníze neměla, dohodli se, že zaplatí poté, až se zrealizuje první dodávka. Za zaplacení se zaručil pan Š.. Obž. odjel do ciziny, po návratu mu telefonoval pan Š., že jede první dodávka. Obž. kontaktoval obžalovanou F., sešli se v OC Arkády, tam se jí zeptal, jak to bude s úhradami. Obžalovaná odpověděla, že něco uhradí – faktury, ale obžalovanému nic nedá, protože jej již dále nepotřebuje, a že se domluvila na spolupráci s p. Z.. Obž. kontaktoval s prosbou o řešení pana Š. i paní Z., oba jej odmítli. Z. pouze potvrdila spolupráci s F.. Od toho momentu obžalovaný s paní F. žádným způsobem nekomunikoval, neviděl ji (až do HL), popírá, že by podepsal nějakou smlouvu o tichém společenství. Rozhodně popírá, že by obdržel v září či říjnu nějaké peníze a podepsal nějaké stvrzenky.

14. Ten projekt tak, jak ho připravil, bylo pár doporučení na jednu stránku, a byl postaven tak, aby byl ziskový. Obžalovaný dal obžalované F. i kontakty na všechny 3 rafinérie i na odběratele. Obžalovaný dále zevrubně popsal mechanismus obchodování s PHM a jeho rizika. Upřesnil, že s obž. F. se setkal ne více než pětkrát, na projektu pracoval 2 víkendy, výstupem byla doporučení, která jsou rovněž založená ve spise – ta předal obž. F. na předposlední schůzce, tehdy se dohodli rovněž o odměně. Obžalovaný byl v té době zaměstnán ve spol. Desideria Invest SE (dále Desideria) jako projektový vedoucí, měl na starosti právě projekt výstavby herny. Desideria neuzavřela s obžalovanou žádnou smlouvu o spolupráci, ani o přípravě projektu (PHM), neboť ten pro obžalovanou zpracovával obžalovaný sám, od Desiderie použil pouze jejich archiv dokumentace, za to dostal pro obž. F. fakturu – tedy za použití archivní dokumentace, neboť Desideria kdysi obchodovala s CORTINO. Pokud jde o společnost SEGBO, v žalované době k ní obžalovaný neměl žádný vztah, teď je v ní zaměstnán. SEGBO fakturovala Escodidu část odměny proto, že v ní tehdy pracoval pan M., který obžalovanému umožnil využít jejich databázi dodavatelů a odběratelů s veškerými údaji. Žádnou smlouvu o spolupráci se spol. SEGBO neseptali. Nepamatuje si, kdo vystavoval fakturu za SEGBO, asi pan M., ten ji dal obžalovanému a ten ji předal obž. F., současně se shrnutím projektu. To bylo ještě před tím, než byl zahájen obchod s CORTINO, možná měsíc před tím. K dalšímu dotazu obžalovaný uvedl, že je možné, že ty faktury přinesl až v srpnu, na tu poslední schůzku, kde nárokoval zaplacení odměny. Odměna mu uhrazena nebyla, zda byly uhrazeny faktury, neví. Neví, na co faktura zněla.

15. Na jednání s CORTINO (ve vztahu k Escodidu) se nepodílel, ani na jednání se SLOVNAFTEM. Pouze v KOPOSU, kde byl v jiné věci, uvedl obžalovanou F., následně už se ale na jednáních nepodílel. Neví o uzavření smlouvy o spolupráci mezi KOPOSEM a Escodidem, neví, zda mezi těmito společnostmi probíhalo jednání. Obžalovanou do KOPOSU uvedl jako firmu Escodido, které předal projekt a kontakty, a jako možného dodavatele. Podpis na smlouvě o tichém společenství (č.l. 3501 – 3502) není podpisem obžalovaného, pokud jde o stvrzenky o přijetí hotovosti (č.l. 3526 – 3527), rovněž na nich nejsou jeho podpisy. Nedokáže

vysvětlit tvrzení obžalované, že smlouvu podepsal a hotovost přijal, nikdy dříve se s obžalovanou nesetkal, žádné nepřátelství mezi nimi nebylo, to vzniklo až v souvislosti s nezaplacením odměny. Pokud je na faktuře spol. SEGBO uvedeno „*fakturuje vám sjednanou odměnu za zastupování vaší společnosti v jednání se společností CORTINA Projekt v měsíci srpnu 2013*“, pouze hledali nějaký fakturační titul, aby to nerozporoval finanční úřad, ale rozhodně s CORTINOU nejednali. Obdobně vysvětlil údaj na faktuře Desiderie: „*fakturuje vám za přípravu, zpracování a korektury dodavatelsko – odběratelských smluv na dodávky motorové nafty pro odběratele KOPOS Oil, dodavatel CORTINA, i zprostředkovatelskou provizi za zprostředkování odběratele KOPOS Oil včetně náhrady vynaložených nákladů*“ s tím, že se rozhodně nepodíleli na uzavírání smluv. Obžalovaný se za Escodido v KOPOSU nijak nezaručil, jeho odměna spočívala v textaci těch smluv a zpřístupnění těch kontaktů. Odbornost zaručovala paní Z.. Jak probíhala spolupráce mezi obžalovanou F. a paní Z. neví. Ke společnosti NPBS s.r.o. nemá obžalovaný žádný vztah. Databázi společnosti SEGBO použil při vědomí sv. M., řekl mu „pane Zbyšku, já si tady stahuji nějaké údaje z počítače a tady je faktura, akorát podepište, někdo vám zaplatí 150 tisíc“. Ani sv. M., ani SEGBO, se nepodíleli na žádné spolupráci. Svědka Kladivu (Desideria) určitě informoval, co je předmětem faktury, v době, kdy svědek fakturu podepisoval, si ji přečetl, a tedy věděl, co bylo předmětem fakturace, a věděl, že použili archiv. Žádné právní kroky k vymáhání odměny nepodnikl. Nedokáže vysvětlit tvrzení obžalované F., že právě on stál za veškerými obchody i smlouvami. Obžalovaná F. ohledně obchodu s PHM zjevně věděla, o co se jedná, a jak to funguje. Ing. P. zná, o jeho zapojení do Escodido se dozvěděl až při seznámení se spisem, v žalované době s ním měl velmi špatné vztahy. KOPOS nemohl nakoupit naftu přímo od SLOVNAFTU, jelikož ten českým firmám přímo nedodával, snad díky dohodě se spol. ČEPRO.

16. **Obžalovaný Ing. Josef Vavrouch** v rámci své výpovědi popsal vznik, historii a strukturu společnosti KOPOS Oil, zdůraznil zejména dlouholeté zcela bezproblémové fungování společnosti (společnost začala působit v r. 1997), přičemž statut daňového skladu získala společnost v r. 2004 – tedy mohla obchodovat s motorovou naftou bez spotřební daně. V rámci daní společnost odvedla v průběhu své existence miliardové částky, nikdy se nedopustila žádného krácení daní. Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání kladeného mu obžalobou za vinu. Podnikatelská činnost KOPOSU spočívala v tom, že nakoupili motorovou naftu od distributorů nebo z rafinérií, tu svezili vlakovými cisternami, přičemž jeden vlak měl 1,5 – 2 milióny litrů, a potom ji dál distribuovali společností buď k přímé spotřebě, nebo k další distribuci. Výhodou daňového skladu je nákup bez spotřební daně, tedy v jiném režimu jde zboží v rámci daňových skladů, každý daňový sklad pak ručí za spotřební daň do výše svého měsíčního odvádění. Daňový sklad pak může nakoupit naftu pouze do výše jištění. U KOPOSU se v r. 2013 jednalo o částku 100 mil. Kč. KOPOS měl zároveň certifikát distributora pohonných hmot, tedy skládal zálohu ve výši 20 mil. Kč. Před tím, než je rafinérií zboží dodáno do daňového skladu, za spotřební daň ručí rafinérie, k přechodu vlastnictví dochází až v daňovém skladu. Až v daňovém skladu došlo k přechodu vlastnictví PHM na spol. CORTINA, na spol. Escodido a na spol. KOPOS Oil. Svou výpověď později u HL doplnil tak, že až následným porovnáním cen zjistil, že prodejní ceny CORTINY vůči Escodidu dosahovaly výše nabídkových cen Čepa, přestože ceny PHM na burze následně klesaly, ceny CORTINY se zvyšovaly, tzn., že v závěru nákupní ceny Escodida byly vyšší, než ceny, za které PHM nabízelo Čepro. Je tedy zjevné, že Escodido nemohla vytvářet zisk, o tom ale obžalovaný nevěděl a dozvěděl se to až následným porovnáním cen. Naproti tomu nákupní ceny společnosti KopoOil byly po celou dobu fixovány podle ceníku Čepa - pokud se jednalo o tuzemského dodavatele, anebo byly fixovány burzou, pokud se jednalo o zahraničního partnera. Zisky z PHM od všech dodavatelů byly pro KopoOil po celé předmětné období víceméně stejné. Zdůraznil, že s motorovou naftou je možno obchodovat po celou dobu přepravy. Pro uzavření smlouvy s obž. F. byla rozhodující cena, jenže následně vznikl problém s tím, že Escodido neměla zajištěné posuny vagónů a musel je zajišťovat Kopo, proto nedokázali v předpokládaném termínu PHM stočit, z toho důvodu vznikla nová smlouva, do níž

se již promítly náklady, které Koposu v souvislosti s výše uvedeným nezajištěním posunu ze strany Escodida vznikly, tzn. za posun a za laboratorní zkoušky. Ostatní dodavatelé měli posun zajištěný, díky tomu proběhlo stáčení PHM rychleji a bylo zapotřebí méně laboratorních vzorků a tedy rozborů. Escodido původně přislíbilo zajištění posunu, obž. neví, proč k tomu nedošlo. Z tohoto důvodu byly tedy s Escodidem uzavřeny dvě smlouvy.

17. Ke zdůvodnění skutečnosti, že KOPOS nenakupoval PHM přímo od rafinérie, ale od distributora, obžalovaný vypověděl, že distributor má pro toho, kdo PHM nakupuje, vždy výhodu, neboť nakupuje pro více daňových skladů, pro více firem, tedy může mít lepší cenu. Pokud pak dojde k odstávce některé z rafinérií, distributor naftu získá z jiného daňového skladu. KOPOS měl zpravidla jednoho až tři dodavatele. Podstatná je také cena PHM, ta se řídí podle burzy, přičemž v ČR cenu vyhlášovalo ČEPRO, státní podnik, a to každý týden. Vždy v pondělí obdržel KOPOS ceník, cena platila týden či dva, pak se změnila, někdy se měnila i v průběhu týdne. Podstatný je i směnný kurs měny, v níž se nakupuje. O tom, že spol. Escodido nakupovala PHM levněji, než jak prodávala KOPOSU, se obžalovaný dozvěděl až při studiu spisu, podle něj to není možné a neumí to nijak vysvětlit. Ze strany KOPOSU byl obchod s Escodidem standardní, za stejných podmínek jako s ostatními dodavateli (obžalovaný založil do spisového materiálu tabulky, jimiž svá tvrzení podporoval).

18. Obžalovaný se dále vyjádřil k důvodu, proč KOPOS začal s Escodidem obchodovat. V r. 2013 měl KOPOS jako hlavního dodavatele spol. ENERGO TRADE, které ale koncem května policie zablokovala účty. Obž. H. a pan P. se snažili obž. Vavroucha přesvědčit, že se jedná o nedopatření, že se blokáce netýká nafty, hledal se náhradní dodavatel. Obžalovaný kontaktoval rakouskou pobočku BP, Unipetrol, sháněl motorovou naftu tak, aby mohl dál obchodovat. V červnu navázal naftu autocisternami z Německa, někdy začátkem července vyhlásili (*pozn.: zřejmě myšlena spol. ENERGO TRADE*) insolveni. V té době obžalovanému Vavrouchovi nabídli obžalovaný H. s F., že po dobu, než se situace vyřeší, tato společnost (Escodido) převezme smluvní věci, které měl ENERGO TRADE. Obžalovaný těm lidem důvěřoval, neboť ENERGO TRADE dodával do více daňových skladů. Nebylo to ale tak, že by KOPOS začal ihned obchodovat s Escodidem a obchodoval pouze s ním. V r. 2013 už se vědělo, že obchodování s PHM je nebezpečné, že se tam dějí podvody s DPH, proto byl ostatně zaveden statut distributora PHM, čímž proběhla první selekce distributorů. Jak spol. Escodido, tak i ostatní společnosti si KOPOS prověřoval – výpisem, beztrestností, doložením statutu distributora PHM, tím, že společnost oznámí a zveřejní čísla účtů apod. Mj. za tímto účelem zaměstnával obžalovaný Ing. Š., bývalého policistu. Několikrát byli kvůli Escodidu na finančním úřadu a ptali se, zda Escodido podalo daňové hlášení, což jim sice nebylo výslovně potvrzeno, ale naznačeno. V r. 2013 KOPOS odebíral od ENERGO TRADU cca 37% PHM, BP dodalo cca 25%, Escodido cca 15%.

19. Obž. se domnívá, že první návrh smlouvy s Escodidem přišel od obž. H., že tu smlouvu jim dál H.. Poté se jednou či dvakrát sešli a smlouvu podepsali, byly podepsány dokonce dvě smlouvy, a to kvůli manipulaci s PHM. Myslí si, že smlouvu přinesl obž. H., obž. F. tam byla asi dvakrát s obž. H.. Obž. F. napsala obž. Vavrouchovi seznam lidí, kteří budou Escodidu pomáhat, jednalo se o p. Z., p. H. a p. Ing. P. – s těmito lidmi obžalovaný již dříve obchodoval, proto jim důvěřoval. Ohledně zálohových plateb, uvedených v obžalobě, uvedl, že tento způsob plateb není zakázaný, funguje, takto KOPOS fungoval i s jinými společnostmi. Tento způsob plateb je rychlejší, peníze nechodí z jedné banky do druhé. SLOVNAFT fakturoval zálohovou platbu CORTINĚ, CORTINA (zvýšenou částku) Escodidu, Escodido pak fakturovala KOPOSU, přičemž v sedmi případech nechala zálohovou fakturu na stejné hodnotě, v jednom případě ji zvýšila o 30 tisíc EUR. K. faktura od CORTINY, která byla vystavena Escodidu, pak byla vždy nižší, než zálohová faktura, to znamená, že vznikaly obrovské přeplatky. KOPOS nebyl profit

maker, neboť nakupoval od všech společností za stejných podmínek (obžalovaný k tomuto tvrzení rovněž doložil tabulky s přehledy nákupů). KOPOS hradil zálohové faktury přímo CORTINĚ, resp. SLOVNAFTU, neboť jednak byl tento způsob upraven i smluvně, jednak bylo jistější poslat peníze přímo rafinerii, než obž. F., kterou znal obžalovaný 3 – 4 týdny. Způsob zaslání platby byl uveden rovněž na fakturách, které Escodido zasílala KOPOSU. Chování daňového skladu SLOVNAFTU a daňového skladu KOPOSU muselo kopírovat burzu.

20. Není pravdou, jak je obžalovanému kladeno za vinu, že se takto domluvili a on obchodoval jen s Escodidem. Nejdříve uskutečnili jednu či dvě dodávky, aby si společnost Escodido ověřili, když bylo všechno v pořádku, včetně kvality, domluvili dodávky další. V té době PHM dodávalo také BP, kde ale docházelo k problémům – jednak měli odstávku, jednak povodně v Německu, dvakrát pak došlo k problémům ve kvalitě, přičemž BP nereagovala na urgence. Díky tomu bral KOPOS od Escodida PHM v říjnu jako od jediného dodavatele. U Escodida byl problém dvojích cen, což věděli už při sjednávání smlouvy, neboť Escodido nemělo zajištěnou manipulaci s vagóny (na rozdíl od ENERGO TRADE), čímž vznikaly další náklady, které byly následně účtovány Escodidu. Za dodávky jednotlivým odběratelům ručil KOPOS, proto musel kontrolovat kvalitu dodávek. Escodido skončila proto, že se obž. F. nepodařilo sehnat kauci, kterou musí distributor PHM složit, od 1. 11. měl tedy KOPOS už jiné dodavatele PHM. SLOVNAFT nedodával PHM do ČR přímo, měl zde pobočku, která dodávala spol. ČEPRO, tedy CORTINA byla distributorem pro ČR. Obchod s Escodidem se v ničem nelišil od obchodu s BP, ENERGO TRADE a ostatními dodavateli PHM. Escodidu důvěřoval proto, že v něm byl tým lidí, které znal z předcházejících obchodů, tedy obž. H., p. Z. a p. H..

21. Se spol. ENERGO TRADE obchodoval KOPOS zejména v r. 2012, v r. 2013 od února do května. Za ENERGO TRADE vystupoval v r. 2011 p. K., poté Ing. P. a Ing. H.. Obž. H. se nepředstavoval jako jednatel, obžalovaný jej považoval za zaměstnance ENERGO TRADE. V podrobnostech dále uvedl, že o obchodní smlouvě jednal s obž. F., u toho byl asi přítomen v těch dvou případech Ing. H., ten mu vlastně F. představil. U toho pravděpodobně nebyl Ing. P.. Už si nepamatuje, zda obž. H. do jednání nějak zasahoval, domnívá se, že jednání byla celkem dvě, dohodli se rychle, jelikož Escodido neměla zajištěný ten posun, udělala se druhá smlouva, nakonec jsou platné obě. Obž. F. jednala normálně, působila na něj svědomitě, v korespondenci okamžitě reagovala na každou výtku, ihned např. poslala oznámení o změně sídla společnosti i s výpisem z OR. Ohledně PHM zase takový profesionál nebyla. Nemůže úplně tvrdit, že byl obž. H. přítomen podpisu smlouvy dne 1. srpna 2013, myslí si, že ano. KOPOSU dodávala Escodido PHM jen od společnosti SLOVNAFT. Zárukou fungování byli pro obžalovaného lidé ze spol. ENERGO TRADE, roli hrálo také to, že v té době nafta nebyla. Na seznamu osob, s nimiž mohl KOPOS v rámci dodávek komunikovat, a který obžalovanému předala obž. F., byl Ing. H., p. Z., p. H. a v rámci ekonomiky Ing. P.. S p. H. i Ing. P. komunikoval hodně, obž. Ing. H. se nějak ztratil – u začátků byl, pak už do toho nezasahoval a neobjevil se. Přímě s CORTINOU neobchodoval KOPOS proto, že CORTINU neznal, snažil se oslovit známé dodavatele, tedy na prvním místě BP, poté Oil Trading. U Escodida měl důvěru kvůli lidem z ENERGO TRADE. V rámcové smlouvě byl upraven způsob úhrady faktur tak, že KOPOS hradí Escodidu, ve druhé smlouvě, v čl. 5.9, je napsáno, že prodávající dále souhlasí s platbou zálohové faktury (zaúčtované kauce depozit) přímo dodavateli zboží, to jest do rafinérie s tím, že veškeré kursové rozdíly hradí prodávající. Na zálohových fakturách bylo vždy uvedeno, kolik se má uhradit, a na který účet, to se pak odečetlo od celkové hodnoty a zbytek KOPOS doplatil obž. F.. Tento postup byl bezpečnější i rychlejší. V době žalovaných obchodů znal obžalovaný SLOVNAFT jako takový, věděl, že existuje jeho pobočka, se kterou i jednal, ale nabízela PHM dražší. Obchodní podmínky mezi SLOVNAFTEM, CORTINOU a Escodidem neznal. Od počátku věděl, že Escodido obchoduje s CORTINOU, to bylo zřejmé i z e-mailové korespondence, CORTINU si nechal rovněž prověřit. První dvě platby šly rovnou SLOVNAFTU, poté CORTINĚ.

22. **Obžalovaný RNDr. Milan O.** rovněž popřel, že by se dopustil jednání kladeného mu obžalobou za vinu, a vypověděl, že podniká od r. 1991, nikdy neměl žádný problém v podnikání. Nikoho ze spoluobžalovaných nezná, jednou se setkal s obž. Ing. H., to bylo ale dávno před projednávanou činností. Nezná ani nikoho ze svědků, kteří byli vyslechnuti v rámci přípravného řízení. Pro CORTINU začal pracovat v době, kdy již měla dohodnuté podmínky smlouvy se SLOVNAFTEM a potřebovala zkušeného člověka z mezinárodního obchodování. Obžalovaný se v minulosti zabýval mj. prodejem Tatrovek do Ruska, rovněž při tomto obchodu Rusové neposílali peníze slovenské firmě, ale přímo do Tatry Kopřivnice, vyúčtování pak probíhalo přes firmu obžalovaného, tedy stejně jako v žalovaném případě. CORTINA vedla se SLOVNAFTEM saldo konto, z něhož byly zřejmé případné přeplatky i nedoplatky, SLOVNAFT s platbami přímo od odběratelů souhlasil. SLOVNAFT v žalované době vyvážel pouze přes firmy CORTINA, SLOVNAFT CZ a ČEPRO. Obžalovaný smlouvu se SLOVNAFTEM za CORTINU nesjednával, při jeho nástupu do firmy již byla podepsaná, on pouze zabezpečoval logistiku obchodů, které měly následovat. Logistika spočívala zejména v řešení problémů s vlaky, obžalovaný si řádně fakturoval odměnu, nikdy neprobíhaly žádné černé peníze. CORTINA obchodovala např. též se spol. LENZ, a to stejně, jako s CORTINO. CORTINA měla zisk z toho, že si účtovala ceny vyšší, než za jaké PHM nakoupila, takto obchodovala i s dalšími firmami. Sklad nakupoval od CORTINY zřejmě proto, že měla lepší ceny, než ostatní dodavatelé. CORTINA nakoupila v daňovém skladu SLOVNAFTU, ve SLOVNAFTU vše zkontrolovali a zaplombovali, dopravce vybíral SLOVNAFT, vlak jel vždy z daňového skladu do daňového skladu. Obžalovaný logisticky zabezpečoval převoz cisternami z daňového skladu SLOVNAFTU do Čech, kde se přepravce při exportu musí přihlásit celní správě, ta mu vystaví nějaké doklady, musí zaplatit příslušné daně, potom může jít zboží do volného oběhu. Daňové sklady skládaly kauci, přepravce měl být pojištěný, PHM dorazily do českého daňového skladu, kde je opět zkontrolovali celníci, poté se PHM vyskladnily.

23. Obžalovaný odmítl, že by se jakkoli podílel na nějaké trestné činnosti, nebyl statutárním orgánem CORTINY, prováděl pouze věci, k nimž byl pověřen, po čase dostal např. i plnou moc na to, že mohl podepsat dodatky smluv. Smlouvu s CORTINO podepsalo 6 lidí z představenstva SLOVNAFTU, za CORTINU podepisoval advokát na základě plné moci. Smlouva byla uzavřena za účelem obchodování, nikoli za účelem páčání trestné činnosti. CORTINA s Escodidem následně prováděla zúčtování, obžalovaný ani nevěděl, že za Escodido hradil faktury někdo třetí, neboť ze SLOVNAFTU se dozvěděl pouze to, že zálohové faktury byly uhrazeny, a že tedy mohou nakládat. Dokud nebyly peníze na účtu SLOVNAFTU, zboží se nenakládalo, tzn., že pokud někdo zaplatil přímo na účet SLOVNAFTU, pomáhalo to obchodu, neboť se ušetřilo i několik dní. To, že CORTINA nakoupila ve SLOVNAFTU a prodávala do Čech, je normální, jedná se o trojstranný obchod.

24. Ohledně společnosti Escodido uvedl, že paní Z. možná s obž. H. říkali, že budou pracovat pro Escodido. Poslali mu souhlas státní správy o tom, že mohou obchodovat s PHM, výpis z OR, kde je obž. F. uvedena jako jednatelka, a potvrzení, že nikdy neměli problém s daněmi. Obžalovaný se obával, aby Escodido neměla nedoplatky ve vyúčtovací faktuře, to se ale nedělo, v naprosté většině plateb došlo k přeplatkům, ty pak CORTINA posílala v rámci vyúčtování na účet Escodida. To, kdo hradil zálohy, je irrelevantní, pro něj bylo podstatné, že zálohové faktury byly uhrazeny. SLOVNAFT vystavil faktury podle skutečnosti, CORTINA vystavila faktury podle skutečnosti, proběhlo zúčtování mezi CORTINO a Escodidem, nešlo o žádné fingování. Pokud někdo prodával levněji než nakoupil, s tím obžalovaný neměl nic společného. Nevěděl, co se dále děje se zbožím, to jej ani nezajímalo. Za společnost Escodido jednal s obžalovaným někdo, kdo se při telefonování představil jako Jana F., tímto jménem byly rovněž podepsané e-maily. Obžalovanou nikdy neviděl. Obž. H. a p. Z. mu na začátku řekli, že budou pracovat pro

Escodido, aby jim poslal cenu na ten týden. KOPOS CORTINU nikdy neoslovil, obž. nevěděl, že Escodido prodává KOPOSU, podle jeho vědomostí jen PHM uskladňovali u KOPOSU. Z obžalovaných viděl v minulosti pouze obž. H., dávno před obchodováním s naftou. Není si jistý, zda mu telefonoval přímo obž. H., určitě mu ale telefonovala p. Z., která mu řekla, že budou s H. pracovat pro Escodido. Vše bylo následně podepsáno Janou F., ta i několikrát zavolala. Hodnotil ji tak, že je vcelku neznalá věci, zdálo se mu, že je nezkušená obchodnice, neovládá některé základní věci. Jelikož ale vše probíhalo, jak mělo, tak neměl důvod si myslet, že je něco v nepořádku. Následně obžalovaný využil svého zákonného práva a k věci již vypovídat odmítl, stejně tak odmítl odpovídat na jakékoli další dotazy.

25. **Svědék Miroslav M.** vypověděl, že jeho kamarád Miloslav Š., který věděl o tom, že je obž. F. bez práce, mu doporučil obž. Ing. H., který by obž. F. zaměstnal. Sv. M. společně s Š. a obž. H. se sešli někdy na jaře r. 2013 v restauraci, obž. Ing. H. mu sdělil, že by F. zaměstnal. Pak byla další schůzka, na té byl sv. M., obž. F. a obž. Ing. H., a to v kanceláři v Praze 4. Na té se domluvili, že by paní F. byla jednatelkou společnosti Escodido s.r.o. a úzce by spolupracovala s obž. H.. Na schůzce byli možná i P. se Š.. Sv. se pak dozvěděl, že byla na obž. F. přepsána společnost Escodido s.r.o., vše zařizoval Ing. H., na přepis společnosti jí dal obž. H. peníze, u toho byl ještě pan B.. To sv. M. sdělila obž. F.. Činnost společnosti se měla týkat nákupu a prodeje PHM. Svědek se již dalších schůzek neúčastnil. Neví, proč se nestal jednatelem sám obž. H.. F. mu řekla, že všechno řídí H., a že ona má na starosti administrativní záležitosti. Někdy na podzim 2013 mu řekl sv. P., že by mohlo dojít k ovládnutí společnosti ze strany obž. H., proto svědek na žádost F. vytvořil dokument – žádost o vyrozumění – který založil do OR. Bylo to proto, aby jej obchodní soud informoval, kdyby se něco stalo. Do Escodida následně vstoupil jako jednatel pan V., kterého mu doporučil pan B. – podíl V. byl daleko menší, než podíl F., byl pouze společníkem, neprováděl žádnou činnost. To bylo právě z důvodu obav z ovládnutí společnosti. Společnost RUR patřila p. B., k té svědek neměl žádný vztah, měl ale dispoziční právo k účtům společnosti, které mu zřídil pan V., a to proto, že společnost něco dělala pro Escodido, ale neví, co. Tohoto práva využil, když přišly nějaké finanční prostředky, on je z banky vyzvedl a předal je obž. Ing. H. – již neví kolik, a kdy. Bylo to v době, kdy byli ještě obž. H. s F. zadobře. Obž. H. chtěl ty peníze k další obchodní činnosti nebo půjčce, byla to částka přes 800.000,- Kč, tuto předal obž. H.. Pokyn k výběru a předání peněz dostal od obž. F., žádné potvrzení si nevzal. Pokud jde o ty obchody s PHM, vše řešil H. s P. - to mu řekla F.. F. říkala, že mají s H. uzavřenou dohodu o spolupráci, u takové dohody ale přítomen nebyl. Ohledně obchodování Escodida a Tradebank nic neví, pouze mu říkala obž. F., že se jedná o nějaké společnosti z Brna a ví, že kontakt se společností Tradebank byl přes H. nebo P.. On se toho neúčastnil, viděl pouze nějaké kožené brašny, věci na zařízení kanceláří a na fotkách krby a sanitární zařízení. U předání žádné částky mezi F. a H. nebyl, pouze mu F. říkala, že předala H. částku kolem 1-2 mil. Kč, na kterou si prý nechala napsat doklad. Uvedl dále, že s obž. F. xxx, xxx.

26. **Svědék Filip B.** vypověděl, že obž. H. zná cca 20 let a cca 8 let pro něj pracoval, to bylo před asi osmi lety. Bylo to v několika firmách, svědek pomáhal s logistikou, počítači apod. O obchodu s PHM nic bližšího neví. Pracoval i ve firmě Energotrade, a to pro H. a P., cca 3 roky. Obž. F. si nevybavuje. Escodido mu nic neříká, asi to byla jedna z firem, kterou kupovali. On zařizoval koupi společností, většinou na popud H. či P.. Firmy se kupovaly pro různé projekty. Neví, na co bylo Escodido kupováno. Firmu kupovali od nějaké AK. Neví, zda byl u notářského zápisu. Zaplatil se podíl, pak se šlo k notáři. Neví, kdo platil podíl. Pochybuje, že by od F. převzal finanční částku na nákup společnosti. CORTINA PROJECT LIMITED mu nic neříká, KopoOil byla asi jedna z firem, se kterou obchodovali.

27. **Svědčce Ilona K.** vypověděla, že asi 5 měsíců pracovala v Escodidu jako asistentka, docházela 2x týdně 4 hodiny, a to do Plzeňské ulice, kde měla Escodido kanceláře. S nabídkou práce ji oslovila obž. F. (tu jedinou z obžalovaných zná), byla zaměstnána na smlouvu o dílo, odměnu jí F. vyplácela v hotovosti. V kanceláři Escodida byla pouze svědkyně, F. tam s ní nebyla. Svědkyně vybírala poštu v recepci a zvedala telefon, ten ale stejně nikdy nezazvonil. Z pošty přišla pouze faktura za telefon a kancelář. Pokud jde o činnost Escodida, měla tam být nějaká vzorková kancelář, žádné vzorky ale nikdy nedorazily. Jednalo se o nějaké doplňky, tašky a různé zboží. Svědkyně v Escodidu pracovala v r. 2013 před prázdninami a nějaké měsíce po prázdninách, o prázdninách nechodila proto, že jí F. řekla, že to není potřeba. Pokud jde o obchody Escodida – nikdy o ničem nejednaly, nikdy s F. nikam nejela. Neví, odkud bralo Escodido finanční prostředky. F. se nezmiňovala o obchodu s PHM. Společnosti CORTINA PROJECT LIMITED a KoposOil nezná. Obž. F. v kanceláři Escodida nebyla a neprováděla žádnou činnost. Práci v Escodidu ukončila proto, že obž. F. říkala, že se ten účel obchodu nepovede, a že nebude potřeba, aby tam svědkyně byla. Pojem TRADEBANK neslyšela.

28. **Svědce Ing. Pavel P.** využil svého zákonného práva a k věci vypovídat odmítl.

29. **Svědčce Ing. Blanka P.** vypověděla, že firmě Escodido zpracovávala účetnictví prostřednictvím firmy Robinson Consulting, s obž. F. ji seznámil asi její bývalý manžel. Escodido řídila F., účetní doklady svědkyni dávala obžalovaná. Escodido se zabývalo prodejem nafty i ostatních druhů zboží, sv. neví, jak činnost probíhala. Doklady ke zpracování dostávala pouze od F., pouze s tou také jednala. Neví, zda za společnost Escodido vystupoval ještě někdo jiný, nepamatuje si, že by od někoho jiného někdy dostala nějaký pokyn. Nezkoumala, zda dokladovaná plnění skutečně proběhla, a to ani u nafty, ani u ostatních druhů zboží. Skladová evidence se vedla tak, že šlo vše do nákladů a na konci se dělala inventura, tu ale svědkyně nedělala, měla pouze doklady. Žádný sklad nikdy neviděla. Myslí si, že daně Escodido odváděla. Obž. H. zná, neví, jaký měl vztah k Escodidu, ví, že do společnosti F. uvedl. Svědkyně vedla účetnictví i společnosti ENERGOTRADE, předsedou představenstva byl Ing. P., společnost skončila proto, že jí FÚ zablokoval účty a ona skončila v insolventci. Ví, že H. v Energotrade zajišťoval část obchodů – hračky pro děti, různé druhy zboží. V Escodidu byla nějaká asistentka, neví, zda na dohodu nebo HPP. S Escodidem spolupracovala cca 1,5 roku, pak firmy obchodující s naftou musely skládat kaucí a nebyly na to prostředky. Neví, jak probíhala spolupráce mezi H. a F..

30. **Svědce František Varga** vypověděl, že obchoduje v systému TRADEBANK, klienti je oslovují buď přes internet, nebo jiné společnosti. Zboží TRADEBANKu bylo na internetu, nabízeli velké množství tašek Diccota, různé elektrosoučástky, hračky, pracovní oděvy, měli zájem o stavební materiál, sanitu, dlažbu. Skladové prostory měli v Rosicích. Sv. byl ohledně spolupráce v oblasti nákupu a prodeje zboží osloven panem P. a obž. H., kteří jednali za firmu Escodido, v srpnu 2013. Následně zrealizovali a vyfakturovali obchody jak z firem, v nichž byl jednatelem sv. Varga, tak i s jinými obchodními partnery. Od Escodida, resp. od firmy X.O.Multimedia se sv. P., dostali 2 kamiony sanity, Escodido mělo zboží vyčleněné ve skladu, část si odvezlo – jednalo se zřejmě o tašky. Jelikož Escodido nemělo dobrou platební morálku a neposkytovalo součinnost, dále v obchodech nepokračovali. Pokud jde o obž. F., s tou svědek vstoupil do jednání, až když se doladřovaly faktury. P. s H. byli asi ředitelé Escodida, svědek to bral tak, že za společnost obchodují, vypadali věrohodně. Oprávnění jednat za Escodido prokázali ústně, dojednali prodej zboží od Vargy a nákup zboží od nich a jejich firem. Zboží nabízeli P. s H., umývadla a toalety pocházely od firmy X.O. Multimedia. Escodido nabízelo dlažbu a chodby s tím, že toho bude víc, resp. uvedené pocházelo od firmy X.O.Multimedia (konkrétně od p. P.). Svědkovi bylo jedno, kdo zboží dodá. Firma Escodido nenabízela žádné zboží. S Escodidem udělali jeden obchod, prodali mu tašky, pracovní oděvy a hračky – to, co

měli na skladě. Jednali s P., H., a pak s obž. F.. Tašky, resp. jejich část, předali P., zbytek zůstal na skladě; následně je vrátila F. tak, že je přefakturovala zpět. Fyzicky si Escodido převzalo pouze část těch tašek (sv. P.), jinak byly tašky stále na skladě, došlo jen k jejich přefakturaci. Záchody zaplatil svědek společnosti X.O.Multimedia. Pokud jde o jejich úhradu, částečně proběhla přes účty, zbytek si zaplatili v tradových korunách.

31. Tradové koruny jsou systémem, kterým se obchoduje v TRADEBANCE. Firma Escodido do systému vstoupila, dostala nákupní limit a z toho zaplatila, když nedodávala další zboží, tak zboží vrátila. Trade koruny jsou ekvivalentem koruny, tedy jedna trade koruna je jedna koruna. Nákupní limit v trade korunách určuje pro každou novou společnost TRADEBANK, v níž je svědek výkonným ředitelem. Pro určení limitu je podstatné, že společnost chce obchodovat v systému TRADEBANK, a musí něco mít. Pokud jde o Escodido, nabídli ty záchody, které ale měla X.O.Multimedia. Pokud by společnost nenabízela nic, mohla by nabídnout třeba tisk, reklamu, tedy něco, co TRADEBANK chce. Firmě Escodido byl stanoven limit obchodování v trade korunách do 50 milionů. Při stanovení limitu vycházel svědek z toho, že bude Escodido plnit jiným zbožím, tedy dlažbou, obklady a sanitou, což mu nabízeli P. s H.. Trade koruny se nedají směnit za peníze, musí se obchodovat v systému TRADEBANK a ve zboží. Trade korunami není možné ani uhradit daně. Pokud společnost na základě obchodování v TRADEBANK potřebuje hradit daně, řeší se to asi částečnou úhradou přes účty. To, jaká část úhrady bude v trade korunách, a jaká v korunách, si určují obchodní partneři podle kvality zboží. Klienti si platí DPH v hotovosti, případně v nějakém poměru podle toho, kdo má jaké náklady. Do dohody klientů TRADEBANK nevstupuje, pouze jim poskytuje servis zprostředkování obchodů, zveřejňuje jejich nabídky, poptávky, aby klienti byli v systému spokojeni, aby obchodovali a nakupovali.

32. S obžalovanou F. jednal svědek o fakturách, smlouvách, obchodě. Pak obchody nefungovaly, proto spolupráci ukončili. S obžalovanou se svědek sešel asi třikrát, oba byli na schůzkách sami, jednalo se o jejich obchodě. Uzavřeli písemnou smlouvu. Obžalovaná si odvezla vzorky zboží, poté si odvezl pouze sv. P. část tašek. Obžalovaná sama žádné zboží neodvážela, jen zkontrolovali dodáky, zda všechno sedí, následně se zboží vrátilo, zaúčtovali to a ukončili obchodování. Svědek je činným ve spol. Amica, Wood BST, ve spol. Tivoli, kde byl jednatel a TRADEBANK společníkem, ve spol. Hotel Moto GP, kde byl jednatel, a dále byl ředitelem v TRADEBANK, a měl více společností. Dříve vlastnili hotel Motosport u Ostrovačic, poté se hotel prodal a sklady byly přestěhovány do Rosic. Sklad měli ještě u Znojma, ale k obchodování byl určen sklad v Rosicích – jedná se o halu o velikosti cca 1000 metrů. Zboží obžalované F. zůstalo ve skladu v Rosicích. Za Escodido měl přístup do skladu pan P., který dostal klíče, měl vyčleněné zboží, dodáky, všechno. Svědek dodával Escodidu ještě krby, tašky, součástky – to, co měli na skladě. Krby za 4,2 mil. objednal pan P., krby byly zakoupeny od firmy Steko. Escodido následně krby v TRADEBANK prodalo, buď stejné firmě, nebo firmám TRADEBANK. Obchod se již dále nerealizoval, neboť Escodido nedodalo protihodnotu dalšího zboží. Svědek dále popsal obchod tak, že jelikož Escodido nedodalo protihodnotu, tím pádem bylo v mínusu. Svědek čekal, že dodají zboží z nějakých celních skladů, měli velké představy. V TRADEBANK by se ten obchod buď stornoval, nebo, když se klient dohodne, tak si musí ty obchody potvrdit a zaplatí si je tradovými korunami, případně v penězích. A když se další obchody nerealizovaly, tak to v podstatě tímto způsobem stornovali. Uvedl dále, že pokud by si např. Escodido koupilo v TRADEBANK krby, které by dodalo nějaké společnosti mimo TRADEBANK, a nedodalo by do TRADEBANK další zboží, tak by TRADEBANK hodně prodělala. Kdyby ale Escodido zaplatilo TRADEBANKu v korunách, bylo by to v pořádku. Escodido od TRADEBANK dostalo krby s tím, že dodá další zboží, následně ty krby prodalo TRADEBANKu zase zpět, protože neprovedli další plnění v systému. K dotazu, že pokud byly objednány nejprve krby od spol. Tivoli za cca 4 milióny, následně byly objednány krby a regály od spol. Wood BST za 3,5

milionu, tedy proč Escodidu byly prodány další krby, když nic nedodalo, svědek uvedl, že se jednalo o jeden měsíc, kdy od Escodido nebylo další plnění, jen dva kamiony záchodů a umyvadel. Svědek dodal Escodidu více zboží, než Escodido jemu, proto s nimi nemohli dále obchodovat. Escodido vypadalo věrohodně, mělo obrat, točilo milióny. Krby se vrátily přímo od Escodida, konkrétně se vrátily od společnosti Wood nebo Tivoli. Pokud z listin vyplývá, že Escodido prodalo krby společnosti Face TX Czech s.r.o., v té je svědek také jednatel, je to jeho firmy. To znamená, že když Escodido nakoupilo od nějaké firmy v TRADEBANK, vrátilo zboží do jakékoli firmy, v níž byl svědek jednatelem.

33. Za firmy, v nichž byl svědek jednatelem (např. Safe X, Wood BST, Tivoli, Hotel moto GP), vystavoval faktury svědek a jeho sekretářka, asi p. Š.. Svědkovi bylo jedno, přes kterou firmu Escodido krby vrátí. Spolupráci s Escodidem ukončili někdy v srpnu – září, protože Escodido nic nedodalo. Pokud dodalo 16. září smíšený materiál Hotelu moto GP, tak to vrátili zboží TRADEBANKu. Mezi Escodidem a TRADEBANK určité proběhly obchody v trade korunách i penězích, Escodido zaplatilo svědkovým firmám cca 1 – 2 miliony. Když pak Escodido zboží vrátilo, zaplatilo to, nebo to zaplatil TRADEBANK tradovými korunami, neboť Escodido bylo v tom systému v mínusu.

34. K obchodu s elektrosoučástkami v ceně 3 659 866 Kč mezi Wood BST a Escodido (faktura z 23. 8. 2013) svědek uvedl, že faktury udělali s obž. F.. S poptávkou na elektrosoučástky za svědkem přišli za firmu Escodido P. s H.. S poptávkou po taškách přišli za Escodido rovněž P. a H.. Escodido mělo v korunách uhradit částku 358 800 Kč, to souhlasí, částka byla použita na úhradu DPH, na provoz. Escodidu dále dodali trenýrky, o ty projevil za Escodido zájem pan P.. Trenýrky asi také vrátili, obchod se nerealizoval.

35. K dotazu, zda TRADEBANK disponovala bankovní licencí apod., když de facto poskytovala úvěry (v tradekorunách), svědek uvedl, že to je taková rámcová smlouva. Nejvyšší nákupní limit v TRADEBANKu byl možná i 100 mil., v letech 2012 – 2013 se realizovaly mezi společnostmi obchody i ve výši 500 mil. Kdyby Escodido dodala další zboží, mohla by požadovat i (částečnou) úhradu v penězích, to se ale nikdy nestalo, neboť v obchodech nepokračovali. K dotazu na konkrétní zboží svědek potvrdil, že takto dodali na základě faktury č. 1201300043 krby - dodavatel Tivoli, odběratel Escodido. Další faktura 201300013 na 3 555 927 Kč, krby a regály, dodavatel Wood BST, odběratel Escodido. Další nákup smíšeného materiálu fa č. 20130115 na částku 6 551 320,3 Kč, odběratel Escodido, odběratel Hotel Moto GP. Dále elektrosoučástky, faktura 201300014 za 3 650 866 Kč. Dále 2 000 ks tašek, dodavatel Hotel Moto GP, odběratel Escodido. Trenýrky, dodavatel Hotel Moto GP, odběratel Escodido. Žádné další zboží Escodidu nedodali. O uvedeném zboží jednali za Escodido P. s H., pouze oni dva, obžalovaná F. si nikdy žádné zboží nevybírala. P. s H. říkali, že zboží chtějí na další obchodování. K dotazu na smysl obchodování v TRADEBANK, tedy zda by nemělo být smyslem prodat zboží společností mimo TRADEBANK, tzn., že zboží systém opustí a prodá se, svědek uvedl, že to by bylo také naplnění účelu obchodování. Pro svědka bylo zajímavé dostat i jiné zboží. Smyslem bylo, aby bylo zboží prodáno dále, a aby to bylo výhodné.

36. **Svědék Zbyšek M.** vypověděl, že byl předsedou představenstva a hlavním akcionářem spol. SEGBO, zde se setkal s obž. H., který působil jako externí poradce fungování ve společnosti SEGBO. S obž. F. se nesešel nikdy. Za SEGBO většinou jednal sv. M., ojedinele na základě plné moci i obž. H.. Plnou moc vystavoval svědek, již neví, v jakém rozsahu. Obž. H. pracoval na realizaci obchodních případů – společnost se pokoušela na evropském trhu prodávat energetické generátory. Sv. si není vědom, že by obž. H. zastupoval společnost SEGBO ještě v něčem jiném, SEGBO neobchodovala ani se nepodílela na obchodu s motorovou naftou. Společnost Escodido svědek nezná, s touto nejednali. Nebyl u toho, že by SEGBO zastupovala či

vyjednávala nějaký obchod za spol. Escodido. Jednou pro společnost Escodido vystavoval za SEGBO fakturu, protože SEGBO pro Escodido odvedla nějakou práci, šlo tam v podstatě o konzultační činnost, mělo se jednat právě o prodej těch elektrických generátorů. K dotazu upřesnil, že šlo o kontraktační jednání, dodavatel měla být spol. SEGBO, která se zabývala právě distribucí těchto zařízení na českém trhu, kdo měl být odběratel, si nepamatuje. Jednání měl na starosti obž. H., svědek s nikým osobně nejednal. Fakturu podepsal proto, že měl na starost hospodaření firmy SEGBO, vystavil ji na základě výkazu a informace od Ing. H., že práci odvedl. Není si vědom žádné pozdější spolupráce se spol. Escodido. Pokud existuje nějaká smlouva mezi SEGBO a Escodidem, pak ji svědek asi podepisoval a měla by být v nějaké dokumentaci. Nevzpomíná si, jaký na faktuře uváděl předmět plnění. Pokud je na faktuře uvedeno: *fakturuje vám sjednanou odměnu za zastupování vaší společnosti v jednání se společností CORTINA Project LTD v měsíci srpnu 2013*, tak spol. CORTINA Project svědkovi známa není. Žádného z ostatních obžalovaných (včetně obž. F.) nezná, ani s nimi nikdy nejednal. Fakturovaná částka 150 tis. Kč asi byla uhrazena, nepamatuje si, co s ní udělal. Peníze by pravděpodobně zůstaly ve spol. SEGBO, i kdyby jednání vedl H.. Spol. SEGBO neměla s obž. H. uzavřenu žádnou písemnou smlouvu o spolupráci, neměli stanovený žádný systém odměn, vyrovnávali se v podstatě nahodile, výši odměny nedokáže ani odhadnout. Uvedl dále, že ve spol. Safira působil jako jednatel, ani jménem této společnosti nejednal se spol. Escodido. Také zde působil obž. H. jako externí poradce, přivedl i hlavního majitele společnosti. Safira se zabývala prodejem autodoplňků a kosmetiky.

37. **Svědek Petr H.**, v předmětném období jednatel a společník spol. DARGOS (v období 1998 – 2018), uvedl, že v žalovaném období byla jednatelkou rovněž paní Z., za společnost jednali každý samostatně, zaměstnance neměli, spolupracovali pouze s účetní p. P. (Robins Consulting). Z obžalovaných zná pouze obž. H. a F. – tu zná z Escodida. S obž. Vavrouchem někdy v r. 2012 spolupracovali. Vypověděl, že DARGOS spolupracoval s Escodidem, konkrétně při dodávkách nafty do Koposu v Kolíně zajišťoval logistiku a související administrativu, a to na základě smlouvy uzavřené s obž. F.. S tou jej seznámil obž. H. někdy v září r. 2013. Escodido dovezlo nějaké dodávky do KOPOSU, ale byl tam nějaký problém s logistikou či administrativou, proto je obž. H. doporučil. DARGOS zajišťoval dodávky v září a říjnu, předtím u toho nebyli. Neví, jaký byl vztah obž. H. ke spol. Escodido, před ním obž. H. za Escodido nejednal. Podmínky spolupráce s Escodidem byly v době příchodu Dargosu již nastavené. Spolupráce probíhala tak, že KOPOS vznesl požadavek na dodávku PHM, DARGOS kontaktoval CORTINU, což byl dodavatel, který objednával ve SLOVNAFTU, sladili termíny, DARGOS se zároveň staral o doklady. Za CORTINU jednal s obž. O., osobně se ale asi nikdy neviděli. Za SLOVNAFT komunikovala p. Z. s dispečerkou. CORTINA objednávala zboží ve SLOVNAFTU na základě požadavku od DARGOSU, na který vznesl požadavek KOPOS – obž. Vavrouch. Pokud jde o zapojení Escodida, to celou věc jakoby zastřešovalo, chodily přes něj doklady, tzn. nákladové listy apod. Tedy, obž. Vavrouch poptal zboží v DARGOSU, oni se domluvili s obž. O., ten se dohodl ve SLOVNAFTU, termíny domluvili s p. V.. Originály dokladů šly s PHM na lokomotivě, e-mailem se posílaly ze SLOVNAFTU do Dargosu. Sv. zkontroloval, zda jsou doklady v pořádku, následně vyplnil fakturu a poslal ji obž. F.. Do Escodida Dargos kromě faktury asi posílal SGS a nákladové listy, Escodido přijímalo platbu od obž. Vavroucha. Pokud jde o zapojení Escodida do samotného sjednávání dodávky, uvedl svědek, že obž. F. o všem věděla, vždy ji informovali. Spolupráci mezi DARGOSEM a Escodidem dohodl s obž. F., měli uzavřenou smlouvu s odměnou 100 000 Kč z jedné dodávky. Neví, proč byla do obchodu zapojena spol. Escodido, asi se nějak znali. KOPOS objednával od CORTINY (a nikoli přímo od Slovnaftu) zřejmě kvůli lepší ceně. Naftu si přejímala celnice v KOPOSU, u toho spol. Dargos nebyla. Odměna byla Dargosu hrazena od Escodida převodem na účet. P. Z. komunikovala s p. V., obž. O. i Vavrouchem, jejich činnosti se prolínaly. Spolupráce s Escodidem probíhala v září – říjnu. Pokud jde o hrazení zálohy za PHM, tu posílal obž. Vavrouch přímo do Slovnaftu, to byla v té době běžná praxe. Spol. DARGOS poskytovala

obdobné služby i dříve, a to spol. ENERGO TRADE, za niž jednal p. P., figuroval tam i obž. H., nebyl ale jednatelem.

38. **Svědčce Mgr. Ladislava Z.** vypověděla, že byla jednatelekou a společnicí ve spol. DARGOS, a to od r. 1998 do r. cca 2017. Zná všechny obžalované. Obž. F. jí představil v r. 2013 obž. H., a to v souvislosti se spol. Escodido. DARGOS tehdy hledal práci v obchodování s naftou; ji kontaktoval obž. H., že se sejde s obž. F. a pobaví se s ní o možnostech. DARGOS byla servisní společnost, sama s naftou neobchodovala, zajišťovala logistiku. Před Escodidem pro společnost ENERGO TRADE. Obž. F. jí byla představena jako jednatelka spol. Escodido, která se zabývala dovozem a vývozem nafty – svědkyně neví, jak dlouho. Obž. H. zná od jejich 13 let, studovali spolu. Ke spol. ENERGO TRADE byl obž. ve vztahu poradce. Obž. H. za spol. ENERGO TRADE vystupoval – snažil se sehnat za lepších podmínek lepší cenu, zboží, chodil na jednání s lidmi. Spolupráce s ENERGO TRADE byla ukončena v důsledku nových předpisů, kdy firmy dodávající naftu musely složit kauci 20 mil. Kč. DARGOS proto hledal další firmu, s níž by mohl spolupracovat, obž. F. říkala, že si myslí, že má představu, jak bude fungovat dál. Z období ENERGO TRADE se sv. zná také s obž. Ing. Vavrouchem. S obž. O.m se viděli jednou či dvakrát s tím, že se od známého dozvěděla, že by měl mít možnost nabízet uvedené zboží. Pokud jde o práci pro Escodido, spol. DARGOS zajišťovala logistiku, doklady, termíny příjezdu vlaků apod. Ona sama telefonovala s obž. Vavrouchem a O.m, obž. O. byl v kontaktu se SLOVNAFTEM. Svědkyně s vedením SLOVNAFTU nikdy nejednala. Dokumenty k vlakům, dopravě, a faktury chodily zřejmě k obž. F., DARGOS to určitě musel dávat dohromady. Dodávky domlouvali na základě pokynu od KOPOSu. Obž. H. se na uvedeném koloběhu nijak nepodílel. Ví, že se obž. F. s obž. H. pohádali, někdy v průběhu těch dodávek. Spolupráce DARGOSu s Escodidem skončila koncem října r. 2013, z důvodu té 20 milionové kauce. Po dobu spolupráce jednala svědkyně s obž. F., žádný z ostatních obž. přítomen nebyl, vyjma zpočátku obž. H.. Faktury pro Escodido vystavoval DARGOS vždy po dodání zboží, faktury byly Escodidem propláceny. Pokud jde o úlohu spol. Escodido, ta zřejmě zajišťovala dodávky nafty.

39. **Svědčce Jindra S.** vypověděla, že zná obž. H., F. a Vavroucha. S H. spolupracovala jako zaměstnankyně firmy Lasa, pracovala na benzinových stanicích, které koupil Energotrade – tak se seznámili. Ona jako zaměstnanec Energotrade pracovala na projektech týkajících se dovozu PHM, spolupracovala se sv. Z. a H.. Po skončení činnosti Energotradu přešla svědkyně s obž. H. do spol. Desiderie, kde dělali poradenskou službu. Sv. Z. jí představila obž. F. s tím, že má zájem se naučit vše o obchodu s PHM. Když pak měl přijet první náklad PHM, obž. F. přestala komunikovat a dále se již o ničem nedozvěděli, komunikace s F. tímto zanikla. Uvedla dále, že v Energotradu byl obž. H. zaměstnancem, nebyl jednatelem ani společníkem, náplní jeho práce bylo poradenství. Za Energotrade jednal Pavel P.. Její a H.va činnost spočívala v poradenství – radili F., co má dělat, aby dovezla PHM. Sv. nevěděla, zda má obž. F. nějakou firmu, neví, zda měla obž. zkušenosti s obchodem s PHM. S F. zůstali nejvíce v kontaktu Z. s H.. Neví o tom, že by F. přišla s konkrétním dodavatelem či odběratelem. Práce F. spočívala v tom, že dostane nějaký díl, který bude řešit, a že bude komunikovat s partnery, jenomže pak najednou komunikovat přestala. O platbách mezi H. a F. nic neví. Společnost Escodido zná, zúčastnila se asi 4 schůzek s F., přítomni byli ještě Z. a H. a pan H.. Neví, na kolika schůzkách byl přítomen H., žádný písemný výstup ze schůzek nebyl, žádné zápisy nedělali. Ona žádnou smlouvu s F. neuzavírala, neví, zda ji uzavřel někdo jiný. Neví, zda Desiderie vystavila fakturu za poradenství. Neví, zda došlo k plnění. Se spol. CORTINA PROJECT LIMITED nejednala, ani se spol. KopoOil. Dovoz a dodávky pohonných hmot domlouvala Z. s H., neví, zda byl v tomto směru činný H..

40. **Svědce Miloslav Š.,** jehož výpověď byla za souhlasu státního zástupce i obžalovaných v rámci hlavního líčení čtena (k tomuto soud poznamenává, že sv. se z hlavního líčení opakovaně

omluvil z důvodu svého nepříznivého zdravotního stavu, který doložil lékařskými zprávami), uvedl, že si nepamatuje, kdy se na něho obrátil pan H. s tím, kdo by měl zájem dělat jednatele v nějaké společnosti – jméno neví. On se tehdy znal s Miroslavem M., z řeči vyplynulo, že jeho partnerka Jana F. sháněla nějakou práci. M. i F. seznámil s panem H., co bylo dál, neví. Že firma obchodovala s ropou, se dozvěděl, ale neví už od koho. S panem H. se zná od roku 2010 přes společného známého Ing. Jardu Z.. Když potřeboval pan H. něco zařídit, tak to pro něj udělal, to bylo do konce roku 2012. Nebo když něco potřeboval, zavolal. Naposledy měl požadavek 19.11.2018, ohledně letenek, ptal se, zda je dcera v práci, ona pracuje v letecké společnosti, kde může sehnat letenky za výhodnější cenu. Ke spol. NPBPS s.r.o. nemá žádný vztah, dříve tam byl společníkem. Společnost se zabývala nákupem a prodejem, neměla žádné zaměstnance, pouze externisty na dohodu, ale kdo to byl, si nevzpomíná. Dále uvedl, že je možné že firma spolupracovala s firmou Escodido s.r.o. Podle výpisu z účtu spol. Escodido s.r.o., z něhož bylo zjištěno, že na účet č. 206873819/0600, patřící spol. NPBPS s.r.o., byla převedena celková částka 1.460.000,- Kč v měsíci srpen a září 2013, k tomu svědek uvedl, že si nepamatuje, k čemu byla částka určena, a neví, kdo měl k účtu dispoziční právo (dle sdělení banky měl dispoziční právo právě svědek). Neumí vysvětlit, proč neměl dispoziční právo jednatel společnosti pan Rudolf V. a neví, zda má dispoziční právo k účtu v současné době. Nepamatuje si, zda uzavřel smlouvu o převodu obch. Podílu. Po předložení smlouvy ze dne 2.12.2013 uvedl, že podpis na té smlouvě je jeho, kupní cena byla uhrazena, ale jak, to si nepamatuje. Jméno Josef Vavrouch mu nic neříká. S paní F. a Ing. H. se seznámil asi v Praze 4, ale určitě tam nebyl sám, byl tam s ním Míra M.. Obchodní spolupráce s Ing. H. proběhla tak, že hledal odbyt na nějaké zboží na základě jeho poptávky. Jednalo se o zboží typu pneumatiky, autokosmetika, parfémy do vozidla atd., spolupracoval jako fyzická osoba. Na spolupráci s NPBPS s.r.o. si nepamatuje.

41. **Svědek Ing. Vladimír Š.**, který byl v r. 2013 zaměstnán v KOPOS Kolín a.s. na pozici referenta správy pohledávek, vypověděl, že z obž. zná Ing. Vavroucha jako generálního ředitele, obž. F. zná z roku 2013, ale nepamatuje si ji, pouze se s ní jednou sešel u nich ve firmě. Obž. Ing. H. viděl jednou na nějaké schůzce, obž. RNDr. O. nezná. CORTINA PROJECT LIMITED nezná. Společnost Escodido zná, tu zastupovala obž. F., Escodido dodávala KoposOilu PHM. Neví, zda H. jednal za Escodido, byly tam nějaké souvislosti, ale neví jaké. F. jednou jednala s Vavrouchem, neví, zda tam byla sama. Jednání se týkalo dodávek PHM. Pokud jde o získávání nových odběratelů či dodavatelů KoposOilem, ti se ozývali sami. Prověřování případných dodavatelů prováděl svědek s obž. Vavrouchem, a to jednak přes internet, jednak na FÚ v Kolíně u pana B.e, ten říkal, že u Escodida není problém. Escodido byla standardní firmou. Spol. ENERGOTRADE rovněž dodávala Koposu PHM, a to v letech 2012-2013. S Escodidem Kopos spolupracoval pár měsíců v r. 2013, spolupráce skončila proto, že nedodali naftu.

42. Za předchozího souhlasu stran byly dále dle § 211 odst. 1 tr. řádu čteny protokoly o výpovědích níže uvedených svědků učiněných v rámci přípravného řízení:

43. **Svědčkářka Dana Dvořáková** (TRADEBANK) uvedla, že od února 2012 do srpna 2015 byla na mateřské dovolené, na základě generální plné moci jí zastupoval a jednal pan František Varga, který zcela zajišťoval chod firmy. Spolupráce s firmami v rámci Tradebank je navázána většinou tak, že je osloven klient. V době, kdy začala spolupráce s Escodidem, měla TRADEBANK asi 2000 klientů. Neví přesně, jak byla spolupráce s Escodidem navázána, bylo to přes sv. Vargu, ona s nimi nejednala. Sv. působila cca od r. 2004 ve spol. Anica, pak v TRADEBANK CZECH s.r.o., ta byla prodána a navázala se spolupráce s TRADEBANK DEVELOPMENT s.r.o., která vlastní licenci na provozování tradebank. Její jednání v těchto firmách se vzájemně prolínalo. Uvedla dále konkrétně k faktuře č. 11201300043 (prodej krbů) a k úhradě 4.343.184,- Kč, dodavatel Anica s.r.o., že se nemůže vyjádřit, to vyřizoval pan Varga.

Obecně to je tak, že pokud to proběhlo přes tradebank, tak tam musí být určitě záznam v softtradu, kde jsou zaznamenány veškeré transakce, musí tam být prodávající, kupující, částka, podpis kupujícího, aby byl doložen souhlas s obchodem a na konci každého měsíce chodily každému klientovi, který uzavřel obchod, výpisy z jednotlivých transakcí, aby se mohly dořešit nejasnosti. Pokud by někdo s něčím nesouhlasil, tak se měl ozvat hned po doručení výpisu. Šek by měl podepsat kupující i prodávající, takže obě strany o tom musely vědět. V softtradu jsou všechny evidence od roku 1996 do současnosti, a to všech firem, které obchodovali v Tradebance. Zboží se platilo podle domluvy klientů, to Tradebanka určovat nemohla. Tzn. klient mohl určit, zda chce všechno v reálných penězích, nebo v tradekorunách, nebo poměrem. Doklady o převzetí zboží by měly být v účetnictví. Svědkyně doklady o převzetí zboží nemá, předala je, když odcházela z firmy. Neví, kdo vystavoval fakturu č. 11201300043, ze dne 25.8.2013, k úhradě 4.343.184,- Kč za spol. Anica s.r.o. (dodavatel), Escodido s.r.o. (odběratel), byla na MD. Svědkyně nic nezkreslovala. Věřila sv. Vargovi. Neví ani, kdo vystavoval další faktury, např. č. 11201300042, č. 019 a 020, č. 5600005, jak se za ně platilo. Uvedla dále, že aby klient mohl obchodovat s tradekorunami, musel nejprve něco prodat. Tím, že prodal ostatním klientům, získal na svůj účet tradekoruny. Pokud pak chtěl využít nějaké nabídky, za tradekoruny si zboží mohl koupit. Aby se nebránilo v obchodování, bylo možné se dohodnout na základě smlouvy o nákupním limitu nebo smlouvy o půjčce o zapůjčení tradekorun. Poté, co klient obdržel tradekoruny od odběratele, smlouva se zrušila, protože byl v plusu. Tradekoruny nejsou převoditelné mimo systém tradebank. K uskladnění zboží docházelo na místech dle dohody, pokud bylo zboží velké množství, zůstávalo u klienta – to bylo většinou, u klienta si také zájemci zboží prohlíželi – jinak měli sklady v Rosicích nebo Ostrovačicích. Dopravu si klienti většinou zajišťovali sami. Pokyny k nakládání a vykládání zboží dával většinou pan Varga. Měl se potvrzovat dodací list nebo doklad o dodání, neví, zda se tak dělo. Ve skladech se s klienty pohyboval pan Š., ten s Vargou kontroloval množství a kvalitu zboží. Neví, zda na uskutečněné obchody byly sepsány kupní smlouvy. Pokud jde o provizi Tradebank, záleželo na dohodě a velikosti obchodu i druhu zboží, obvykle činila cca 3% z obchodu. Jméno Ing. Josef Vavrouch jí nic neříká.

44. **Svědék Richard Gromeš** uvedl, že obž. F. zná přes pana P., kterého jim představil dr. Richard L., brněnský právník, jehož klientem byl Pavel P.. F. byla několikrát v sídle TRADEBANK a obchodovala s ní. REXLIGHT je jeho firma, f. REALITY PARTNER a Cosmetic service patří kamarádovi Milanu Gottwaldovi. Po předložení f.č. 2013005 (tašky za 1.785.960,- Kč), dodavatel Escodido s.r.o. – odběratel Cosmetic Service; f.č. 2013008 (trenýrky za 1.068.914,- Kč), dodavatel Escodido s.r.o. – odběratel REALITY PARTNER a f.č. 5600006 (trenýrky za 294.378,50,- Kč) dodavatel REALITY PARTNER – odběratel REXLIGHT, obchodů, které proběhly v systému tradebank uvedl, že pan Varga měl nějaké tašky na notebooky, ale jak probíhaly ty obchody, to neví. K poslední uvedené faktuře uvedl, že si zboží objednali od REALITY PARTNER, když jim ho doručili tak ho REXLIGHT zaplatila, svědek neví, jak přesně bylo uhrazeno, ale asi tradovými body. Se spol. Escodido objednával zboží přímo s paní F.. Se spol. REALITY PARTNER dojednával obchod s Milanem Gottwaldem, znají se dlouho, volají si prakticky denně a tak se stalo, že ho oslovil, jestli nemá zájem obchodovat v tradu. TRADEBANKA umožňuje víc alternativ, záleží na dohodě, celý obchod se může hradit v penězích, ale to ztrácí význam, nebo je možné platit vše v tradekorunách, ale je možná i varianta platit kombinovaně, tj. část v tradekorunách a část v korunách. Jde-li o spol. REXLIGHT, tak ta zásobuje čerpací stanice např. sušeným masem Jerky a dalšími věcmi. Tím, že kancelář mají přímo v sídle TRADEBANKY, tak k tomu obchodování mají blízko, a proto takové obchody využívali, pokud v nabídce bylo zajímavé zboží. Neví, komu byly dodány ty tašky, které koupila spol. Escodido, bylo jich velké množství. Objednávky chodily na TRADEBANKu. Neví, zda kupoval od Escodida tašky pro REXLIGHT, to by měla vědět účetní. K dotazu proč nedošlo k uhrazení zboží dodaného na faktury č. 2013005 a č. 2013008

vedl, že to neví, ale není s tím žádný problém, protože se to jenom zadá do systému Tradebank a neví, proč to tam tak nemají. Každá společnost má u TRADEBANKY svůj účet, takže z účtu REALITY PARTNER by se to převedlo na účet spol. Escodido. Dále uvedl, že transakce s prodejem tašek a trenýrek rozhodně nesloužily ke zkreslování daňové povinnosti. Přepřavu zboží si zajišťoval sám, protože toho byly dva kartony, zboží uložil v kanceláři, má na to svědky. Sám si přepřavu hradil a také sám prováděl nakládku i vykládku zboží. Příkaz k vyskladnění zboží dával Milan, vždyť to bylo jeho zboží. Domnívá se, že společností REALITY PARTNER a Cosmetic service vede účetnictví nějaká firma, a spol. REXLIGHT má také účetní. Neví, komu přesně bylo to zboží prodáno. Ing. Josefa Vavrouch vůbec nezná.

45. **Svědčce Soňa K.** vypověděla, že ve spol. TRADEBANK CZECH s.r.o. pracovala od roku 2003 jako obchodní zástupce (broker), náplní práce byla péče o stávající klienty a získávání nových. Klienty kontaktovala např. s obchodní nabídkou, vzájemně je spojovala (nabídka, poptávka), pak už klienti jednali sami – domluvili si cenu, platební podmínky, předání zboží apod. Jejimi nadřízenými byli nejprve Ing. Tomáš N. a Mgr. Jan J., který TRADEBANKU prodal, poté Dana Dvořáková. Obecně k podmínkám pro zapojení do systému TRADEBANK uvedla, že to nebylo složité. Buď chtěl klient nakupovat, nebo prodávat. Smlouva se sepisovala na základě toho, že klient předložil výpis z obchodního rejstříku, přidělení IČ a DIČ a veškerých dokladů nutných k fungování firmy (originálů či ověřených kopií). Při sepisování smlouvy byl klientem uhrazen vstupní poplatek cca 3.000,-Kč, a to hotově, na účet či zbožím. Obchodováním v tradebank měly firmy ušetřit svoje cash-flow, oni jim pak dodali všechno, co se dodává účetním. Klientům vždy rozeslali potvrzení o tom, že obchod proběhl, a že byly uhrazeny peníze v tradekorunách z jednoho účtu na druhý. Byl to vlastně takový výpis. Jeden klient dostal výpis, že mu tradekoruny odešly a druhý, že mu byly tradekoruny připsány. Výpisy se ukládají jediné v databázi softtrade. Výše provize pro spol. TRADEBANK CZECH byla stanovena na 10% z ceny bez DPH, mohla se ale upravovat prostřednictvím jednatele. Spol. Escodido nekontaktovala, nic jí to neříká, ale je možné, že smlouvu sepisovala, protože v té době tam pracovala sama. Zřejmě to byl klient, kterého někdo doporučil. Jméno Ing. Josef Vavrouch jí nic neříká.

46. **Svědčce Jana Š.** uvedla, že zná pouze obž. F. jako zástupce spol. Escodido, s níž vedli nějaké obchody. Ve spol. TRADEBANK CZECH s.r.o. svědkyně pracovala asi v letech 2012-2015 jako asistentka, zajišťovala korespondenci, přípravu fakturace, a to pro firmy Tivoly, Safety, Anica, Hotel moto GP, protože to byly firmy pana Vargy. Nadřízenými byli pan Varga a paní Dvořáková. Další firmy, tzn. WOOD B.S.T., REALITY PARTNER, Cosmetic Service, HAIKO MORAVA, TANAY, COMFORT LIFE, PODMIX, KaSy, V-REMIX v tradebank byly a obchodovali s nimi, ale faktury jim nevystavovala. Podklady k vystavování faktur, objednávek, dodacích listů jí předával pan Varga nebo paní Dvořáková, ona jim pak předávala vystavené faktury. Oni také kontrolovali, zda je zboží zaplacené, a to buď hotově, nebo tradekorunami. K e-mailové zprávě ze dne 25.9.2013 uvedla, že zpráva odešla z její e-mailové adresy a text je psán na základě pokynu pana Vargy, z vlastní iniciativy nic nepsala. V textu jsou uvedena jména paní P., pan H.. K tomu svědkyně uvedla, že pan H. je asi spojený se spol. Escodido, ale o paní P. nic neví. Jméno Ing. Josef Vavrouch nezná.

47. **Svědčce Vo Thi Thu Huong** – jednatelka spol. V-REMIX (od r. 2010) uvedla, že Escodido nezná, nepamatuje si na žádnou spolupráci s touto firmou. Ve společnosti pracuje sama, nemá žádné zaměstnance. K fakturám údajně vystaveným spol. V-REMIX, č. 071013-23, 141013-1, 211013-21 uvedla, že tyto faktury firma nevystavila, takový formát ani nepoužívá, navíc se zabývá pouze prodejem textilu. Elektroniku nikdy neprodávala. Nikdy nespolečně pracovala se systémem Tradebank, nikoho z obžalovaných nezná a s nikým z nich nespolečně pracovala.

48. **Svěddek Martin J.** vypověděl, že ve firmě Hotel Moto GP s.r.o. (nyní JELDA s.r.o.) nikdy nepracoval, nikdy mu nikdo nic nepředal, žádného jednatele ve firmě nezná. Pracuje na stavbách nebo v tiskárně. Asi třikrát v minulost ztratil OP.

49. **Svědčyně Olga U.** uvedla, že neměla v ruce faktury na odběr většího množství nafty než tankování do aut. Vedla účetnictví firmám, něco jí říkají názvy WOOD B.S.T., Anica, Tivoli, Hotel moto GP, ale tyto firmy byly jen krátkou dobu, jde-li o f. REALITY PARTNER, to bylo více firem, asi 12, ale neví, jestli faktury dělala ona. Firmy Safety Czech, Cosmetic service, Haiko Morava, Tanay, Comfort life, Podmix, KaSy, V-Remix nezná. Stále zpracovává účetnictví společností Tivoli a Anica, nevykazují však žádnou obchodní činnost. Podklady ke zpracování účetnictví předával většinou jednatel nebo zástupce jednatele, v současné době pokyny dává Ing. Varga. Zaplacení zboží kontrolují ze sestav při závěrkách, úhrady dělají sami, na vědomí to dávají sv. Vargovi. Úhrada v tradebance probíhá obdobně jako úhrada penězi v bance, existují výpisy a jsou evidovány příchozí a odchozí platby. Tradebanka se účtuje na speciálním účtu jako závazky, jsou vidět také jednotlivé pohyby na účtu. Doklady v tradekorunách se zúčtovávaly stejně, jako by byly v korunách. Jedna tradekoruna se rovná jedné české koruně. Pokud bylo placeno v tradekorunách, nemělo to vliv na DPH, která se řešila klasicky. Firma, která obchodovala v tradekorunách, tak musela mít ještě klasický bankovní účet. Faktury se hradily někdy celé v tradekorunách, někdy jenom část. Pokud dostal dodavatel zaplacenou fiktivní měnou, tak musel DPH řešit klasickými penězi. Pokud vyšlo najevo, že musí zaplatit DPH, tak to musel řešit penězi ze svého bankovního účtu a pokud byla vratka z DPH, tak to také šlo na účet v klasické bance. Jméno Ing. Josef Vavrouch nezná.

50. **Svědčyně Renata M.** vypověděla, že od listopadu r. 2013 pracuje jako administrativní pracovník ve spol. REXLIGHT, předtím pracovala pro sv. Gromeše, pracuje pro něj 12 let. Konkrétně připravuje účetnictví a vyřizuje soukromé věci sv. Gromeše. V Tradebank nepracovala, systém zná. Tradebank jim poskytla kanceláře, oni žádné neměli. Ohledně Escodido jí Gromeš říkal, že s nimi měli nějaký obchod s trenkami. Ona si myslí, že s Escodidem firma REXLIGHT nespolupracovala. Za Reality Partner jednal Milan Gottwald, za ostatní firmy sv. Varga. Ona sama ohledně žádných obchodů s nikým nejednala.

51. **Svěddek Jaroslav Kladiva** byl členem představenstva a akcionářem spol. Desideria Invest, SE, již neví přesně, kdy. Firma měla sídlo ve virtuální kanceláři v Praze 9. Podnikala v prostorách firmy SAPFIRE v Praze 5, v níž byl jednatelem obž. H., a to na základě ústní dohody o bezplatném sdílení prostor. Již neví, kolik měla firma zaměstnanců – byl tam zaměstnán obž. H., Jindra S., Filip B.. Zabývala se nákupem a prodejem, podnikala s různým zbožím. On s firmou Escodido nespolupracoval, ví, že jednou byla na tuto firmu vystavena faktura, předmět fakturace si nepamatuje, byla zaknihována, neví, zda byla uhrazena. Fakturaci vyjednával obž. H., který pracoval jako obchodník. Janu F. nezná. Fakturu č. 20130007 ze dne 22. 8. 2013 na částku 290.400 Kč vystavil on osobně, a to na základě informací od obž. H.. Pokud je na ní poznámka, aby úhrada byla provedena ve prospěch účtu Timex Zdice, bylo to proto, že této firmě dlužili nějaké peníze, tak obž. H. domluvil tento způsob úhrady. V té době s firmami KoposOil a Cortina nejednal. S firmou KoposOil jednal za Energotrade, kde působil jako ředitel. Energotrade obchodovala s naftou, on tam skončil v r. 2013 ze zdravotních důvodů manželky. Za Energotrade domlouval spolupráci s Koposem, smlouvu podepsal s obž. Vavrouchem, rozjednal také spolupráci s firmou FAU. Nákup nafty tehdy zajišťoval z Běloruska obž. H.. Obž. O. nezná. Ing. Vavroucha zná, jednalo se o seriózního partnera.

52. **Svěddek Jaromír Š.** pracoval pro pana Františka Vargu ve skladech, které byly v té době v Brně a Rosicích, kde prakticky nikdo nebyl. Přijížděl tam on, jeden brigádník a ještě p. Dvořák,

a to jen tehdy, když bylo nutné přijmout nebo vydat nějaké zboží. Svědek dělal údržbáře, řidiče, skladníka, podle potřeb Vargy. Když dostali nahlášený příjezd zboží, zboží přijali a zkontrolovali podle dodacího listu, doklady se předávaly Vargovi. V Brně – Viniční byl sklad o velikosti asi 15m x 20m, v Rosicích byl sklad 2x větší. Pokyn či příkaz k vyskladnění zboží dával pan Varga, nikdo jiný.

53. Za předchozího souhlasu stran byly čteny také úřední záznamy o podaném vysvětlení **svědkyně Olgy Bubníkové**, jednatelky a společnice společnosti TIMEX ZDICE s.r.o., která uvedla, že společnost Timex Zdice s Escodidem v r. 2013 neobchodovala, nikdy o takové společnosti neslyšela, z výpisu z účtu pouze zjistila, že od této společnosti přišly Timexu platby za práce provedené spol. Timex pro společnost Desidera Invest, SE. Dále byl za předchozího souhlasu stran čten úřední záznam o podání vysvětlení sv. Elišky Schubertové, která uvedla, že jejím zaměstnavatelem byla od r. 2012 společnost Anica, s.r.o., svědkyně pracovala jako recepční na hotelu, její vedoucí byla Dana Dvořáková a od září r. 2016 David Varga. O nákupu kotlů, náradí a pracovních tašek jí není nic známo.

54. **Svědkyně Pavla A.** pracovala jako finanční účetní ve spol. KopusOil, a to v období prosinec 2012 – únor 2018. Cortina a Escodido dodávaly Koposu PHM, stejně jako další společnosti. Neví, kdo byl v nákladních železničních listech uveden jako prodávající, kupující a konečný příjemce. Kontrolu kvality a kvantity prováděli zaměstnanci provozního úseku, ona pouze ví, že byly odebírány vzorky. Doklady o dodávkách jí předávala p. K.. KopusOil měla cca 10 dodavatelů.

55. **Svědkyně Jana K.** pracovala v KopusOil od r. 2004 do r. 2018 jako provozní účetní. Spravovala skladové hospodářství, příjem a výdej zboží, vydané faktury, záznamní povinnost vůči FÚ a celnímu úřadu, objednávky, doklady k cisternám pro odběratele. Spol. Escodido byla jedním z dodavatelů PHM, neví přesně, kdy. Zboží přijímali pracovníci provozního skladu, do daňového skladu přijala zboží na základě průvodních dokladů. Je běžným postupem, že dodané zboží přecházelo z jednoho daňového skladu do druhého, příjem probíhal v PC systému EMCS, což je aplikace na stránkách celní správy. S celníky osobně nejednala, kontrolu mohli provádět v systému EMCS. Celníci docházeli do spol. KopusOil na pravidelné kontroly jednou za měsíc. Svědkyně přijímala objednávky, na jejichž základě docházelo k prodeji odběratelům. Pokyn k vyskladnění PHM ze železničních vozů dávali pánové K. a D.. Nezná nikoho, kdo vystupoval za společnost Cortina a Escodido.

56. **Svědek Josef B.** pracoval od r. 1994 do r. 2015 na FÚ v Kolíně, v r. 2013 nebyl správcem daně spol. KopusOil, pracoval na kontrolním oddělení. Název Escodido mu nic neříká. Potvrdil, že Ing. Vavrouch s Ing. Š. cca třikrát navštívili FÚ s dotazem, zda jsou problémy s některými jejich dodavateli, určité se jej ptali na nějaké konkrétní dodavatele, jména si již nepamatuje. Konkrétní informace jim poskytnout nemohl, pouze obecné, které jsou veřejně přístupné v databázi nespolehlivých plátců. Domníval se, že se Ing. Vavrouch snažil prověřit spolehlivost svých dodavatelů.

57. **Svědkyně Jana D.** pracovala v období 2012 – 2018 v KopusOil na dohodu o provedení práce, o dodávkách PHM od Cortiny či Escodida nic neví, žádné dodavatele z r. 2013 si nepamatuje. Z dodávek PHM se odebírali vzorky, kontrolu prováděli zaměstnanci provozního úseku.

58. **Svědék Milan D.** pracoval v KopoOil v období 2009 – 2018 jako technik daňového skladu. K věci nic podstatného neuvedl, obž. Vavroucha zná, obž. F. a O. nezná. Obdobně svědek **Radek K.** a svědek **Jaroslav K.**.

59. **Svědék Josef H.** pracoval v r. 2013 v KopoOil, prováděl pomocné práce při stáčení PHM a odběru vzorků, nic podstatného k věci neuvedl. Obž. F. a O. nezná, obž. Vavroucha zná, byl to příjemný člověk.

60. **Svědék Libor Ch.** pracoval v KopoOilu v r. 2013 asi tři měsíce jako obsluha čerpání PHM z cisteren do nádrží, k věci nic podstatného neuvedl.

61. **Svědčyně Ing. Drahoslava V.,** xxx obž. Ing. Vavroucha, využila svého zákonného práva a k věci vypovídat odmítla.

62. **Svědék Ing. Štefan Kahún** uvedl, že zastupuje spol. SLOVNAFT, a.s., v trestním řízení. Kupující PHM u faktur č. 113051394, 113054390, 113063465, 113065179, 113067066, 113068873, 113069368 a 113071205 byla spol. CORTINA. Vlastnické právo k PHM přecházelo na spol. CORTINA dodáním zboží do daňového skladu. Jedním z daňových skladů v roce 2013 byl sklad spol. KOPOS. Zprostředkovaně – ze zplnomocnění a e-mailů - ví, že spol. CORTINA měl zastupovat pan O.. K obchodu s PHM uvedl, že byla uzavřená smlouva a na jejím základě se dělaly nějaké objednávky (objednávka byla zřejmě na celý vlak), z místa vykládky se vystavila předfaktura, a po obdržení úhrady proběhla expedice, pak byly provedeny korekce na faktuře, protože peníze nemusely přesně souhlasit s předfakturou. Cena se odvíjela dle ceníku SLOVNAFTU, který se měnil, ale určitě nebyla poskytována nějaká sleva. Za přepravu PHM některé platby nepřicházely od CORTINY, ale přímo od daňových skladů, vždy obsahovaly asi variabilní symbol z předfaktury adresované CORTINĚ.

63. **Svědék Mgr. Tomáš M.** uvedl, že kromě obž. O. ostatní obžalované nezná. V předmětné době pracoval ve SLOVNAFTU jako prodejce paliv, v té době již byl dohodnut obchod se spol. CORTINA, kterou zastupoval pan O.. Jednalo se o standardní způsob prodeje, následující dva roky této společnosti prodávali benzín a naftu. Ve spol. SLOVNAFT pracuje od roku 2007, kdy byl na pozici referenta pro obchodní činnost, poté měl i jinou pracovní náplň a v roce 2013 přešel do oddělení exportu paliv, kde měl na starosti prodej dceřiným společnostem a přímým zákazníkům, převážně po stránce administrativní, do čeho patřily smlouvy, komunikace se zákazníkem. V roce 2013 byl běžný způsob prodeje do ČR takový, že prodávali dceřiné společnosti SLOVNAFT Česká a také českým zákazníkům. Zákazníci posílali či odhadovali odbyt na následující měsíc, on to pak zadával do systému, který optimalizoval reálnou výrobu a prodej. Této části říkali plánování a následně probíhala komunikace i připomínkování smluv. Smlouvy se dělaly u nich, konkrétní připomínky řešilo právní oddělení, finanční oddělení a logistika. Oni byli odpovědní za obchodní část. PHM si v té době mohl koupit kdokoli, ale musel splnit určitá kritéria, jimiž bylo řádné zaregistrování v OR (IČO, DIČ aj.), číslo pro spotřební daň, údaje o příjemci, a pokud to byl daňový sklad, tak údaje o daňovém skladu. Pro ně bylo důležité, zda sklad má licenci na příjem paliv, proto museli poslat číslo daňové licence a oni přes systém SEEDověřili její platnost i oprávnění na příjem PHM. Kupující tedy musel být zaregistrovaný a musel mít číslo daňového skladu. Neví, jak byla navázána spolupráce spol. SLOVNAFT s britskou spol. CORTINA PROJECT LIMITED, neví, kdo Cortinu při jednáních zastupoval – on jednal pouze s obž. O.m. Předmětem obchodu se spol. CORTINA byl benzín a nafta. Probíhalo to tak, že společnost jim poslala odhad na budoucí měsíc (co by chtěli koupit ve formě objednávky), to se stalo podkladem pro jejich plánování, a když software plánování potvrdil, zaslali potvrzení

objednávky. Poté prověřili údaje a vystavili zálohovou fakturu. Když CORTINA zboží zaplatila a peníze přišly na účet SLOVNAFTU, tak byly PHM vyexpedovány. Pak vyčkali přijetí PHM do daňového skladu, následně na základě reálné ceny na konci měsíce provedli vyúčtování a poslali odběrateli buď vrubopis nebo dobropis. Cortině v roce 2013 byly dodávány PHM do 4 skladů: Přerov, KOPOS Kolín, Škrochovice a Pardubice. Názvy skladů jsou názvy příjemců. Cena byla stanovena na základě Burzy pohonných hmot v Rotterdamu, kde se stanovuje nejnižší a nejvyšší cena, mohla být poskytnuta i sleva nebo prémie. Objednávky se uskutečňovaly prostřednictvím e-mailu. Cena za přepravu PHM po železnici byla zahrnuta do prodejní ceny PHM, tedy ji hradil kupující. Od daňového skladu obdrželi zprávu o tom, že dodávku převzal, k tomu slouží evropský systém – SEED. Společnost Escodido nezná, jméno Ing. Vavrouch mu nic neříká. O tom, že příjemcem zboží je spol. KOPOS-OIL se dozvěděli ze smlouvy mezi spol. SLOVNAFT a spol. CORTINA, protože údaj o příjemci zboží musí být ve smlouvě uveden. Se spol. KOPOS nekomunikoval, údaje o ní obdržel od spol. CORTINA.

64. **Svědkyňe Ing. Mária P.** uvedla, že ve spol. SLOVNAFT pracovala od roku 2000 do listopadu 2012 jako prodejce, její pracovní náplní byl velkoobchodní prodej na slovenském trhu. Jejím nadřízeným byl Ing. Slavomír Jusko. K obchodování s ČR v r. 2013 ani ke způsobu navázání spolupráce se spol. CORTINA jí nic známo není.

65. **Svěddek Ľubomír R.** vypověděl, že ve SLOVNAFTU pracuje od roku 2001, od roku 2006 pak jako vedoucí oddělení řízení dodavatelů přepravy v rámci logistiky, tzn. že řídí přepravu podle objednávek z útvaru prodeje nebo nákupu SLOVNAFTU. V roce 2013 byl jeho nadřízeným Ing. Erdelský. Přepravu tehdy zajišťovali podle uzavřené kupní smlouvy, denně se jedná o 10-15 objednávek na železniční přepravu, do ČR je to tak 2-3 objednávky denně. O konkrétním průběhu spolupráce s Cortinou neví, vše se odehrávalo dle uzavřených smluv. V případě spol. CORTINA bylo místem dodání sklad Kolín, Přerov a Skrochovice. Příjemcem je osoba, která je kontaktována poté, co přijde zboží do místa určení, kde se zkontroluje věcná správnost, neporušení plomb, cisterny se mohou i zvážit a pak se potvrdí převzetí zboží na nákladním listě - až poté má příjemce zboží k dispozici. Osobu Ing. Vavroucha nezná.

66. **Svědkyňe Ing. Mária V.** vypověděla, že v telefonickém či písemném kontaktu byla pouze s obž. O.m, ostatní jména jí nic neříkají. Pana O. žádala, aby jí písemně informoval, do jakého skladu má být zboží dopraveno, resp. kterému kupujícímu. Ve SLOVNAFTU pracovala 38 let. Spol. SLOVNAFT ČR byla jejich dceřinou společností, tedy splňovala všechny náležitosti. Ostatní odběratelé museli splnění všech náležitostí doložit, aby obchod mohl proběhnout, konkrétně se jednalo např. o evidenci daňového skladu, tzn. kam se bude zboží dodávat. Obž. O.ovi začali dodávat přímo, domnívala se, že má v ČR menší odběratele, kteří od něho odebírají PHM z daňových skladů. Spol. Escodido ani Ing. Vavroucha nezná.

67. V rámci hlavního líčení byl v souladu s ust. § 213 tr. řádu proveden důkaz **znaleckým posudkem znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s.**, č. 5 212-26-2017, z něhož se podává, že v rámci přezkoumání elektronického účetnictví spol. Escodido s.r.o. bylo zjištěno, že:

Vydané listinné podklady spol. Escodido s.r.o. se neshodují s účetnictvím spol. Escodido s.r.o., vedeném v účetním softwarovém programu „Pohoda“, ačkoliv se shodovat musí. Neshodují se zálohové faktury vydané na KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 130800001, 130800002, 130800003, 130800006, 130800005, 130800007, 130800008 a 130800009 s fyzickými zálohovými fakturami předloženými společností KOPOS-OIL, s.r.o. číslo: 22013, 32013, 42013, 52013, 62013, 62013, 72013, 82013. Neshodují se v číslech zálohových faktur, datech vystavení, variabilních symbolech.

Neshodují se faktury vydané na spol. KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 130100002, 130100003, 130100018, 130100019, 130100020, 130100021, 130100022 a 130100023 s fyzickými fakturami předloženými společností KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 2013001, 2013002, 2013018, 2013019, 2013020, 2013021, 2013022 a 2013023, a to v číslech faktur a datech vystavení.

Neshodují se opravné daňové doklady vydané na spol. KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 130400001, 130400002, 130400003, 130400004, 130400005, 130400005a, 130400006, 130400007 a 130400008 s fyzickými opravnými daňovými doklady předloženými společností KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 20130001, 20130002, 20130003, 20130004, 20130005, 20130006, 20130007, 20130008, a to v číslech opravných daňových dokladů, datech vystavení a uskutečnění zdanitelného plnění.

68. Ve zkoumané věci, znalecký ústav konstatoval, že při obchodování s motorovou naftou nejde o třístranný obchod, ale o karuselový obchod, protože výchozími předpoklady karuselového obchodu jsou:

- a. jeden ze subjektů musí sídlit v jiném státě než zbytek řetězce,
- b. na území druhého státu, kde sídlí zbytek řetězce, musí být DPH vybíráno standardním odpočtem DPH,
- c. subjekty jsou registrovanými plátcí daně z přidané hodnoty,
- d. obchod musí být prováděn v souvislosti s ekonomickou činností,
- e. dodání předmětu obchodní transakce na území druhého státu musí mít charakter zdanitelného plnění,
- f. na předmět obchodní transakce se neuplatňuje režim přenesení daňové povinnosti,
- g. u předmětu obchodní transakce lze při vývozu do jiného státu provést odpočet DPH.

69. V tomto případě byl utvořen řetězec subjektů, kdy zboží (motorová nafta) absolvovalo trasu ze SLOVNAFTU, se sídlem ve Slovenské republice do spol. KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v České republice, prostřednictvím nákladních železničních vozů přímo, na rozdíl od vystavených faktur, které absolvovaly cestu ze SLOVNAFTU, se sídlem ve Slovenské republice přes CORTINA PROJECTS LIMITED se sídlem ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska, následně přes spol. Escodido s.r.o. se sídlem v České republice, až do spol. KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v České republice. Přitom nejsou pochybnosti o existenci a dodání motorové nafty. Ve sledovaném období byly mezi uvedenými subjekty uskutečněny obchodní transakce, tj. dodávka motorové nafty celkem v osmi případech. Znalecký ústav definoval v karuselovém obchodu jednotlivé subjekty takto:

- spol. Escodido s.r.o. se sídlem v ČR - *missing trader* - nakupovala motorovou naftu od zahr. spol. CORTINA PROJECTS LIMITED se sídlem ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska a následně ji prodal do společnosti KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v České republice. Spol. KOPOS-OIL, s.r.o. se sídlem v ČR - *profit taker* - která nakoupila motorovou naftu od spol. Escodido, s.r.o. Spol. CORTINA PROJECTS LIMITED se sídlem ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska - *Conduit* - nakoupila motorovou naftu od SLOVNAFTU, a.s. se sídlem ve Slovenské republice, a následně ji prodala do spol. Escodido s.r.o. se sídlem v ČR. Ve vytvořeném obchodním řetězci byla role spol. KOPOS-OIL, s.r.o. zcela klíčová, bez níž by karuselový obchod nebylo možné realizovat, protože tato společnost poskytla především zálohové platby, bez nichž by následné transakce s motorovou naftou, nemohly být uskutečněny. Takovéto poskytnutí finančních prostředků bylo nelogické, rizikové a zcela nestandardní.

70. Zálohové platby byly poskytnuty na bankovní účet spol. SLOVNAFT, a.s. – 2x, a na účet spol. CORTINA PROJECTS LIMITED – 6x, přestože správný postup měl být takový, že

zálohové platby měly být hrazeny společností KOPOS-OIL, s.r.o. na účet spol. Escodido s.r.o., následně ze spol. Escodido s.r.o. měla platba směřovat na účet spol. CORTINA PROJECTS LIMITED, a odtud konečně do spol. SLOVNAFT, a.s. Realizovaný tok zboží, tj. motorové nafty, v řetězci obchodních transakcí přímo ze SLOVNAFTU, a.s. do KOPOS-OIL, s.r.o. s ohledem na odlišný tok faktur, není v žádném případě možný. Motivací pro vstup do řetězce, tj. realizaci obchodních transakcí s motorovou naftou, u spol. KOPOS-OIL, s.r.o. byl jednoznačně finanční prospěch, oproti přímému nákupu motorové nafty u spol. SLOVNAFT, a.s. Nákupem motorové nafty od spol. Escodido s.r.o. získala spol. KOPOS OIL, s.r.o. finanční prospěch 4.378.600,50Kč, oproti přímému nákupu z rafinérie SLOVNAFT, a.s.

71. Spol. Escodido s.r.o. měla mít dle jednatelky, obž. Jany F. tichého společníka - obž. Ing. Michala H., kdy mu bylo dle čtyř stvrzenek označených 1001-1004 předáno v hotovosti celkem 1.385.000,- Kč, nicméně s ohledem k záporným ekonomickým výsledkům spol. Escodido s.r.o., kdy motorovou naftu prodávala se ztrátou, musely vyplácené finanční prostředky pocházet z ekonomické újmy českého státu na DPH. Pokud by v řetězci obchodních transakcí nebyl subjekt Escodido s.r.o., mohlo by se jednat o třístranný obchod, protože elementární podmínka pro třístranný obchod by byla splněna. Z pohledu rafinérie SLOVNAFT, a.s. se jednalo o třístranný obchod, ten nemohl mít k existenci subjektu Escodido s.r.o. v řetězci obchodních transakcí elementární náznak. Ale z pohledu CORTINA PROJECTS LIMITED a zejména z pohledu firmy KOPOS-OIL, s.r.o., se o třístranný obchod jednat nemohlo v žádném případě, protože oběma subjektům byla existence spol. Escodido s.r.o. v řetězci známa od samotného počátku uzavřených smluvních vztahů.

72. Soud provedl důkaz rovněž **výsledkem zpracovatele citovaného znaleckého posudku, a to znalce Dr. Ing. Vítězslava H., MBA Ph.D.**, který u hlavního líčení přednesl výše uvedené závěry znaleckého posudku s tím, že od doby vypracování ZP neměl zpracovatel k dispozici žádné nové údaje či dokumenty, rovněž nebyl v kontaktu s žádným z obžalovaných. K dotazům stran následně vypověděl, že v době zpracování znaleckého posudku nebyl zpracovateli znám nečekaný výpadek dodavatelů PHM, o němž v rámci své obhajoby hovoří obž. Ing. Vavrouch. Zpracovatel měl k dispozici účetnictví Escodida za roky 2013-2014 a vybrané fragmenty účetních podkladů, z těchto byl učiněn znalecký závěr. Pokud jde o karuselové obchody, probíhá znalecké zkoumání ve třech rovinách. Nejprve se nastíní schéma, z něhož vyplývá sled činností, poté se komodita podrobí zkoumání obvyklých cen, čímž se vylimínuje potencionální konstatování o nepřiměřeném zisku nebo ztrátě, poté se analyzuje účetnictví. Pokud jde o KopoOil, ten analyzován nebyl. V tomto případě je problematickým momentem to, že se ve všech dokladech točí stejné množství PHM, naopak otevřeným se jeví doplnění obvyklosti cen, což už nebylo předmětem zkoumání. K obžalovaným Ing. Vavrouchem uváděným dalším nákladům (zabezpečení posunu nákladu, laboratorní kontrola) znalec uvedl, že pokud jsou takové náklady transparentně doložené, je možno s nimi po ekonomické stránce pracovat. Zpracovatel ZP neměl v době zpracování ZP k dispozici smlouvu umožňující spol. KopoOil hradit dodávky PHM přímo výrobcí PHM. Ohledně profitu tzv. missing tradera znalec uvedl, že se může jednat jednak o procento z množství uskutečněných obchodů ze třetí strany, jednak o profit z nepřímých daní - u DPH menší daňová povinnost vůči státu, pokud pak je missing trader zapojen do sofistikovaného řetězce, může v rámci svého účetnictví generovat daňovou ztrátu, která se projeví u tohoto typu daně. Firma následně končí v insolvenčním řízení nebo v jiném typu tohoto řízení. Znalecké zkoumání se v tomto případě věnovalo toliko DPH (nikoli např. dani spotřební), nejvíce podkladů pro znalecké závěry bylo k dispozici ohledně spol. Escodido. V rámci daňových předpisů je u určitých komodit z jejich povahy přípustná určitá odchylka při jejich naskladnění a vyskladnění, toto však nebylo předmětem znaleckého zkoumání. Pokud jde o rozdílné kurzy měn, daňové subjekty mají povinnost přepočítávat na české koruny podle platných pravidel,

kurzové rozdíly by pak měly být součástí každého účetnictví a měly by být pečlivě evidovány. Pokud se týče jednotlivých plateb (Slovnaft, Cortina, KoposOil), předmětem znaleckého zkoumání nebyla detailní vazba na smluvní ujednání. Zpracovatel se nezabýval tím, v jaké zemi se nacházel účet spol. Cortina. Pokud pak zpracovatel dospěl k závěru, že přínosem (motivací) spol. KoposOil měla být úspora prostředků, tak z hlediska celkového objemu transakcí je to číslo menšinové. Zpracovatel neřešil otázku daňového ručitelství. Pokud by se měla analyzovat úloha spol. KoposOil, bylo by nutno provést samostatné znalecké dokazování ve vztahu ke všem obchodům, které v daném roce KoposOil realizoval. U obdobných obchodů závisí způsob platby za komoditu na smluvním ujednání, lze předpokládat, že primární dodavatel si ošetří, aby měl platby pod kontrolou, tedy že bude chtít mít k dispozici finanční prostředky v momentě předání komodity. Záleží na individuálním přístupu prvotního dodavatele, jakou platební techniku si zvolí, toto neupravuje žádná právní norma. K tvrzení o ekonomické výhodě pro obž. Ing. H. (předání 1.385.000 Kč) zpracovatel došel na základě předpokladu racionality ekonomického chování subjektu. Standardní pokladní knihu spol. Escodido neměl zpracovatel k dispozici, prokazování je však jednoduchou komparací podkladů a stvrzenek s pokladní knihou. K trojstrannému obchodu znalec uvedl, že tento vyplývá z legislativy Evropské Unie, která je následně implementována do legislativy České republiky. Pokud je třístranný obchod definován jako obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího, z doložených dokumentů nevyplývalo, že by vůbec takové tři subjekty chtěly do trojstranného obchodu vstoupit a splnily deklaratorní povinnosti tak, jak se píše v následujících ustanoveních. Pozorným čtením § 17 je jednoznačně vymezeno použití pojmu trojstranného obchodu, to znamená, jsou tam splněny s odkazem na § 17 odst. 6, co všechno musí subjekty splnit, aby byl tento trojstranný obchod brán jako trojstranný obchod podle § 17. Zpracovateli není známo, že by se některý ze subjektů aktivně k trojstrannému obchodu přihlásil. Pokud jde o účel daňového skladu, jeho účelem je umožnit přístup ke komoditě ze strany orgánů vymáhajících cla - celní správy - tak, aby mohla být aplikována kontrola mezi deklarovaným stavem a fyzickým stavem. Podle zákona o spotřební dani - pokud dodávka opustila Slovnaft a skončila v deklarovaném množství tak, jak bylo na dokumentu zaznamenáno v daňovém skladu Kopos, tak je možno o této dodávce hovořit, že byla dodána podle platných právních předpisů ČR v té době. Znalec prezentoval svá zjištění rovněž prostřednictvím schématu transakcí včetně sumarizace faktur, uvedené je součástí spisového materiálu.

73. Soud dále dle provedl důkaz **znaleckým posudkem č. 785-67/2019** ze dne 12. 6. 2020 znaleckého ústavu **Pražská znalecká kancelář**, založeným obhajobou (ZP obsahuje znaleckou doložku), z něhož se podává, že na základě smluv byly zpracovatelem identifikovány obchodní vztahy týkající se nákupu a prodeje minerálních olejů uzavřené mezi společnostmi Slovnaft a.s.–CORTINA a Kopos-Oil s.r.o.–ESCODIDO, ve spisovém materiálu však nebyla nalezena smlouva popisující obchodování mezi společnostmi CORTINA–Escodido. Dále byla identifikována smlouva o postoupení pohledávek mezi Cortina – Escodido. Znalecký ústav se zabýval posouzením vynucených nákladů ze strany spol. KoposOil – náklady vzniklé s posunem vagónů při stáčení PHM do zásobníků daňového skladu (0,25 Kč/l) a odebíráním vzorků (0,15Kč/l) se závěrem, že obě částky představují úhradu reálně vynaložených vícenákladů, obě činnosti byly Koposem reálně vykonávány, jak bylo ověřeno mj. místním šetřením a dotazem u ČD. V ZP se dále uvádí, že jelikož nebylo přezkoumáno účetnictví spol. Escodido auditorem, není možno prohlásit, zda údaje na daňových přiznáních k DPH odpovídají či neodpovídají skutečnosti, a zda deklarovaná plnění jsou prokazatelná. Dle zpracovatele tohoto ZP se zpracovatel příbraný orgány přípravného řízení vyjadřoval k otázce účetnictví spol. Escodido nad rámec zadání zadavatele a jeho tvrzení o neprokazatelnosti daňových přiznání k DPH spol. Escodido je neprůkazné a není dostatečně odůvodněné. Pokud jde o stanovení výše újmý vůči

českému státu, tato je dle Pražské znalecké kanceláře stanovena předchozím ZP nedostatečně a nepodloženě. Vzhledem k chybějící smlouvě mezi Cortinou a Escodidem je problematické hodnotit celou obchodní linii od výrobce po daňový sklad, nicméně je možno uzavřít, že slovenský výrobce PHM použil pro distribuci k menším odběratelům do ČR speciální obchodní kanál představovaný spol. Cortina. Tomuto pak předepsal celou řadu podmínek, ty byly následně přeneseny až ke konečnému odběrateli – spol. KoposOil (jednalo se o předem nastavený režim přepravy, způsob poskytování zálohových plateb). Lze dovodit, že Escodido neměla zkušenosti s obchodováním s PHM, měla ale možnost prostřednictvím svých externích poradců zprostředkovat obchod pro spol. KoposOil. Právě nezkušenost Escodida způsobila následně v obchodování problémy a proces byl proto ukončen. Tyto informace však nebyly před uzavřením kontraktu známy a oficiálně zjištělné. Cenová úroveň PHM od Escodida ve srovnání se spol. Čepro či burzou poskytovala Escodidu (*zřejmě ve vtahu ke spol. KoposOil*) dostatečnou a odpovídající marži. Naproti tomu obchodování Escodida s Cortinou nekorelovalo (resp. ne vždy korelovalo) s vývojem cen Burzy, což ve výsledku způsobilo ztrátovou marži pro Escodido (nikoli však ve všech jednotlivých posuzovaných případech). O této skutečnosti před uzavřením obchodu ze strany Koposu nebyly k dispozici žádné informace. Obchodní politika Koposu byla vůči Escodidu stejná, jako vůči ostatním dodavatelům v r. 2013. Kopos neměl reálnou možnost odebírat PHM přímo od Slovnaftu.

74. K návrhu obhajoby byl v rámci hlavního líčení proveden výslech dvou ze zpracovatelů znaleckého posudku Pražské znalecké kanceláře, a to **znalců Ing. Mgr. Jaroslava Šantrůčka, LL.M. a Ing. Petra Šmída**, kteří dále uvedli, že účetnictvím společnosti Escodido se při zpracování ZP nezabývali, nezkoumali systém obchodů mezi společnostmi v rámci tradebank, nezkoumali, zda zde probíhalo plnění – to neměli v zadání. Zkoumáním obchodování spol. KoposOil zjistili, že nákupy Koposu od Escodida nevybočovaly z průměru. Burza PHM ve sledovaném období měla vzestupnou tendenci, kterou Kopos víceméně kopíroval a měl stanovenou cenu vazebně na ceny běžné na trhu, nákupní ceny Koposu korelovaly cenám na burze. Naproti tomu nákupní a prodejní ceny nekorelovaly, jsou protisměrné – logiku obchodů nešlo vypořádat. Pokud jde o vztah Slovnaftu a Cortiny, logicky dominantnější postavení by měl mít jako rafinérie Slovnaft, který nadiktoval Cortině podmínky, které musela dodržet při prodeji až ke konečnému spotřebiteli. Velká marže je cílem každého podniku, hlavním cílem obchodu je dosahování zisků. U velkých producentů to nemusí být vždy jediná motivace, např. když rafinérie potřebuje vyprodat skladové zásoby, protože má rozjetou výrobu a potřebuje místa v tancích, je možné, že za takových podmínek může po přechodnou dobu výrobce nabízet produkt i levněji, než je obvyklá tržní cena – toto chování není na tomto trhu nijak výjimečné.

75. Z šetření v příslušných evidencích (CEO) a šetřením na místě (4626 – 4627) bylo zjištěno, že svědci Rudolf V. a Tereza B. zemřeli, u svědkyně Lung Nguyen Minh se nepodařilo zjistit místo jejího pobytu, ohledně spol. Bohemia Corporation s.r.o. (jejíž jednatelkou je Lung Nguyen Minh) bylo zjištěno, že tato společnost na adrese, již má uvedenu v OR, fakticky nesídlí.

76. Soud měl dále k dispozici **listinné důkazy**, které byly stranám předloženy v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr. řádu, z nichž mj. zjistil:

- z dodavatelské smlouvy číslo 55210136352 uzavřené dne 1. 8. 2013 mezi prodávajícím společností Slovnaft, a.s. a kupujícím společností CORTINA Projects Limited (dále jen CORTINA), zastoupenou obžalovaným RNDr. O.m, je patrné, že předmětem smlouvy je motorová nafta, přičemž kupující nabude vlastnictví výrobku od prodávajícího v okamžiku a v místě dodání, místem dodání byl stanoven daňový sklad KOPOS Oil s.r.o., smlouva obsahuje rovněž ustanovení o tom, že jestliže kupující nebude příjemcem, bude povinen poskytnout

doklad prodávajícímu, že příjemce produktů je registrován jako držitel nebo provozovatel daňového skladu nebo jako registrovaný obchodník. Platební podmínky byly stanoveny provedením platby převodem z bankovního účtu kupujícího, tedy společnosti CORTINA na účet společnosti Slovnaft a.s..

- z rámcové obchodní smlouvy o dodávkách pohonných hmot číslo 2013A (č.l. 647 – 652), uzavřené dne 1. 8. 2013 mezi společností Escodido s.r.o. jako prodávajícím, za kterou jedná jednatelka obž. Jana F., a společností KOPOS-Oil s.r.o., za niž jedná obžalovaný Ing. Josef Vavrouch, jednatel, je patrné, že předmětem smlouvy jsou dodávky motorové nafty v množství maximálně 10 000 tun měsíčně na základě objednávek kupujícího, místem určení dodávek zboží je daňový sklad KOPOSU. V čl. 5.8 uvedené smlouvy je stanoveno, že kupující bude hradit prodávajícímu na každou sjednanou dodávku zúčtovatelnou kaucí, kterou se zavazuje uhradit na základě zaslané zálohové faktury prodávajícímu nejpozději v den před termínem vyskladnění zboží. Ve čl. 5.9 se stanoví, že prodávající vystaví kupujícímu v den uskutečnění zdanitelného plnění faktur, kterou se kupující zavazuje uhradit do 48 hodin od provedení uznatelného zdanitelného plnění. Čl. 5.10 mj. stanoví, že neuhradí-li kupující příslušnou kauci v termínu před dodáním zboží či bude v prodlení s úhradou kupní ceny, je prodávající oprávněn pozastavit příslušnou dodávku zboží či další dodávky zrušit, případně od smlouvy odstoupit. Po dobu tranzitu je zboží ve vlastnictví výrobní rafinérie, vyskladněním přechází vlastnické právo na kupujícího. V rámcové smlouvě č. 2013A z téhož dne, uzavřené mezi týmiž stranami (č.l. 653 – 659), kterou obž. Ing. Vavrouch označil při svém výsledku jako dodatek první rámcové smlouvy, je v čl. 5.9 výslovně stanoveno, že prodávající dále souhlasí i s platnou zálohové faktury (zúčtovatelné kauce – depozit) přímo dodavateli zboží, tj. do rafinérie s tím, že veškeré kurzové rozdíly hradí prodávající. Zálohová faktura bude všechny údaje o takovéto platbě obsahovat.

- ze sdělení Celního úřadu pro hlavní město Prahu (č.l. 281) soud zjistil, že společnost Escodido nebyla držitelem povolení opravňujícího k přijímání minerálních olejů s účelem použití pro pohon motorů, tedy povolení k provozování daňového skladu, správce daně neevidoval a neeviduje na účtu daňového subjektu finanční prostředky pro potřeby zajištění daně. Ze sdělení Generálního ředitelství cel (č.l. 575) je zřejmé, že společnost Escodido byla registrována jako distributor pohonných hmot pod registračním číslem CZ1308733Q001, registrace byla zrušena na základě funkčního modelu – registru distributorů ze dne 4. 6. 2014 z toho důvodu, že daňový subjekt nereagoval na výzvu správce daně k odstranění pochybností o registračních údajích a ve lhůtě neposkytl kauci. U subjektů, které neposkytly ve lhůtě kauci, bylo správcem daně vyznačeno v registru distributorů pohonných hmot zrušení registrace z moci úřední, tedy nebylo vydáno žádné rozhodnutí.

- z výpisu z obchodního rejstříku je patrné, že jednatelkou společnosti Escodido se stala obžalovaná Jana F. ode dne 29. května 2013, se zánikem funkce 20. března 2014, od 20. března 2014 se stala jednatelkou společnosti Tereza B., s datem zániku funkce 17. prosince 2015, uvedeným dnem se stal jednatelem společnosti pan Radu Bianu. V žalovaném období tedy byla (s výjimkou níže uvedeného) jediným společníkem Escodida Jana F., v době od 17. října 2013 do 26. března 2014 byl společníkem společnosti rovněž Rudolf V., a to s jednoprocentním obchodním podílem (viz smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 10.10.2013 uzavřená mezi obžalovanou F. a Rudolfem V. (č.l. 3850).

- soud měl k dispozici dále část spisového materiálu rejstříkového soudu v Praze, z něhož je zejména patrné, že obžalovaná Jana F. nabyla obchodní podíl ve společnosti Escodido dne 29. 5. 2013 od převodce Comeflex Companies s.r.o., přičemž cena za převod obchodního podílu činila 215 900 Kč a dle čl. IV smlouvy o převodu obchodního podílu (č.l. 3827 - 3829) byla převodci zaplacená při podpisu smlouvy, což převodce podpisem smlouvy stvrzuje. Podáním ze dne 11. října 2013 (č.l. 3843) se obžalovaná F. jako jednatelka společnosti Escodido domáhala toho, aby obchodní soud v Praze věnoval pozornost písemnostem podepsaným a ověřeným pouze obžalovanou, aby tato byla od takovýchto listinách ihned vyrozuměna, stejně jako její právní zástupce, jelikož se bude jednat o padělání písemnosti a podezření ze zločinu podvodu a

padělání a pozměňování listiny. Podáním ze dne 19. února 2014 se pak obžalovaná F. domáhá zrušení uvedeného opatření. Uvedená část spisového materiálu dále obsahuje smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti Escodido mezi obžalovanou F. jakožto převodcem a Terezou B. jakožto nabyvatelem, a to dne 20. 3. 2014, přičemž v čl. IV této smlouvy je výslovně stanoveno, že kupní cena za převod podílu ve výši 180 000 Kč byla zaplacená před podpisem této smlouvy převodci, čímž jsou vzájemné nároky vyplývající z této smlouvy mezi účastníky bezzbytku vypořádány.

- ze smlouvy o tichém společenství ze dne 29. 5. 2013 (č.l. 3501 až 3502), uzavřené mezi obžalovaným Ing. Michalem H. jako tichým společníkem a společností Escodido zastoupenou obžalovanou F. soud zjistil, že na základě této smlouvy se tichý společník zavazuje poskytnout podnikateli vklad ve výši 200 000 Kč na jeho podnikání, přičemž podíl na zisku a ztrátě tichého společníka představuje 5 % (obžalovaný Ing. H. podpis uvedené smlouvy ve své výpovědi popírá).

- ze čtyř stvrzenek č. 1001 až 1004 (č.l. 3526 až 3527) je patrné, že plátce Escodido uhradila příjemci obž. Ing. H. ve dnech 21. 8. 2013 částku 350 000 Kč, 27. 8. 2013 částku 800 000 Kč, 29. 9. 2013 částku 205 000 Kč a 2. 10. 2013 částku 30 000 Kč, vždy v hotovosti, přičemž v kolonce „platbu přijal“ je podpis obžalovaného ing. H. (tento pravost podpisů i přijetí jakýkoliv plateb popírá). Celkem tedy mělo dojít k vyplacení hotovosti ve výši 1 385 000 Kč.

- soud měl dále k dispozici faktury dodavatele společnosti Dargos s.r.o. č. 2013043, 2013042, 2013041, 2013040 a 2013039 (č.l. 3794 až 3798), kdy každá z těchto faktur zní na částku 100 000 Kč plus DPH ve výši 21 % za zajištění administrativních a obchodních služeb dle smlouvy z 11. 9. 2013, přičemž faktury byly vystaveny ve dnech 23. 10. 2013, 10. 10. 2013, 4. 10. 2013 a 2. 10. 2013, z výpisů z účtů společnosti Escodido (č.l. 2743 až 2746) je zřejmé, že výše uvedené faktury byly ve prospěch společnosti Dargos uhrazeny.

- z faktury číslo 130100001 dodavatele společnosti SEGBO a.s. pro odběratele Escodido vystavené dne 15. 8. 2013 (č.l. 2255) je patrné, že dodavatelem byla fakturována sjednaná odměna za zastupování Escodida v jednání se společností CORTINA v měsíci srpnu 2013, a to v částce 150 000 Kč, přičemž faktura předchází (č.l. 2254) e-mailová komunikace od obž. H. sv. M.ovi, necht' vystaví fakturu s datem vystavení kolem 15. 8. 2013, DUZP ve stejný den, splatnost do 30. 8. 2013, na částku, která přišla SEGBO na účet, včetně popisu předmětu plnění, který je následně uveden na faktuře,

- z faktur společnosti X.O. Multimedia s.r.o. jako dodavatele pro odběratele spol. Escodido (č.l. 258 až 259), číslo 130100005 ze dne 30. 8. 2013 a 130100006 ze dne 31. 8. 2013 je zřejmé, že dodavatel fakturuje za služby organizačních a ekonomických poradců dle smlouvy ze dne 2. 8. 2013 – sjednání harmonogramu dodávek na měsíc srpen 2013 od výrobce Slovnaft pro odběratele Kopos-Oil částku 135 481,28 Kč, stejný předmět plnění je uveden i ve druhé faktuře na 135 459,50 Kč,

- ze zpráv spol. SLOVNAFT, a.s., je patrné, že smluvním partnerem v letech 2012 – 2014 byla společnost CORTINA PROJECT LIMITED, kterou zastupoval na základě plné moci obž. RNDr. Milan O., společnost CORTINA objednávala jednotlivé zásilky zboží (nafta, benzín) na základě smlouvy a zboží bylo přepravováno železničními vozy do ČR, a to na základě úhrady zálohové platby, předfaktury nebo faktury. Podle číselných kódů ARC, proběhla expedice zboží celkem 18 železničními cisternami k přepravě dne 12. 8. 2013, pro výše uvedenou společnost jako odběratele, kdy cílovým příjemcem byla spol. KOPOS-OIL, s.r.o., s níž však SLOVNAFT obchodní smlouvu uzavřenu neměla. Zboží bylo určeno pro spol. CORTINA s vyskladněním u spol. KOPOS-OIL, s.r.o.,

- z materiálů poskytnutých FÚ pro Středočeský kraj, ÚP Praha – západ je zřejmé, že u daňového subjektu KOPOS-OIL, s.r.o., byly vedeny daňové kontroly za zdaňovací období květen-říjen 2013, a bylo zjištěno, že daňový subjekt uplatnil nárok na odpočet daně v rozporu s příslušnými ustanoveními zák. č. 235/2004 Sb. o DPH, v platném znění. Daňový subjekt (dále jen DS) se proti dodatečným platebním výměrům odvolal, námitka byla v odvolacím řízení

shledána nedůvodnou, s poukazem mj. na to, že u dodavatele Escodido (dodané zboží v hodnotě 156.148.941,35 Kč, základ daně ve výši 32.791.277,56 Kč) bylo shledáno zapojení do řetězců transakcí zasažených podvodem na DPH, o němž DS měl a mohl vědět, přičemž nepřijal efektivní opatření k zamezení jeho možné účasti na podvodu s DPH. Správce daně poukázal na nestandardní úhradu zálohových faktur (kdy KOPOS hradil přímo SLOVNAFTU či CORTINĚ), i na cenu PHM, jež byla nižší, než za jakou ji Escodido nakupovala, přičemž dle správce daně KOPOS řádně neproověřil obchodní partnery ve veřejných rejstřících. Na základě rozhodnutí FÚ pro Středočeský kraj: č.j. 1267302/18/2111-50523-204536 byla za zdaňovací období srpen 2013 doměřena daň ve výši 8.335.038,- Kč; č.j. 1267407/18/2111-50523-204536 byla za zdaňovací období září 2013 doměřena daň ve výši 12.807.199,- Kč; č.j. 1267464/18/2111-50523-204536 byla za zdaňovací období říjen 2013 doměřena daň ve výši 20.101.678,- Kč.

- dle elektronických průvodních dokladů Celní správy ČR bylo zboží přepravováno nákladními železničními vozy přímo z rafinérie od spol. SLOVNAFT, a.s. do spol. KOPOS-OIL, s.r.o. Porovnáním čísel železničních vagónů, referenčních čísel ARC, faktur z rafinérie a ze spol. Escodido s.r.o., byla zjištěna absolutní provázanost a shoda v množství dovezené motorové nafty ve sledovaném období měsíců srpen až říjen 2013 v celkovém objemu 9.912.817 litrů. Motorová nafta byla odesílána z rafinérie SLOVNAFT a.s., na základě níže uvedených 8-mi faktur, znějících na celkovou částku ve výši 6.113.004,57 EUR (*dle kurzu ČNB činí přepočet 156.950.711,75 Kč bez DPH*), v nichž byla jako příjemce označena spol. KOPOS-OIL, s.r.o. a přepravu zajišťovala firma RAILTRANS INTERNATIONAL, s.r.o., a to prostřednictvím nákladních železničních vozů, kterým bylo přiděleno referenční číslo (ARC), jak uvedeno, přičemž se jednalo konkrétně o faktury: fa č. 113051394, vyst. 12. 8. 2013, množství 1.239.335 litrů, hodnota 0,6109 EUR za litr, což odpovídá částce 15,81 Kč za litr, fa č. 113054390, vyst. 23. 8. 2013, množství 1.239.017 litrů, hodnota 0,6372 EUR za litr, což odpovídá částce 16,35 Kč za litr, fa č. 113063465, vyst. 27.9.2013, množství 1.314.902 litrů, hodnota 0,6156 EUR za litr, což odpovídá částce 15,81 Kč za litr, fa č. 113065179, vyst. 3. 10. 2013, množství 1.235.523 litrů, hodnota 0,6220 EUR za litr, což odpovídá částce 15,89 Kč za litr, fa č. 113067066, vyst. 10.10.2013, množství 1.212.909 litrů, hodnota 0,6042 EUR za litr, což odpovídá částce 15,42 Kč za litr, fa č. 113068873, vyst. 17.10.2013, množství 1.224.935 litrů, hodnota 0,6084 EUR za litr, což odpovídá částce 15,63 Kč za litr, fa č. 113069368, vyst. 20.10.2013, množství 1.226.559 litrů, hodnota 0,6196 EUR za litr, což odpovídá částce 15,97 Kč za litr, fa č. 113071205, vyst. 25.10.2013, množství 1.219.637 litrů, hodnota 0,6153 EUR za litr, což odpovídá částce 15,86 Kč za litr.

- z níže uvedených faktur je zjevné, že stejné množství zboží - motorové nafty, tj. 9.912.817 litrů, bylo prodáno podle Rámcové obchodní smlouvy o dodávkách pohonných hmot č. 2013A, uzavřené dne 1. 8. 2013 společností Escodido společností KOPOS-Oil, konkrétně pak měl soud k dispozici faktury: č. 2013001, vyst. 19. 8. 2013, množství 1.239.335 litrů, kdy cena je 15,55 Kč/litr, (*železniční přeprava, tj. č. vozu, objem a ARC je shodné jako výše u fa.č. 113051394*), - č. 2013002, vyst. 30. 8. 2013, množství 1.239.017 litrů, kdy cena je 16,48 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113054390*), č. 2013018, vyst. 30. 9. 2013, množství 1.314.902 litrů, kdy cena je 15,77 Kč/litr, (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113063465*), č. 2013019, vyst. 7. 10. 2013, množství 1.235.523 litrů, kdy cena je 15,65 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113065179*), č. 2013020, vyst. 15. 10. 2013, množství 1.212.909 litrů, kdy cena je 15,67 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113067066*), č. 2013021, vyst. 18. 10. 2013, množství 1.224.935 litrů, kdy cena je 15,67 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113068873*), č. 2013022, vyst. 21. 10. 2013, množství 1.226.559 litrů, kdy cena je 15,64 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113069368*), č. 2013023, vyst. 29. 10. 2013, množství 1.219.637 litrů, kdy cena je 15,58 Kč/litr (*železniční přeprava shodná jako výše u fa.č. 113071205*), a to za celkovou částku ve výši 156.148.941,35 Kč bez DPH – tedy oproti prodejní ceně od spol. CORTINA prodala PHM Escodido společností KOPOS-Oil se ztrátou ve výši 10.481.410,94 Kč bez DPH.

- z elektronického účetnictví spol. Escodido vedené v programu Pohoda, bylo k dodávkám motorové nafty zjištěno, že nákup motorové nafty od spol. CORTINA PROJECTS LIMITED byl evidován pod interními doklady číslo:

-131100004, zapsáno 13.8.2013, množ. 1.239.335 l, hodnota 0,63324 EUR /l (16,38 Kč),
 -131100012, zapsáno 26.8.2013, množ. 1.239.017 l, hodnota 0,63706 EUR /l (16,32 Kč),
 -131100036, zapsáno 20.9.2013, množ. 1.314.902 l, hodnota 0,66423 EUR /l (17,15 Kč),
 -131100052, zapsáno 4.10.2013, množ. 1.235.523 l, hodnota 0,65326 EUR /l (16,69 Kč),
 -131100058, zapsáno 11.10.2013, množ. 1.212.909 l, hodnota 0,65298 EUR /l (15,98 Kč),
 -131100059, zapsáno 21.10.2013, množ. 1.224.935 l, hodnota 0,65722 EUR /l (16,96 Kč),
 -131100060, zapsáno 22.10.2013, množ. 1.226.559 l, hodnota 0,65722 EUR /l (16,96 Kč),
 -131100065, zapsáno 28.10.2013, množ. 1.219.637 l, hodnota 0,65297 EUR /l (16,81 Kč),
 za celkovou částku 6.454.202,36 EUR (přepočet dle kurzu ČNB 166.021.708,31Kč bez DPH).

- ze záznamové povinnosti a výměny informací v systému VIES (*VAT Information Exchange System*), který je centrální databází informací v oblasti DPH mezi členskými státy EU, vyplynulo, že firma Escodido s.r.o. pořídila zboží od firmy CORTINA PROJECTS LIMITED, prostřednictvím faktur číslo: 20130825, množ. 1.239.335 l, datum nakládky 19.8.2013, 20130844, množ. 1.239.017 l, datum nakládky 26. 8. 2013, 20130936, množ. 1.314.902 l, datum nakládky 20. 9. 2013, 20131012, množ. 1.235.523 l, datum nakládky 4. 10. 2013, 20131022, množ. 1.212.909 l, datum nakládky 10. 10. 2013, 20131032, množ. 1.224.935 l, datum nakládky 18. 10. 2013, 20131033, množ. 1.226.559 l, datum nakládky 21. 10. 2013, 20131041, množ. 1.219.637 l, datum nakládky 25. 10. 2013.

- v mezinárodním výměnném systému VIES je prodej motorové nafty vykázán jako třístranný obchod mezi společnostmi CORTINA PROJECTS LIMITED - Escodido s.r.o. - KOPOS-OIL, s.r.o., a na zboží byly vydané jednak zálohové faktury číslo: 130800001, vyst. 8. 8. 2013, záloha 23.000.000,- Kč, VS 22013, 130800002, vyst. 29. 8.2013, záloha 23.000.000,- Kč, VS 32013, 130800003, vyst. 29. 9. 2013, záloha 23.700.480,- Kč, VS 42013, 130800006, vyst. 1. 10. 2013, záloha 21.252.150,- Kč, VS 20131005, 130800005, vyst. 7. 10. 2013, záloha 22.835.260,- Kč, VS 20131007, 130800007, vyst. 18. 10. 2013, záloha 21.256.300,- Kč, VS 62013, 130800008, vyst. 21. 10. 2013, záloha 21.139.800,- Kč, VS 72013, 130800009, vyst. 25. 10. 2013, záloha 21.142.880,- Kč, VS 82013, na celkovou částku 177.326.870,- Kč; jednak vydané faktury s prodejem motorové nafty na KOPOS-OIL, s.r.o. číslo: 130100002, vyst. 19. 8.2013, zákl. 19.271.659,- Kč, VS 2013001, množ. 1.239.335 l, hodnota 15,55 Kč/l, 130100003, vyst. 30. 8.2013, zákl. 20.419.000,16 Kč, VS 2013002, množ. 1.239.017 l, hodnota 16,48 Kč/l, 130100018, vyst. 30. 9.2013, zákl. 20.736.004,54 Kč, VS 2013018, množ. 1.314.902 l, hodnota 15,77 Kč/l, 130100019, vyst. 4. 10. 2013, zákl. 19.335.934,95 Kč, VS 130100019, množ. 1.235.523 l, hodnota 15,65 Kč/l, 130100020, vyst. 10. 10. 2013, zákl. 19.006.284,03 Kč, VS 130100020, množ. 1.212.909 l, hodnota 15,67 Kč/l, 130100021, vyst.18. 10. 2013, zákl. 19.194.731,45 Kč, VS 130100021, množ. 1.224.935 l, hodnota 15,675 Kč/l, 130100022, vyst. 21. 10. 2013, zákl. 19.183.382,76 Kč, VS 130100022, množ. 1.226.559 l, hodnota 15,64 Kč/l, 130100023, vyst. 25. 10. 2013, zákl. 19.001.944,46 Kč, VS 130100023 množ. 1.219.637 l, hodnota 15,58 Kč/l, na celkovou částku 156.148.941,35 Kč; jednak přijaté faktury od spol. KOPOS-OIL, s.r.o. s předmětem plnění: „náklady spojené s kontrolou kvality“ a „náklady spojené s manipulací vagónů“, pod dodavatelskými čísly: 13091986, datum přijetí 1. 9.2013, na částku 185.853,- Kč, 13091983, datum přijetí 1. 9.2013, na částku 309.755,- Kč, 13092247, datum přijetí 30. 9.2013, na částku 196.893,- Kč, 13092246, datum přijetí 30. 9.2013, na částku 328.155,- Kč, 13092560, datum přijetí 31.10.2013, na částku 304.369,25 Kč, 13092561, datum přijetí 31.10.2013, na částku 182.621,55 Kč, 13092454, datum přijetí 23.10.2013, na částku 183.653,10 Kč, 13092455, datum přijetí 23.10.2013, na částku 306.088,50 Kč, 13092452, datum přijetí 23.10.2013, na částku 183.405,- Kč, 13092453, datum přijetí 23.10.2013, na částku 305.675,- Kč, 13092390, datum přijetí 15.10.2013, na částku 302.705,75 Kč, 13092391, datum přijetí 15.10.2013, na částku 181.623,45 Kč, 13092388, datum přijetí 15.10.2013, na částku 308.375,75

Kč, 13092389, datum přijetí 15.10.2013, na částku 185.024,25 Kč, na celkovou částku 3.464.197,60 Kč; jednak vydané opravné faktury na KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 130400001 vyst. 5. 9.2013, základ - 27.694,55 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100002 - množství 1.781 litrů, 15,55 Kč/litr“, 130400002 vyst. 5. 9.2013, základ -34.278,40 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100003 - množství 2.080 litrů, 16,48 Kč/litr“, 130400003 vyst. 30. 9.2013, základ -35.987,14 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100018 - množství 2.282 litrů, 15,77 Kč/litr“, 130400004 vyst. 4. 10. 2013, základ -31.738,20 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100019 - množství 2.028 litrů, 15,65 Kč/litr“, 130400005 vyst. 10. 10. 2013, základ -32.562,46 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100020 - množství 2.086 litrů, 15,61 Kč/litr“, 130400005a vyst. 14. 10. 2013, základ -125,16 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100020 - množství 2.086 litrů, 15,67 Kč/litr -oprava“, 130400006 vyst. 18. 10. 2013, základ -35.022,45 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100021 - množství 2.235 litrů, 15,67 Kč/litr“, 130400007 vyst. 21. 10. 2013, základ -34.486,20 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100022 - množství 2.205 litrů, 15,64 Kč/litr“, 130400008 vyst. 25. 10. 2013, základ -33.652,80 Kč, předmětem opravného daň. dokladu byla fa. číslo: „130100023 - množství 2.160 litrů, 15,58 Kč/litr“, na celkovou částku -265.547,36 Kč.

- z bankovních údajů vztahujících se k účtu společnosti Escodido s.r.o., č. ú. 107-5406240277/0100, k němuž měla dispoziční právo jednatelka – obv. Jana F., soud zjistil, že v období od 13. 8. 2013 do 2. 12. 2013 byla na shora uvedený účet přeposlána celková částka 12.735.582,- Kč z účtu spol. KOPOS-OIL, s.r.o. číslo 0000197146790297/0100; dne 23. 10. 2013 a 8.11.2013 byla připsána celková částka 1.944.556,- Kč z účtu číslo 5439680287/0100, patřící spol. Escodido s.r.o., kde dispoziční právo měla jednatelka Jana F.; na daný účet byla ve dnech 9.10. až 22.11.2013 připsána celková částka 122.422,31 EUR (*přepočet dle kurzu ČNB činí 3.180.207,51 Kč*) s poznámkou: „přeplatek“, a byla poukázána ze zahraničního účtu číslo SK8352000000000014257077, který patřil spol. CORTINA PROJECTS LIMITED, tedy na účet Escodida byla v uvedeném období připsána celková částka 12.735.582,- Kč, a to z účtu číslo 19-7146790297/0100, jenž patří spol. KOPOS-OIL, s.r.o., přičemž tato částka byla následně použita k platbám na níže uvedené účty číslo:

19-7146790297/0100, spol. KOPOS-OIL, s.r.o., částka celkem 1.353.523,80 Kč,
7050077628031/0710, spol. GFR, částka celkem 1.170.204,- Kč,
4200342134/6800, spol. Hotel Moto GP s.r.o., částka celkem 1.096.290,- Kč,
206873819/0600, spol. NPBPS s.r.o., částka celkem 810.000,- Kč,
1072819570297/0100, spol. NPBPS s.r.o., částka celkem 650.00,- Kč,
211768992/0600, spol. R.U.R. GROUP EXPORT-IMPORT s.r.o., částka celkem 484.000,-Kč,
3604890247/0100, spol. TIMEX ZDICE s.r.o., částka celkem 290.400,- Kč,
5081104647/5500, spol. X.O.Multimedia s.r.o., částka celkem 270.941,- Kč,
5081105906/5500, spol. SEGBO a.s., částka celkem 150.000,- Kč,
275200300297/0100, obv. Jana F., částku 135.000,- Kč,
a byly uskutečněny následující výběry: ATM ve výši 108.045,- Kč a výběr hotovosti ve výši 1.250.000,- Kč.

- společnost Escodido s.r.o. měla dále neveřejný účet č. 107-5439680287/0100, na který přišla v období od 9. 1. 2013 do 22. 11. 2013 ze zahraničního účtu č. SK8352000000000014257077, patřící spol. CORTINA PROJECTS LIMITED, celková částka 122.422,31 EUR s poznámkou: „přeplatek“, tato částka byla použita k platbám na účty číslo: 107-5406240277/0100, spol. Escodido s.r.o. částka celkem 76.500,- EUR,
4200342134/6800, spol. Hotel Moto GP s.r.o., částka celkem 14.854,63 EUR,
7014417001/5500, fyzická osoba Richard Gromeš, částka 30.000,- EUR.

- dále bylo z bankovních údajů zjištěno, že k účtu číslo 211768992/0600, který patří spol. R.U.R. GROUP EXPORT-IMPORT s.r.o., měl dispoziční právo Rudolf V., který zemřel, a dále Miloslav M. – druh obž. Jany F., který v období od 30.8. do 10.9.2013 vybral v hotovosti celkovou částku 831.000,- Kč. Na tento účet převedla spol. Escodido s.r.o. dne 29.8.2013 finanční částku 450.000,- Kč a dne 4.9.2013 finanční částku 34.000,-Kč. Na účet číslo 211768992/0600 převedla spol. NPBPS s.r.o. ze svého účtu číslo 206873819/0600 dne 15.8.2013 částku 300.000,- Kč a dne 10.9.2013 částku 230.000,-Kč, jednatelem firmy byl Rudolf V..

- soud měl k dispozici rovněž jednotlivá daňová přiznání, protokoly správce daně o provedeném šetření a výpisy z OR obchodních společností jak uvedených v obžalobě, tak i zapojených do systému TRADEBANK, z nichž zjistil mj. vzájemnou personální propojenost,

- z kupních smluv o dodání zboží (v některých z nich absentují podpisy některé ze stran) je patrný způsob obchodování v TRADEBANK (č.l. 118 – 159), přičemž Escodido uzavřela kupní smlouvu o dodání zboží s TRADEBANK DEVELOPMENT s.r.o. (zastoupena Danou Vařílkovou) dne 24. 7. 2013 mj. s tím, že 95% z celkové částky bez DPH uvedené na faktuře bude dle dohody smluvních stran hrazeno prostřednictvím systému TRADEBANK, zbývajících 5% a celá výše DPH bude hrazena v hotovosti nebo převodem na bankovní účet prodávajícího, termín dodání zboží je stanoven v rozmezí 1. 8. 2013 – 21. 10. 2013. Smlouvu stejného znění uzavírá Escodido (jednající obžalovanou F.) dne 24. 7. 2013 s TRADEBANK CZECH s.r.o. (zastoupena Danou Vařílkovou), dne 25. 7. 2013 se společností SAFETY CZECH s.r.o. (zastoupena Ing. Františkem Vargou), dne 26. 7. 2013 s Cosmetic Service, a.s. (zastoupena Milanem Gottwaldem), dne 29. 7. 2013 s Richardem Gromešem, dne 26. 7. 2013 s REALITY PARTNER s.r.o. (zastoupena Milanem Gottwaldem), dne 24. 7. 2013 se spol. Anica s.r.o. (Dana Vařílková), dne 25. 7. 2013 s TIVOLI Group s.r.o. (zastoupena Ing. Františkem Vargou), dne 25. 7. 2013 s Hotel Moto GP s.r.o. (zastoupena Ing. Vargou), dne 25. 7. 2013 se spol. WOOD B.S.T. spol. s r.o. (zastoupena Ing. Vargou), přičemž Escodido ve výše uvedených kupních smlouvách vystupovala jako prodávající. Dále Escodido uzavřela kupní smlouvy stejného znění, v nichž je Escodido (zastoupena obž. F.) uvedena jako strana kupující, na straně prodávajících pak spol. Anica s.r.o. (smlouva uzavřena dne 25. 7. 2013), TIVOLI Group s.r.o. (dne 22. 7. 2013), Hotel Moto GP s.r.o. (21. 7. 2013), WOOD B.S.T. spol. s r.o. (19. 7. 2013),

- Escodido uzavřela smlouvy o skladování zboží, a to dne 24. 7. 2013 se spol. SAFETY CZECH, s.r.o., jako skladovatelem, zastoupeným Ing. Vargou (sklad Viniční, Brno), dne 25. 7. 2013 se skladovatelem TRADEBANK DEVELOPMENT, s.r.o., zastoupeným D. Vařílkovou (sklad Borotice) a dne 26. 7. 2013 se skladovatelem TRADEBANK CZECH s.r.o., zastoupeným D. Vařílkovou (sklad Rosice), soud měl k dispozici rovněž pořízenou fotodokumentaci, výpis z evidence obchodních transakcí v systému TRADEBANK a faktury o vzájemných nákupech a prodeích zboží mezi výše uvedenými společnostmi (včetně objednávek, popř. dodacích listů),

- soud měl dále k dispozici listiny založené obžalovanými v rámci HL, zejména odpověď Generálního ředitelství cel ze dne 5. 6. 2020 na žádost o stanovisko, z níž je zřejmé, že v obecné rovině se ustanovení zák. č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních nijak nedotýkají podmínek upravujících převod vlastnického práva ke zboží nebo převod práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník, tzn. tyto převody nijak neomezuje. Tím však nejsou dotčena případná omezení vyplývající z jiných právních předpisů.

- obhajoba založila též vyjádření Komory daňových poradců ke znaleckému posudku č. 5 212-26-2017, v němž je poukázáno zejm. na to, že obchod PHM má blízko k obchodům na burze, cenu PHM ovlivňuje kromě nabídky a poptávky řada dalších významných faktorů, zejm. nákupní cena PHM dodavatele PHM, kurz, v jakém je PHM nakupováno a zdroj deviz, moment úhrady (předplatba či platba po dodávce), skladování PHM, doprava PHM. Vyjádření připomíná, že v praxi jsou běžné situace, že firma A dodá zboží firmě B za jinou cenu než firmě C, Firma C kupuje zboží od firmy A, ta např. z důvodu rezervace nemůže další zboží dodat, proto firma C nakoupí zboží od firmy B a jelikož firma B má jinou nákupní cenu, může být zboží od firmy B

levnější než od firmy A, což správce daně opakovaně rozporuje. Má za to, že ZP zaměňuje karuselové obchody s obchody třístrannými, a to v neprospěch obžalovaných. Znalec vycházel z toho, že Slovnaft byla jedinou cenovou nabídkou na trhu, a nezohlednil, že tržní subjekty, stejně tak KoposOil, pochopitelně vybírají v případě cenové nabídky tu nejnižší, tedy KoposOil pouze porovnal výhodnost nabídek a vybral tu nejvýhodnější, srovnatelnou s ostatními, aniž by věděl o předchozím krácení daně ze strany dodavatele.

- obž. Ing. H. založil nedatovaná písemná doporučení pro obchodování s PHM adresovaná „F., Escodido“ (bez potvrzení o případném přijetí adresátem),
- obž. Ing. Vavrouch založil grafická znázornění podporující jeho rozbor závěrů ZP, a dále rozhodnutí FÚ pro Středočeský kraj, jímž bylo vyhověno posečkání úhrady DPH, penále a úroku z prodlení za KoposOil, přičemž obž. založil rovněž doklady potvrzující provedení úhrad ve smyslu uvedeného rozhodnutí s vyjádřením, že byt' proti rozhodnutí správce daně podal KoposOil opravný prostředek, v mezidobí doměřenou DPH ve výši 25 478 644 Kč, penále ve výši 10 900 787 Kč a úrok z prodlení ve výši 40 795 521 Kč hradí dle uvedeného rozhodnutí.

77. Na základě provedených důkazů dospěl soud k závěru (výrok I), že není pochyb o tom, že jak obžalovaný Ing. H., tak i obžalovaná F. se zapojili do podvodného jednání, které směřovalo ke krácení DPH. Model takové trestné činnosti bývá velmi prostý – podstata je taková, že obchodní společnost, která má vysoké příjmy, ale minimální náklady (v tomto případě Escodido s.r.o.), si k eliminaci takto vznikající vysoké daňové povinnosti na vstup zahrne fiktivní faktury na neexistující plnění, kterými vysokou vlastní daňovou povinnost sníží. Takové fiktivní faktury jsou zpravidla vystavovány jménem obchodních společností nekontaktních, pravidlem však bývají, u sofistikovaněji páchané trestné činnosti tohoto druhu, celé řetězce společností (v tomto případě společnosti zapojené do systému tzv. TRADEBANK), přes které fiktivní plnění procházejí s cílem zakrytí jejich fiktivnosti a ztížení odhalení. Společnost Escodido byla právě tou společností, která dosahovala vysokých příjmů na výstupu a zároveň měla na vstupu minimální náklady. Její zjevně provozovanou činností byl pouze – v podstatě ryze administrativní – nákup a prodej PHM, bez toho, že by v rámci takového obchodu reálně přidala jakoukoli přidanou hodnotu spojenou se vznikem dalších skutečných nákladů.

78. Tato situace pak byla řešena zahrnutím fiktivních faktur na vstup, kdy společnost Escodido předstírala nákupy různého druhu zboží od různých společností (aniž by jednatele některých z nich vůbec věděli o tom, že se stali článkem řetězce – viz spol. V-REMIX a výpověď její jediné jednatelky sv. Vo Thi Thu Huong, která vyloučila obchodování s Escodidem s tím, že navíc její společnost obchoduje pouze s textilem), zpravidla personálně propojených. Fiktivnost faktur není nijak složité kryta, to, že zboží společnosti neměly k dispozici, popř. neměly v deklarovaném objemu, má soud za prokázané jak již zmiňovanou výpovědí sv. Vargy, který mj. vypověděl, že Escodido nenabízela žádné zboží, dále že s Escodidem udělali pouze jeden obchod, v jehož rámci pouze část zboží měli předat P., následně je měla vrátit F.. Tento svědek také uvedl, že zboží nabízeli P. s H., kteří jednali za firmu Escodido, také zboží vybírali. Svědek pak nedokázal vysvětlit ekonomický, resp. jakýkoli smysl údajného obchodování s Escodidem, nedokázal rovněž vysvětlit důvod nákupního limitu údajně poskytnutého firmě Escodido v systému Tradebank. To, že by skutečně Escodido s něčím v rámci tradebank obchodovalo, vyvrací také sv. Soňa K., přičemž jak z výpovědi této svědkyně, tak i z výpovědi sv. Jan Š. je nasnadě, že deklarované obchody v systému tradebank probíhaly toliko „na papíře“, aniž by účetní doklady (často s absentujícími podpisy jednatelů) byly podloženy reálnými plněními ať materiálními, či následně finančními. Zároveň je z provedených listinných důkazů rovněž patrné, že docházelo k opakovanému přeprodávání téhož druhu i množství zboží, a to i přes to, že nebyl řetězec údajných obchodů v nějaké fázi ukončen, a tedy obchody na sebe ani logicky nenavazovaly (viz. např. obžalovanou F., resp. Escodidem opakovaně prodané tytéž a v tomtéž množství automaty na kapsle). Soud poukazuje také na údajné úhrady zboží v jakýchsi

„tradekorunách“, poskytování „tradeúvěrů“, aniž by systém tradebank disponoval jakoukoli bankovní licenci, apod. – v tomto směru snad nejlépe dokresluje fungování celého systému tradebank výpověď svědka Františka Vargy, na niž soud odkazuje, a z níž lze – na základě naprosto rozporuplných a nelogických tvrzení svědka, i ve spojení s dalšími provedenými důkazy (jak listinnými, tak i svědeckými výpověďmi – viz výše citované výpovědi sv. Jany Š., Soni K., dále Dany D., sv. Martina J. – Hotel Moto GP s.r.o., kdy tento svědek se údajně stal jednatelem společnosti od 14. 11. 2013, po sv. Vargovi, přičemž toto popřel s tím, že v této firmě nikdy nepracoval, pracuje na stavbách – což opět zcela dokresluje situaci ohledně údajných reálných obchodů v tradebank, kdy po jejich uskutečnění následuje účelový převod společnosti zapojené do systému tradebank na další osobu, a to za účelem zneprůhlednění celé struktury společnosti i údajných obchodů).

79. To, že žádné obchody mezi Escodidem a dalšími společnostmi zapojenými do systému tradebank, neprobíhaly, ostatně zcela jednoznačně vyplývá i z výpovědi sv. Ilony K. – asistentky zaměstnané v předmětném období ve spol. Escodido – na její výše citovanou výpověď, zejména týkající se plánů obž. F. obchodovat s různým zbožím, které se však nikdy nerealizovaly, nikdy dokonce nedorazily ani žádné vzorky zboží, ve firmě nikdy nezvonily telefony, pošta pak spočívala toliko ve faktuře za kancelář a telefon, soud rovněž odkazuje. Lze tedy dojít k jednoznačnému a logickému závěru, že systém tradebank fakticky sloužil k toliko umělému navyšování nákladů za účelem snížení daňové povinnosti do systému zapojených společností (což nevylučuje, že alespoň nějaký drobnější obchod mohl reálně proběhnout tak, aby byl vyvolán dojem důvěryhodnosti a reálnosti celého systému).

80. Soud dále odkazuje zejména na provedené listinné důkazy, týkající se údajných obchodů v systému tradebank (popsány výše), a také na svědecké výpovědi sv. Dany Dvořákové (neví, jak byla spolupráce v tradebank s Escodidem navázána, nejednala s nimi), Richarda Gromeše (jehož společnost Rexlight měla kancelář v sídle Tradebank – viz výpověď sv. M., která zároveň uvedla, že Rexlight s Escodidem neobchodovala), sv. Soni K. (jednala v tradebank s klienty, které kontaktovala s nabídkami, přesto Escodido nezná, nic jí to neříká, nekontaktovala je), sv. Jany Š. (uvedla mj. to, že spol. V-REMIX byla v systému tradebank, obchodovali s nimi, podklady k vystavování faktur, objednávek a dodacích listů jí předával sv. Varga či Dvořáková), přičemž tvrzení o probíhajících obchodech a zapojení v systému tradebank zcela vylučuje sv. Vo Thi Thu Huong (V-Remix). Jak řečeno výše, i z výpovědi sv. Ilony K. soud zjistil, že Escodido nedisponovalo žádným zbožím, neprovádělo žádnou činnost, o tradebank svědkyně nikdy neslyšela.

81. O tom, že uvedeného jednání se dopustili právě obžalovaní Jana F. a Ing. Michal H., rovněž není žádných pochyb. Pokud jde o obhajobu obž. Ing. H. spočívající především v tvrzení, že se podnikání spol. Escodido nijak neúčastnil, žádnou smlouvu o tichém společenství nepodepsal, na činnosti Escodida se nepodílel, k tomuto soud podotýká, že pro tento model trestné činnosti je zcela běžné a logické, že hlavní pachatelé stojí zásadně mimo oficiální struktury jimi vytvořených a ovládaných společností či řetězců společností, jejichž jediným cílem je krácení daně. Tomu, že to byl právě obžalovaný Ing. H., kdo obžalovanou F. do celého systému zapojil a v podstatě ji vedl a řídil, svědčí celá řada provedených důkazů, které se vzájemně doplňují a podporují. Odhlédne-li soud od toho, že zapojení obžalovaného Ing. H. do celého procesu vcelku podrobně a logicky popisuje obž. Jana F., nelze přehlédnout ani další důkazy svědčící o zapojení obž. Ing. H., které jednak podporují verzi obž. F., jednak vyvracejí obhajobu obž. Ing. H.. V prvé řadě nutno poukázat na výpověď svědků Miloslava Š. a Miroslava M. – oba shodně popisují (v podstatě obdobně jako obž. F.), že to byl právě obž. Ing. H., který sháněl jednatele společnosti, načež mu byla přes sv. Š. a sv. M. doporučena právě obž. F.. Sv. M. pak popisuje i další působení obž. H. ve společnosti Escodido, byť byl o něm převážně zpraven obž. F.,

nicméně potvrzuje osobní předání finanční hotovosti obžalovanému H.. Soud neshledal důvodu, proč by měl těmto výpovědím neuvěřit, přičemž obž. Š. nemá k obž. F. žádný vztah, obž. M. pak byl sice v minulosti druhem obž. F., v době konání hlavního líčení byl tento vztah již minulostí, není tedy – bez dalších konkrétních poznatků – dán důvod k obavě, že by se snad svědek pokoušel svou výpověď neuškodit, resp. pomoci osobě blízké, tzn. obž. F.. Oba tito svědci, stejně jako všichni svědci ve věci slyšení, vypovídali po řádném poučení o trestněprávních následcích nepravdivé výpovědi či křivého obvinění a vědomi si těchto následků. Tvzení sv. M. pak koresponduje nejen výpověď obž. F., ale také stvrzenky o předání finanční hotovosti, byť obž. Ing. H. pravost svých podpisů na stvrzenkách popírá a jejich originály nejsou k dispozici. Rovněž sv. B., který měl být účasten převodu společnosti Escodido na obž. F., pracoval pro obž. Ing. H.. To, že byl obž. Ing. H. do činnosti Escodida aktivně zapojen a na ní se podílel, ostatně vyplývá také z výpovědi sv. Vargy, kterou soud zmiňoval výše, a který označil obž. Ing. H. (spolu se sv. P.) jako osobu jednající za Escodido, kdy to měl být právě obž. H., který za Escodido vybíral i zboží. To, že obž. vyvíjel činnost pro Escodido, plyne rovněž z výpovědi sv. M., jehož společnost SEGBO vystavila Escodidu jednu z faktur, když svědek zároveň uvedl, že žádnou činnost pro Escodido neprováděli, vše v tomto směru činil Ing. H., který však nebyl ani v žádném oficiálním vztahu k SEGBO. Obdobně pak vypovídal i sv. Kladiva ve vztahu ke společnosti Desideria Invest (faktura pro Escodido byla vystavena na základě pokynu obž. H., který byl v tomto směru jediný činný, Desideria s Escodidem nespolupracovala). I zde lze dojít k závěru, že obě faktury sloužily k vyvádění finančních prostředků z Escodida, a to ve prospěch obž. H.. O tom, že obž. F. neměla v podstatě žádnou znalost ohledně obchodů s PHM či ohledně obchodování společnosti Escodido obecně, hovoří rovněž sv. S.. Také obž. RNDr. O. popsal obž. F. jako osobu nezkušenou v oboru obchodu s PHM. To, že jednání o dodávkách PHM byla vedena s obž. Ing. H., ostatně potvrdil i obž. Ing. Vavrouch, a není možno pominout, že právě skutečnost, že F. přivedl právě obž. H., s nímž – resp. se spol. ENERGOTRADE (v níž nebyl obž. H. rovněž nijak oficiálně činný), obchodoval KoposOil jako s dodavatelem PHM v minulosti, a tedy z toho důvodu měl obž. Ing. Vavrouch v obž. Ing. H. důvěru, byla také jediným důvodem, proč byla uzavřena smlouva mezi KoposOil a Escodidem.

82. Soud má za prokázané rovněž to, že došlo k předání finanční hotovosti obžalovanému Ing. H. tak, jak uvedla obž. F., a to nejen na základě její výpovědi, ale rovněž na základě již zmiňovaných potvrzení o předání finančních částek, jimž korespondují rovněž výpisy z účtu a pokladní knihy Escodida. Tvzení obžalované F. podporuje také sv. M.. K přesunu finančních prostředků směrem k obž. H. pak docházelo i prostřednictvím již výše zmiňovaných faktur vystavených spol. SEGBO a Desideria Invest. Soud má za nepochybné, že obžalovaná F. byla ve společnosti Escodido v postavení tzv. bílého koně, byť značně aktivního, neboť ve společnosti nefigurovala pouze formálně a účelově, jak bývá pro bílé koně typické, ale sama se na činnosti společnosti, jejím fungování v systému tradebank i převodu peněžních prostředků aktivně podílela, byť jednala převážně na základě pokynů obž. Ing. H.. Soud má rovněž za to, že platby poskytnuté společností Escodido společností SEGBO a Desideria Invest byly fakticky rovněž formou odměny, resp. prospěchu (stejně tak jako v hotovosti mu vyplacené peněžní prostředky) obž. Ing. H. za jeho činnost popsanou ve výrokové části rozsudku, kdy cílem vystavení faktur společností Segbo a Desideria bylo pouze zlegalizování odtoku finančních prostředků z Escodida.

83. Při **právní kvalifikaci** jednání obou obžalovaných má soud za to, že toto naplňuje skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku) zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, když v období srpen – říjen 2013 s úmyslem snížit daňový základ a zkrátit DPH předstírali a nepravdivě vykazovali existenci nákladů vzniklých v souvislosti s údajným obchodováním společnosti Escodido, a to účelově vytvořenými fakturami a daňovými doklady na neexistující údajně přijatá a poskytnutá zdanitelná

plnění v rámci systému TRADEBANK, čímž snížili skutečnou daňovou povinnost společnosti Escodido s.r.o., tedy povinnost zaplatit DPH z dovezeného objemu pohonných hmot z JČS EU do ČR a prodaného v tuzemsku, a to za zdaňovací období srpen – říjen 2013, přičemž tímto způsobem společnost Escodido zkrátila svou daňovou povinnost o částku 32.927.563,48 Kč, tedy o částku přesahující hranici škody velkého rozsahu (§ 138 tr. zákoníku – dosahující nejméně částky 5 mil. Kč). Pokud jde o výši škody, soud vycházel ze závěrů znaleckého posudku České znalecké, znaleckého ústavu, které – co do výše škody – nebyly nijak zpochybněny, přičemž zpracovatel ZP v rámci hlavního líčení přesvědčivě vyložil, jakým způsobem k nim došlo. Ostatně tyto zcela korespondují též dani doměřené Finančním úřadem pro Středočeský kraj společnosti KoposOil za období srpen – říjen 2013 za nespolehlivého plátce spol. Escodido. Pokud pak jde o druhý ze znaleckých posudků, zpracovatelé se nezabývali ani účetnictvím a obchody společnosti Escodido, ani výši způsobené škody, tedy v tomto směru nebyl citovaný znalecký posudek nijak zpochybněn a jeho závěry v tomto směru považuje soud za platné. Pokud pak znalecký posudek České znalecké obsahuje právní závěry, k nimž znalecký ústav není oprávněn (jak namítala obhajoba), k těmto soud nepřihlížel.

84. Oba obžalovaní jednali ve vzájemné shodě, jednání každého z nich bylo článkem řetězu, jednotlivé činnosti obou obžalovaných byly ve vzájemné návaznosti a směřovaly k přímému vykonání trestného činu, a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu, oba obžalovaní byli vedeni společným úmyslem, přičemž není třeba, aby se oba na trestné činnosti zúčastnili stejnou měrou, stačí i částečné přispění, a to i v podřízené roli (obž. F.); rovněž není požadována výslovná dohoda mezi spolupachateli, postačuje konkludentní jednání, z něhož je zřejmý úmysl spolupachatelů; proto soud hodnotil jejich jednání jako spolupachatelství ve smyslu ust. § 23 tr. zákoníku. Soud rovněž dospěl k závěru, že obžalovaný Ing. H. jednal formou úmyslu přímého dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem tímto zákonem chráněný, obžalovaná F. pak přinejmenším formou nepřímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, tedy věděla, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, a pro případ, že je způsobí, s tím byla srozuměna, přičemž u zavinění ohledně těžšího následku postačuje u obou obžalovaných ve smyslu § 17 písm. a) tr. zákoníku pouze nedbalost.

85. Trestnost trestného činu obžalovaných pak soud v souladu s ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku posoudil podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán (zák. č. 105/2013 Sb., účinný do 31. 12. 2013), neboť pozdější právní úprava není pro obžalované příznivější. Soud zároveň dospěl k závěru, že jednání obou obžalovaných je natolik společensky škodlivé, že není možno uplatnit odpovědnost dle jiného právního předpisu a je zapotřebí postihnout jejich jednání právě trestněprávně.

86. V rámci úvah o druhu a výměře **trestu** soud vycházel z trestní sazby stanovené v § 240 odst. 3 tr. zákoníku (ve znění zákona č. 105/2013 Sb.), dále vycházel ze zásad uvedených v § 37 a násl. tr. zákoníku. Soud nemohl k tíži obžalovaných přehlédnout výši způsobené škody, rovněž promyšlenost a cílenost jejich jednání. Nutno konstatovat, že oba obžalovaní porušili významný společenský zájem chráněný trestním zákoníkem, tedy zájem společnosti na správném vyměření a odvedení daně, tzn. na zajištění příjmů státu. Obžalovanému Ing. H. pak přitěžuje to, že to byl právě on, kdo byl zjevně vůdčí postavou protiprávní činnosti, a kdo do značné míry řídil činnost obžalované F.. Ve prospěch obžalovaných pak soud přihlédl k jejich dosavadní trestní bezúhonnosti. Soud rovněž zvažoval dobu, která od spáchání trestné činnosti uplynula.

87. U obžalované F. soud zvažoval také míru, s jakou se na trestné činnosti podílela, i způsob, jakým došlo k jejímu zapojení do trestné činnosti, kdy má za nepochybné a v tomto uvěřil obhajobě obžalované, že došlo do značné míry ke zneužití její tehdejší svízelné finanční situace,

neboť obžalovaná se již delší dobu pokoušela sehnat zaměstnání, a tedy byla vstřícná nabídce, kterou jí obž. Ing. H. učinil. Byť obžalovanou nemůže z její trestné činnosti vyvinut to, že zřejmě až nekriticky plnila pokyny obž. Ing. H. (soud ale zdůrazňuje, že obžalovaná ve věci vystupovala rovněž aktivně samostatně), jelikož má obžalovaná dostatečné vzdělání, rozhled i životní zkušenost nutné k tomu, aby takové pokyny, popř. i své následné jednání, podrobila kritickému zkoumání. Ostatně i sama obžalovaná prohlásila, že ji nikdo k žalovanému jednání nenutil, dopustila se jej sama, dobrovolně, a to na základě důvěry ve své okolí. Soud vzal rovněž do úvahy, že obžalovaná je samoživitelkou, a přestože má v péči nyní již zletilého syna, ten je na ní z důvodu pokračujícího studia zatím zcela odkázán. Rovněž soud zohlednil nynější způsob života obžalované, která se nedopouští žádné trestné činnosti, je dlouhodobě zaměstnaná a uložení jakéhokoli nepodmíněného trestu odnětí svobody by nevedlo k její nápravě, ale kontraproduktivně k naprosté devastaci jejího řádného způsobu života, přičemž je otázkou, zda by po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody mohla na nynější způsob života vůbec jakkoli navázat.

88. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že je třeba u obž. F. zdůraznit zejména preventivní a výchovnou funkci trestu nad funkcí represivní. Proto přistoupil, jak řečeno výše, k uložení trestu pod spodní hranici trestní sazby stanovené za trestný čin, jímž byla obž. uznána vinnou, a to dle ust. § 58 trestního zákoníku. Soud poukazuje na poslední vývoj judikatury Nejvyššího soudu, který – na rozdíl od rozhodnutí dřívějších – nastavil určitá pravidla, za nichž je namíste použití ust. § 58 trestního zákoníku. Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 28. 11. 2018, sp. zn. 5Tdo 1356/2018, předeslal, že ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku je prostředkem soudcovské individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku. Uplatnění ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku je třeba posuzovat nikoli mechanicky, ale přísně individuálně ve vztahu ke konkrétnímu činu a konkrétnímu pachateli. Nebude možno jej aplikovat pravidelně, vždy bude velmi záležet na individuálním posouzení konkrétního případu. Soud si je vědom toho, že okolnosti případu, jako je upřímná lítost nad spáchaným trestným činem, či vedení řádného života jak před činem, tak po jeho spáchání, jsou polehčujícími okolnostmi ve smyslu ust. § 41 tr. zákoníku, ke kterým přihlédne jako k okolnostem snižujícím závažnost trestného činu při výměře trestu, a to zpravidla v rámci příslušné trestní sazby, přičemž tyto okolnosti lze považovat ve většině případů jen za obvyklé, nikoliv výjimečné okolnosti případu, které nemohou odůvodnit snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Pouze pokud by některé polehčující okolnosti uvedené v § 41 tr. zákoníku, popřip. jiné zde neuvedené okolnosti, byly tak intenzivní a tak závažné, že by výjimečně snižovaly závažnost trestného činu, bylo by je možno posoudit jako okolnosti případu ve smyslu ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Zároveň však není zásadně vyloučeno, že by více okolností, které jinak samy o sobě jsou jen obecnými okolnostmi polehčujícími, ve svém souhrnu nabylo v konkrétním případě takového významu, že by je bylo možno hodnotit jako okolnosti případu ve smyslu § 58 tr. zákoníku (viz rozhodnutí NS ČSSR z 15. 6. 1967, sp. zn. 8Tz 45/67, uveřejněné pod č. 11/1968 Sb. rozh. tr.). Za poměry pachatele podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku je pak možno považovat například to, že na pachateli je existenčně závislá další osoba, přitom u poměrů pachatele musí být vždy současně splněny i další zákonem stanovené předpoklady, totiž že s ohledem na ně by trest ukládaný v zákonné sazbě byl k těmto skutečnostem nepřiměřený a že nápravy pachatele se v daném případě dosáhne i trestem kratšího trvání.

89. Soud tedy, jak uvedeno výše, přihlédl u obž. F. jak ke kumulaci polehčujících okolností, tedy k lítosti, již obžalovaná nad svým jednáním projevila, ke způsobu, jakým došlo k zapojení obžalované do trestné činnosti i k míře, jakou se obžalovaná na trestné činnosti podílela, rovněž přihlédl k absenci finančního prospěchu na straně obžalované (vyjma mzdy, kterou si obžalovaná vyplácela jako jednatelka Escodida, nebylo prokázáno, že by získala jakýkoli podíl z částek vyvedených ze spol. Escodido) a zhodnotil rovněž rodinné poměry obžalované, taktéž

nepřehlédl vedení řádného života obžalovanou před i po spáchání trestné činnosti, k níž došlo před více než sedmi lety, přičemž jednání obžalované bylo koncentrováno do cca 4 měsíců, lze tedy předpokládat, že se jednalo o zcela mimořádný excés z řádného způsobu života obžalované. Za této situace má za to, že lze postupovat dle § 58 tr. zákoníku, když zároveň dospěl k závěru, že k působení na obžalovanou, aby vedla řádný život, není třeba nepodmíněného výkonu trestu odnětí svobody. Proto při splnění zákonné podmínky § 58 odst. 1 tr. zákoníku uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let – v tomto směru přihlédl zejména k výši způsobené škody. Takto uložený trest, nadto ve spojení s citelným trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti, dle názoru soudu jednak odpovídá všem zákonným hlediskům, jednak je způsobilý k tomu, aby splnil svou jak generálně preventivní, tak i individuálně výchovnou funkci.

90. Jak výše řečeno, uložil soud obžalované rovněž trest peněžitý, a to v celkové výměře 150 tis. Kč, neboť obžalovaná se dopustila trestné činnosti, kterou získala jak pro sebe (viz výše), tak především pro obž. Ing. H., majetkový prospěch. Při výměře peněžitého trestu a jeho denních sazeb pak soud přihlédl zejména k finančnímu prospěchu, který z trestné činnosti měla sama obžalovaná, a k jejím majetkovým poměrům i výdělům, a má za to, že zvolená výměra splňuje veškeré funkce trestu zákonem požadované, zejména pak funkci individuálně výchovnou.

91. Jelikož se obžalovaná dopustila trestné činnosti jako jednatelka spol. Escodido s.r.o. a z titulu výkonu této funkce, tedy k trestné činnosti došlo ve zřejmé souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu, uložil soud obžalované rovněž trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích a družstvech, a to v trvání 5 let, tedy již v polovině trestní sazby.

92. U obžalovaného Ing. H. pak soud přihlédl vedle výše uvedených obecných polehčujících okolností také k okolnostem přitěžujícím, tedy zejména k tomu, že to byl právě obžalovaný Ing. H., který do jisté míry zneužil tíživé životní situace obž. F., a který byl „hlavou“ trestné činnosti. Jednání obžalovaného se – na rozdíl od někdy až naivního přístupu obž. F., založeného na nepochopitelné důvěře – vyznačovalo vysokou mírou přípravy a promyšlenosti, kdy obž. neváhal zneužít rovněž důvěry obž. Ing. Vavroucha (blíže níže), kterou si vybudoval v rámci svého působení ve společnosti Energotrade. O promyšlenosti jednání obž. Ing. H. svědčí mj. i to, že velmi důsledně dbal na to, aby nikde oficiálně nevystupoval (s poukazem na množství svých dalších aktivit, a tedy nedostatku času), ať se již jedná o působení ve společnosti Escodido, Segbo či Desideria, popř. vystupování v rámci systému tradebank (kam pouze „uvedl“ obžalovanou F., které „představil“ společnosti z Brna) tak, aby v případě odhalení trestné činnosti nemohl být (na rozdíl od obž. F.) spojován s žádnou fází trestné činnosti. Na této skutečnosti je ostatně založena celá obhajoba obž. Ing. H.. Při zvážení všeho uvedeného soud vyměřil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když stejně jako u obž. F. v tomto ohledu přihlédl zejména k době, která od spáchání trestné činnosti uplynula, a po kterou obžalovaný žije řádným způsobem života, a proto tedy nepřistoupil k výměře trestu delšího. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Rovněž pak soud uložil obžalovanému trest peněžitý, a to v celkové výměře 264 tis. Kč, kdy při stanovení denní sazby přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, k prospěchu, který obžalovaný trestným činem získal, i k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Zde nutno zdůraznit, že byt' obžalovaný Ing. H. (na rozdíl od obž. F.) uvedl v podstatě zanedbatelný příjem, jehož v současnosti dosahuje, s tím, že zároveň nevlastní žádný majetek, zohlednil soud při stanovení sazby peněžitého trestu jak dosažené vzdělání obžalovaného, tak i jeho příjmy dosahované v minulosti, a rovněž široké pole profesní činnosti prezentované obžalovaným. Výše denní sazby byla proto stanovena odhadem soudu, a

to dle nejnížší možné odhadované výše příjmů, jíž by mohl obžalovaný vzhledem ke svému vzdělání a zkušenostem dosáhnout.

93. Soud má za to, že takto uložené tresty jednak odpovídají všem zákonným hlediskům, jednak jsou způsobilé k tomu, aby splnily svou jak generálně preventivní, tak i individuálně výchovnou funkci, rovněž pak nelze pominout ani represivní funkci trestu.

94. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil Finanční úřad pro hl. m. Prahu, a to s částkou ve výši (dle ve věci posledního podání) 7.164.822 Kč. Zároveň obžalovaný Ing. Josef Vavrouch vypověděl a doložil, že DPH byla doměřena společnosti KoposOil (což ostatně vyplývá i z rozhodnutí FÚ ro střeđočeský kraj, jež byla provedena v rámci listinných důkazů), která ji v současné době splácí dle splátkového kalendáře (jak obž. doložil), byť proti doměření podala opravný prostředek. Z uvedeného připojení pak není zřejmé, jakou náhradu škody FÚ nárokuje, když ji zároveň úspěšně vymáhá po spol. KoposOil, nadto DPH byla vyměřena již platovými výměry vydanými vůči spol. Escodido, které jsou rovněž samostatnými exekučními tituly. Jelikož by tedy za této situace pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody bylo třeba provádět další dokazování, které přesahuje rámce trestního řízení, a mohlo by je podstatně protáhnout, odkázal soud poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, když nemohl zvolit postup dle § 206 odst. 4 tr. řádu.

95. K výroku II. rozsudku:

Obžaloba tvrdí, že všichni čtyři obžalovaní jednali po předchozí vzájemné dohodě, byť toto tvrzení nebylo žádným důkazem provedeným v hlavního líčení, potažmo ani již v rámci přípravného řízení, prokázáno. Zatímco u obž. F. a Ing. H. lze na jejich vzájemnou dohodu usuzovat z toho, že jednali ve vzájemné shodě, jejich kroky se doplňovaly a vedly ke společnému cíli (blíže odůvodněno výše), k takovému závěru soud nemohl bez rozumných a důvodných pochybností dospět u obžalovaných Ing. Vavroucha a RNDr. O.. Soud konstatuje, že žádným z provedených důkazů nebyla vyvrácena obhajoba obou obžalovaných. Pokud jde o obž. RNDr. O., nelze přehlédnout, že to nebyl obžalovaný, kdo za společnost Cortina Project Limited uzavřel smlouvu se společností SLOVNAFT, a.s., přičemž – jak ostatně plyne i ze závěru znalců – byl to právě SLOVNAFT jako rafinerie, který si mohl v podstatě neomezeně – a to s ohledem na své postavení na trhu s PHM - diktovat podmínky, za nichž PHM prodá, ať již se jedná o výběr odběratelů, způsob přepravy, úhrady záloh, doplateků apod. Ve vztahu k obž. RNDr. O.ovi bylo prokázáno pouze to, že následně jménem Cortiny uzavřel smlouvu o dodání PHM se společností Escodido s.r.o., přičemž však nebylo vyvráceno jeho tvrzení, že si společnost před uzavřením smlouvy standardním způsobem prověřil – tedy ověřil, že je společnost registrovaným distributorem PHM (potvrzení o registraci distributora PHM z 28. 6. 2013), údaje o společnosti ověřil výpisem z OR, požadoval doložení bankovního účtu, prověřil, zda společnost není nespolehlivým plátcem. Za této situace přistoupila CORTINA k obchodování se společností Escodido, a to za zcela standardních podmínek, včetně požadavku na uhrazení zálohy v dostatečné výši, a popř. jejího vrácení zpět na účet společnosti po řádném zúčtování. Pokud pak byla záloha hrazena přímo na účet rafinerie SLOVNAFT, na samotný obchod to nemělo žádného vlivu, znamenalo to toliko urychlení vypravení dodávky, neboť až po uhrazení zálohy mohlo dojít k vypravení zboží.

96. Žádným důkazem dále nebylo prokázáno, že by se obž. RNDr. O. jakkoli podílel na činnosti Escodida, popř. na činnosti KoposOil, či že by měl jakékoli informace o tom, jak bude s PHM dále nakládáno. Nebylo ani prokázáno, že, a popř. jaký, by měl z takové transakce obžalovaný, resp. CORTINA, prospěch. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného ani v tom směru, že z jeho pohledu se jednalo o třístranný obchod, a bylo pro něj nepodstatné, jakým způsobem Escodido se zakoupenými PHM naloží. Společnost CORTINA zakoupené PHM

prodala Escodidu za cenu vyšší, než sama PHM zakoupila, tedy ani zde nebylo shledáno ničeho nestandardního či podezřelého, CORTINA následně řádně splnila veškeré daňové povinnosti.

97. Pokud jde o převoz PHM do daňového skladu KoposOil, nelze přehlédnout specifika obchodu s PHM, kdy tyto lze převážet toliko v rámci daňových skladů a pouze v nich je možno motorovou naftu uskladnit, aniž by toto mělo vliv na samotné vlastnictví PHM. Soud poukazuje rovněž na EMCS listy, na nichž je uveden pouze název odesílatele, a místo dodání – tedy dva daňové sklady, tedy ani z nich nemohl obžalovaný zjistit další informace. Nelze přehlédnout, že k odeslání PHM docházelo až po uhrazení kupní ceny PHM, což byla jedna z podmínek rafinerie, na niž obžalovaní neměli žádného vlivu – v tomto směru soud poukazuje na výpisy z účtů spol. KoposOil, Cortina, Escodido. Pokud pak jde o úhradu kupní ceny přímo na účet rafinerie SLOVNAFT, soud poukazuje na výpověď sv. Kahúna, a rovněž na závěry ZP předloženého obhajobou, kdy tento způsob platby byl označen jako poměrně obvyklý v daném typu obchodů, a to právě z toho důvodu, že až poté, kdy byla uhrazena kupní cena PHM, došlo k jejich distribuci, tedy jednalo se toliko o urychlení celého procesu – ostatně úhrada probíhala v souladu jak s uzavřenou rámcovou smlouvou, tak i v souladu s vystavenými zálohovými fakturami.

98. Víceméně obdobná je situace u obž. Ing. Vavroucha, jehož obhajoba rovněž nebyla žádným z provedených důkazů vyvrácena. Ani zde se obžalobě nepodařilo prokázat existenci jakékoli dohody mezi obžalovanými. Ze strany KoposOil byla uzavřena standardní smlouva o nákupu PHM se společností Escodido, a to zejména na základě faktu, že tuto společnost zaštiťoval obž. Ing. H., s jehož společností, resp. společností, za niž obž. vystupoval (Energotrade), obchodovala spol. KoposOil již v minulosti. Obž. celkem logicky a věrohodně vysvětlil, že právě z důvodu znalosti obž. Ing. H. a dalších osob z předchozího obchodování se spol. Energotrade, kdy tyto osoby garantovaly také spolehlivost Escodida, i z důvodu aktuálního výpadku dodávek PHM, přistoupil KoposOil k uzavření smlouvy se společností Escodido. Obžaloba má za to, že vina obžalovaného Ing. Vavroucha je dostatečně prokázána tím, že zálohové platby ze strany spol. KoposOil byly poukázány ve dvou případech na účet spol. Slovnaft, v šesti případech na účet spol. Cortina, namísto na účet spol. Escodido, která byla dodavatelem KoposOil. Soud však poukazuje na skutečnost, že KoposOil uzavřel s Escodidem dne 1. 8. 2013 dvě rámcové smlouvy, přičemž v rámcové smlouvě č. 2013A je v čl. 5.9 výslovně stanoveno, že prodávající dále souhlasí i s platbou zálohové faktury (zaúčtovatelné kauce – depozit) přímo dodavateli zboží, s tím, že veškeré kurzovné rozdíly hradí prodávající, přičemž zálohová faktura bude všechny údaje o takovéto platbě obsahovat (příslušné zálohové faktury veškeré požadované údaje obsahovaly). Uvedený způsob úhrady ostatně připouští, a to jako poměrně obvyklý v obchodu s PHM, i ZP Pražské znalecké kanceláře, a to za situace, kdy zároveň zpracovatel prvního ze znaleckých posudků (Česká znalecká), který původně takový způsob úhrady považoval za nelogický, rizikový a nestandardní, u hlavního líčení uvedl, že druhou rámcovou smlouvou, která by takový způsob úhrady výslovně umožňovala, neměl při zpracování ZP k dispozici.

99. Rovněž u obž. Ing. Vavroucha bylo prokázáno, že se obž. v rámci dostupných možností snažil nového dodavatele, tedy spol. Escodido, prověřit co do spolehlivosti – viz výpovědi sv. B.e a Ing. Š., což nesvědčí závěru, že by byl vědomě zapojen do karuselového obchodu. Obžaloba nadto neprokázala případný motiv společnosti KoposOil pro vstup do obžalobou tvrzeného karuselového obchodu – pokud jde o finanční prospěch KoposOilu, měl činit částku 900 tis. Kč oproti tomu, kdy by KoposOil nakupoval PHM přímo od Slovnaftu. Soud přitom vychází jak ze závěrů ZP Pražské znalecké, rovněž pak z výsledků zpracovatelů - znalců v rámci hlavního líčení, i z výpovědí obž. Ing. Vavroucha a obž. F., kdy má za prokázané, že v souvislosti s dodávkami PHM skutečně vznikly Koposu další náklady související s nezajištěním posunu vagónů na vlečce (0,25 Kč) a odebíráním vzorků za účelem kontroly jakosti (0,15 Kč) ze strany Escodida, tyto pak

byly Escodidu vyúčtovány, a to v odpovídající výši, jedná se tedy o ekonomicky opodstatněné náklady – viz závěry ZP Pražská znalecká kancelář, přičemž ZP České znalecké, znaleckého ústavu, se opodstatněností těchto nákladů blíže nezabýval. Ostatně i státní zástupce vyjádřil v rámci své závěrečné řeči pochybnost nad motivací vstupu KoposOilu do řetězce společností – mělo se jednat o ekonomickou výhodu ve výši 914.402,90 Kč, což by činilo cca 0,6 % z celkového objemu uskutečněných dodávek PHM za situace, kdy KoposOil je navíc ručitelem řádného odvedení daně (která ostatně byla KoposOilu doměřena, a to právě z důvodu neuhrazení daně Escodidem), čímž se tato údajná ekonomická výhoda zcela vytrácí, přičemž uvedeného daňového ručitelství si byl obžalovaný Ing. Vavrouch, jenž se na trhu s PHM dlouhodobě pohyboval, zajisté velmi dobře vědom. Byl-li by pak obžalovaný veden snahou zkrátit daňovou povinnost, bylo by lze logicky očekávat, že by jako konečný odběratel, a tedy i ručitel za uhrazení daně, nevystupovala majetkově silná společnost KoposOil, ale naopak nějaká další ready-made společnost bez jakéhokoli majetkového či finančního zázemí.

100. Soud dále odkazuje na publikaci C.H.Beck – Trestní právo daňové, v níž je mj. podrobně rozebráno a zdůvodněno, jakým způsobem se může – a to s absencí vědomé spoluúčasti – takového typu (daňového) podvodu zúčastnit i velký subjekt na trhu, který se nezaviněně dostane do pozice missing trader. Autoři publikace poukazují zejména na obecnou neznalost toho, jak tyto typy podvodů fungují, a v tomto směru zejména na chybějící osvětu ze strany ČR (která započala až rokem 2016, přičemž k nyní posuzovanému jednání došlo v r. 2013). Autoři zdůrazňují, že právě zcela legální a pochopitelná motivace řádných podnikatelů, tedy dosažení výhodné nabídky, může vést k tomu, že mohou podlehnout výhodnému nákupu, aniž by věděli, že za takovým obchodem může číhat daňový podvod. Právě proto je nutno pečlivě zkoumat, zda byla toliko zneužita naivita podnikatele, či zda se jedná o skutečného pachatele podvodů na principu missing trader. Autoři publikace (stejně jako výše soud) dále poukazují na to, že u pachatelů organizátorů bývá obvyklé, že nefiguruji v žádných společnostech v řetězci, nejvýše je lze nalézt historicky v orgánech společností v minulosti zapojených do řetězce. Dalším znakem pachatelů je, že po odhalení Finanční správou mizí ze scény, za své společnosti nijak nebojují, přičemž většina obchodů je u jimi ovládaných společnostech podvodem více či méně zasažena, a legitimních obchodů vykazují minimum, pakliže jsou vůbec nějaké (nutno poznamenat, že uvedené hodnocení přílehavě charakterizuje jak činnost spol. Escodido, tak i výše popsání jednání obž. Ing. H., naproti tomu zcela opačným způsobem jednal obž. Ing. Vavrouch). Pozice missing tradera je založena na levném nákupu (bez daně) a drahém prodeji (s daní) s tím, že subjekt následně zmizí ze scény (např. převodem na nové jednatele apod.). Missing trader pak zpravidla vůbec nepodá daňové přiznání, popř. podá daňové přiznání na nižší daňovou povinnost, popř. podá daňové přiznání, a stane se nekontaktním, či je zcela insolventní. Naproti tomu lidé podvodu se aktivně neúčastníci nezřídka osobně figurují ve společnostech obchodů se účastnících, jsou snadno kontrolovatelní správcem daně, jejich podnikání nestojí jen na podvodem zasažených obchodech, které se navíc zpravidla nepříliš odlišují od ostatních obchodů takové společnosti. Se správcem daně vedou o doměřenou daň lýtý spor, za kterýmžto účelem jsou na svou obranu ochotni vynaložit i více, než kolik byl výnos z podvodem zasažených obchodů (citováno z publikace Trestní právo daňové, C.H.Beck). Uvedené závěrečné citace pak v podstatě naprosto přesně popisují jednání obž. Ing. Vavroucha a společnosti KoposOil v pozici společnosti, zapojené do uvedeného obchodu bez vědomé spoluúčasti, přičemž soud má za to, že s ohledem na zneužití důvěry obž. Ing. Vavroucha (viz výše) i s ohledem na skutečnost, že obž. Ing. Vavrouch učinil veškeré rozumné kroky k prověření spol. Escodido, nelze dospět ani k závěru, že by bylo lze jednání obžalovaného hodnotit alespoň jako nedbalostní pochybení (nadto však trestný čin dle § 240 tr. zák. vyžaduje zavinění alespoň ve formě nepřímého úmyslu).

101. Stejně jako u obž. RNDr. O. pak nebylo žádným důkazem prokázáno jakékoli napojení obž. Ing. Vavroucha na činnost spol. Escodido, popř. na systém Tradebank či na společnost

Cortina. Opět pak nezbývá než poukázat na specifika obchodu s PHM, ať již se jedná o nutnost přesunu PHM toliko mezi daňovými sklady, či o to, že jde o obchodování v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně. Nebylo rovněž žádným z provedených důkazů prokázáno, že by se obchod uzavřený mezi spol. Escodido a KoposOil jakkoli vymykal obchodům uzavřeným mezi KoposOil a ostatními dodavateli PHM.

102. Za této situace, kdy soud dospěl k závěru, že jednáním popsáním pod bodem I. rozsudku došlo ke spáchání ve výrokové části uvedeného trestného činu, a to dvěma ze čtyř obžalovaných, a zároveň nebylo prokázáno, že by se na spáchání tohoto trestného činu jakýmkoli způsobem podíleli, a to alespoň formou nepřímého úmyslu, dva zbývající obžalovaní, tedy obž. Ing. Josef Vavrouch a obž. RNDr. Milan O., rozhodl soud v souladu s ust. § 226 písm. c) tr. řádu tak, že oba tyto obžalované obžaloby zprostil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 20. října 2020

Mgr. Iveta Havlíková, v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

